

ΕΒΔΟΜΑΔΙΑΙΟ ΠΕΡΙΟΔΙΚΟ

ΕΙΚΟΝΕΣ

ΑΡΙΘ. 98

ΑΘΗΝΑΙ

ΕΤΟΣ Β'

ΔΥΟ ΑΠΟΚΛΕΙΣΤΙΚΑ ΦΩΤΟΓΡΑΦΙΚΑ ΡΕΠΟΡΤΑΖ

ΜΕ ΜΕΓΑΛΟΠΡΕΠΕΙΑ ΚΑΙ ΕΓΚΑΡΔΙΟΤΗΤΑ

Έντυπώσεις, παραλείπόμενα και φωτογραφίες από την επίσημη επίσκεψη του κ. Κ. Καραμανλή στην Αίγυπτο

Η "ΠΑΓΚΟΣΜΙΟΣ ΛΑΜΠΡΟΤΗΣ" ΔΕΝ ΥΠΑΡΧΕΙ ΠΙΑ

Το δραματικό τέλος του γιγαντιαίου πετρελαιοφόρου

ΣΤΟ ΤΕΛΟΣ ΤΟΥ ΚΑΛΟΚΑΙΡΙΟΥ

«Η ΕΘΝΙΚΗ»

ΑΝΩΝΥΜΟΣ ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΕΤΑΙΡΙΑ ΓΕΝΙΚΩΝ ΑΣΦΑΛΕΙΩΝ

Η ΑΡΧΑΙΟΤΕΡΑ ΚΑΙ ΜΕΓΑΛΕΙΤΕΡΑ ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΑΣΦΑΛΙΣΤΙΚΗ ΕΤΑΙΡΙΑ

ΙΔΡΥΘΕΙΣΑ ΕΝ ΕΤΕΙ 1891

ΕΔΡΑ ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ

ΣΟΦΟΚΛΕΟΥΣ 6, ΤΗΛ. 30-691

ΔΙΕΝΕΡΓΟΥΝΤΑΙ ΑΣΦΑΛΙΣΕΙΣ

ΠΥΡΟΣ

ΜΕΤΑΦΟΡΩΝ

ΖΩΗΣ

ΓΕΩΡΓΙΚΑΙ

ΑΥΤΟΚΙΝΗΤΩΝ-ΑΣΤΙΚΗΣ ΕΥΘΥΝΗΣ & ΑΤΥΧΗΜΑΤΩΝ ΕΝ ΓΕΝΕΙ

ΕΙΚΟΝΕΣ

ΕΒΔΟΜΑΔΙΑΙΟ ΠΕΡΙΟΔΙΚΟ

ΤΕΥΧΟΣ ΑΡΙΘ. 98 ΔΡΑΧ. 5

9 - 15 ΣΕΠΤΕΜΒΡΙΟΥ 1957

Εκδόσεις: ΕΛΚΗΝ "Ελένη Γ. Βλάχου—Η. Γ. Ηλιδόπουλος",
Διευθυνσεις: Κων. Κ. Ψύχας (Μονής Πετράκη αριθ. 8, Αθήναι)
Προϊστάμενος Τυπογραφείου: Κ. Ζαγοριανίτης ("Αλδου Μανουτζίου 18 Αθήναι)

Γραφείο:

Συντάξεις, Γωκράτους 57, Αθήναι, Τηλεφ. 57-081

Εκδόσεις, Βουλιαγμένης 352, Αθήναι, Τηλεφ. 90-821

Συνδρομή:

Εσωτερικού, εξάμηνος δραχ. 130. Ετήσια δραχ. 260.

Εξωτερικού, εξάμηνος δολλάρ. 7. Ετήσια δολλάρ. 14.

Αεροπορική αποστολή κατόπιν συνεννόησης—Διαφημίσεις κατά συμφωνίαν. Απαγορεύεται η αναδημοσίευσις άρθρων και εικόνων του περιοδικού χωρίς την άδεια των συγγραφέων και των εκδοτών—Χειρόγραφα δεν επιστρέφονται—Τηλεγραφική Διεύθυνσις: ΕΙΚΟΝΕΣ ΑΘΗΝΑΙ.

«ΕΛΚΗΝ» ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΕΚΔΟΤΙΚΗ ΕΤΑΙΡΙΑ Ε.Π.Ε. (Κεφ. Καταβεβλημένων Δρ. 400.000)

Μας ερώτησαν πολλοί —άλλοι από το τηλέφωνο, άλλοι με επιστολές— γιατί αποσιωπήσαμε ολόκληρο το φοικτό έγκλημα, που συνετάραξε, όλο το δεύτερο δεκαπενθήμερο του Αυγούστου, την ελληνική κοινωνία. Δεν ήταν «θέμα»; Ασφαλώς, ναι. Θέμα, όμως, όχι μόνο στείρο, αλλά γεμάτο αποπνικτικές αναθυμιάσεις, μιανό, επικίνδυνο για τη δημόσια ήθικη υγεία. Πολλά, δυστυχώς, ελληνικά δημοσιογραφικά όργανα, άποαξαν την έντυπωσιακήν «εύκαιρία» για να γλιστρήσουν, θελητά ή άθελα, σ' ένα κατήφορο άηδών περιγραφών, άκατονομάστων λεπτομερειών... Πιστεύουμε βασικά ότι η ενημέρωση των άναγνωστών μας δεν είναι μια επιδίωξη αυτή καθ' εαυτή, ώστε να μην ενδιαφέρη αν η ενημέρωση δημιουργή έστιες μολύνσεως, αλλά και πλάνες σε τελευταίαν άνάλυση (όταν υπό το κράτος των έντυπωσιακών έξιστορήσεων μοιραία ένα μεμονωμένο, αίσχρο και άπαίσιο έκτροπο, παίρνη διαστάσεις άπαραδέκτων γενικεύσεων). Πιστεύουν βασικά ότι η ενημέρωση του κοινού ύπηρετεί ένα μεγάλο σκοπό: Την πολιτιστική άνοδο, την άνύψωση, την τόνωση των υγιών άρχων του πολίτου.. Κι όταν η άναγνωσματογραφία του βδελυρού έγκλήματος έξαντλούσε σε άπίθανες άθλιότητες την έμπνευσή της, οι ΕΙΚΟΝΕΣ δημοσίευαν ένα άρθρο για την τραγική μοίρα όλων εκείνων των παιδιών που μένουν δίχως στοργή, και τον τρόπο που πρέπει ν' αντιμετώπιζεται το δράμα τους. Αυτή ύπηρεξε η συμβολή του περιοδικού στο «θέμα» που ύψωσε τραγικό ή επικαιρότης —γιατί, πραγματικά, το μόνο δράμα που προκαλεί το ύγιες ενδιαφέρον της κοινής γνώμης είναι η μοίρα των παιδιών τόσο του θύματος, όσο και του δράστου, που μένουν άπροστάτευτα.

ΚΑΙ ΠΑΛΙ ΤΑ «300»

«Δεν νομίζετε πώς αυτά τὰ περιληπτικά εικονογραφημένα κλασικά δεν μπορούν μα τίποτε άπολύτως να προσφέρουν; Ούτε η δικαιολογία που προβάλλετε είναι δυνατόν να σταθή».

Γιάννης Καραντζής

«...Νομίζω πώς η δημοσίευση των «300 άριστουργημάτων» είναι ένα μελανό σημείο, στο κατά τὰ άλλα τόσο αξιόλογο περιοδικό σας».

Νίκος Δήμου - Μόναχο

«Θερώ συγχαρητήρια! Είναι έξαιρετη η νέα σειρά «300 άριστουργήματα της φιλογίας». Μπράβο! Οι κόποι σας δεν πηγαίνουν χαμένοι. Συνεχίστε αυτή τη σειρά. Τό αξίζει!»

Ρεβέκκα Δαφνή

Ι. Δροσπούλου 117

«...Η σειρά των 300 άριστουργημάτων είναι κάτι το ύπεροχο, κάτι το συναρπαστικό».

Κλαίρη Ίγνατίου
Λευκωσία - Κύπρος

Οι άκρως αντίθετες άπόψεις που ύποστηρίζονται στις τέσσερις αυτές επιστολές δείχνουν

ότι η σειρά των «300 άριστουργημάτων» δεν είναι κάτι που περνά άπαρατήρητο, άλλ' αντίθετα δημιουργεί τις άναμενόμενες αντίδράσεις στο άναγνωστικό κοινό. Φαιατικοί θιασώτες της σειράς άπ' τη μια μεριά, κατήγοροι που δεν φειδωλούν και τις πιο καυστικές τους φράσεις άπ' την άλλη, άνυψώνουν στον έβδομο ούρανό της έπιτυχίας την έμπνευση των ΕΙΚΟΝΩΝ, η την ρίχνουν στο τάρταρο των κοκών... Στην πραγματικότητα όμως —κι' άς μην κοκοφανή σε κανένα — τὰ πράγματα και στις δυό περιπτώσεις δεν είναι ακριβώς όπως τὰ θέλουν οι άναγνώστες. Όπως και άλλότε γράφαμε, δεν σκοπεύουμε ν' αντικαταστήσουμε με τις συνοπτικές αυτές άποδόσεις τὰ άθάνατα κείμενα. Σκοπός της σειράς αυτής είναι να δώση μερικές πληροφορίες και θέλουμε να πιστεύουμε ότι είναι αρκετά χρήσιμη για τον σημερινό άναγνώστη με τις μετρημένες ελεύθερες ώρες. Στις επιστολές που δημοσιεύουμε ύποστηρίζονται, όπως είπαμε, δυό άκρως αντίθετες άπόψεις. Ό άναγνώστης θα μάς επιτρέψη να προβάλλουμε και την δική μας

Όταν κάνει ζέστη
πολύ ζέστη...

NESCAFÉ

φραππέ
σας ζωογονεί και
κόβει την δίψα!

Τίποτε το
πιο άπολαυστικό
και πρακτικό
άπό ένα Νεσκαφέ
φραππέ

Πώς παρασκευάζεται
το NESCAFÉ φραππέ

Σε όποιαδήποτε στιγμή,
και όσες φορές σας
κάνει κέφι, άρκεϊ λίγο
Νεσκαφέ, ζάχαρι, κρύο
νερό και πάχος για να
παρασκευάσετε στο λεπτό
ένα δροσιτικό και άπολαυστικό
καφέ φραππέ.

ΓΕΝΙΚΟΙ ΑΝΤΙΠΡΟΣΩΠΟΙ ΔΙΑ ΤΗΝ ΕΛΛΑΔΑ: ΑΝΔΡΕΑΣ ΔΡΙΤΣΙΑΣ & ΥΙΟΣ
ΑΚΤΗ ΠΟΣΕΙΔΩΝΟΣ 24 - ΠΕΙΡΑΙΕΥΣ - ΤΗΛ. 40.220

ΦΑΡΜΑΚΕΙΑ

Π. Α. ΜΑΡΙΝΟΠΟΥΛΟΣ

ΓΩΝΙΑ ΒΕΝΙΖΕΛΟΥ & ΠΑΤΗΣΙΩΝ

Ι. Π. ΜΑΡΙΝΟΠΟΥΛΟΣ

ΚΑΝΑΡΗ 20 - ΚΟΛΩΝΑΚΙ

ΤΑΧΥΔΡΟΜΕΙΟ

άποψη: Δεν δίνουμε την λογο-
τεχνία σε χάπια. Πληροφορίες
δίνουμε, μίαν εισήγηση και μίαν
υπόμνηση κάνουμε και ακόμη
μιά πρόσκληση για την απόλαυ-
ση των μεγάλων έργων.

ΑΔΙΚΑΙΟΛΟΓΗΤΑ ΠΑΡΑΠΟΝΑ

Δίδα ΚΙΚΗ Γ. ΔΗΜΗΤΡΙΟΥ.
Φλώρινα. Και όμως άπαντά
πάντοτε στις επιστολές που
φθάνουν στα χέρια μου. Θα συμ-
φωνήσετε όμως και σεις ότι
είναι κάπως δύσκολο ν' άπαντώ
σε επιστολές που δεν έχω λά-
βει, γιατί αυτό συμβαίνει με την
δική σας περίπτωση. Τώρα ό-
σον άφορα τα παράπονά σας
σχετικά με την φλώρινα και γε-
νικώτερα τη Μακεδονία, νομί-
ζω ότι δεν έχετε όσο δικίο φαν-
τάζεσθε. ΟΙ ΕΙΚΟΝΕΣ έχουν
κατ' επανάληψη δημοσιεύσει
κείμενα και φωτογραφίες τόσο
για την άκριτική Μακεδονία, ό-
σο και για τις πόλεις, τις γιορ-
τές τους και τα μνημεία της.
Μιά τελείως πρόχειρη άναδρο-
δή που επιχείρησα, ύστερα άπ'

την έπιστολή σας, μου θύμισε
δημοσιεύματα των ΕΙΚΟΝΩΝ
σάν εκείνα για τις Πρέσπες και
τις βυζαντινές τους εκκλησίες,
την Νάουσα και το καρναβάλι
της, τα συνοριακά Μακεδονίτι-
κά φυλάκια, την Πολεμαΐδα, το
τεύχος-άφιέρωμα στην Θεσσα-
λονίκη με την ευκαιρία της περ-
σινής έκθεσας, τους θολωτούς
τάφους των Μακεδόνων βασιλέ-
ων, την Άρχαία Πέλλα κλπ.,
κλπ., κλπ. Ύστερα από την τε-
λείως πρόχειρη αυτή άπαρίθμη-
ση — ό,τι θυμήθηκα — νομίζω
ότι τα παράπονά σας θα παύ-
σουν να έχουν την όξύτητα που
τα διακρίνει. Βέβαια, ίσως να
μην έχουμε δημοσιεύσει ακόμη
κάτι για την φλώρινα. Το ίδιο
όμως συμβαίνει και με τις πε-
ρισσότερες ελληνικές πολιτεί-
ες. Αυτό, φυσικά, δεν σημαίνει
ότι δεν περιλαμβάνονται όλες
στα μελλοντικά σχέδιά μας.

ΤΟ ΕΞΩΦΥΛΛΟ ΜΑΣ

ΣΤΟΝ ΩΡΑΙΟΤΑΤΟ ΚΗΠΟ της δύλλας με τα νούφαρα,
του κ. Ίω. Βορρέ, σιδ Μαρούσι, πάρθηκε ή έγχρωμη φωτο-
γραφία του έξωφύλλου μας, που δίνει όλη την εγγενεια και
την μελαγχολική όμορφιά των τελευταίων ώρων του καλο-
καιριού. "Ίσως αυτόν, τον άργό θάνατο μιάς έποχής με τις
ζωηρές χαρές της, να συλλογίζεται ή κοπέλα που άκουμπά
στην μαρμάρινη κολώνα. Γιατί, όμως, να θλίβεται; Έχει
τόσες άνοιξεις και τόσα καλοκαίρια ακόμη μπροστά της...

ΤΟ ΕΛΛΗΝΙΚΟ ΤΟΠΙΟ ΣΤΟΝ «ΖΥΓΟ»

ΣΑΡΑΝΤΑ ΕΛΛΗΝΕΣ ΖΩΓΡΑΦΟΙ, ΓΝΩΣΤΟΙ ΚΑΙ ΑΓΝΩΣΤΟΙ, ΠΑ-
λαιοί και νέοι, έκθέτουν για πρώτη φορά μιά σειρά έργων, με θέμα «Τό-
πιο Ελληνικό», δουλεμένων με τα πινέλα ή με το έλαιο, με το έλαιο
— τέμπρα, άκουαρέλλα, μολύβι, Eau Forte —
σε τιμές προσίτες για κάθε θαλάσσιον. Ο Φωτιάδης, ο
Γραμματικόπουλος, ο Ράμφος, ο Σταματόπουλος, ή
Κυριακού, ή Άθανασάκου, ή Χουτζούμη, ή Χουτοπού-
λου, ο Μόσχος και άλλοι, κρατούν την προσοχή μας
με την άναμφισβήτητη συγκίνηση και ευαισθησία που
χαρακτηρίζει τα έργα τους, και όλα σχεδόν έχουν μιά
νότα πρωτοτυπίας στο χρώμα, στο σχέδιο, στην σύ-
θεση.

ΠΛΑΙ- ΤΟΥΣ ΚΡΑΤΟΥΝ ΚΥΡΙΑΡΧΗ ΤΗΝ ΘΕΣΗ
τους παλαιοί γνωστοί καλλιτέχνες: ο Βακαλό, ο Βασι-
λείου, ο Χατζηκυριάκος, ο Κοντόπουλος, ο Σικελιώτης,
ο Μιγάδης, ή Περράκη, ο Βλαβιανός, ο Πρέκας ή
Κατράκη και άλλοι.

ΜΕ ΘΕΜΑΤΑ ΠΑΡΜΕΝΑ ΑΠΟ ΤΑ ΝΗΣΙΑ ΜΑΣ,
τις άκρογιαλίες, τα δρομάκια της Πλάκας, τις όμορφες της Άττικής, θέλη-
σαν να δώσουν όχι μόνον στους Έλληνες, αλλά και στους ξένους που θρί-
σκονται στον τόπο μας, ένα δείγμα της εργασίας τους και συνάμα, ένα
χρήσιμο ένθυμο.

ΑΝΑΜΕΣΑ ΣΤΑ ΤΟΣΑ ΕΝΔΙΑΦΕΡΟΝΤΑ ΕΚΘΕΜΑΤΑ ΣΥΝΑΝΤΗ-
σαμε ακόμα και τους ζωγράφους της Θεσσαλονίκης. τον Ρέγγο, τον Παρα-
λή, τον Πενζίνη και τον Σαχίνη. Συμπαθητική μιά άκου-
αρέλλα του Κερκυραίου ζωγράφου Άγγελου Κόντε
ΣΤΗ ΜΕΣΗ ΤΗΣ ΑΙΘΟΥΣΗΣ, ΞΕΧΩΡΙΖΟΥΝ ΤΑ
τόσο αίσθητικά θεσίματα των διδλίων της Άνθούλας
Γανιάρη. Η δουλειά της είναι άσφαλώς μοναδική στον
τόπο μας. Στην μικρή αίθουσα του «Ζυγού», παράλλη-
λα με το ελληνικό τοπίο, κράτησαν την προσοχή μας
τα έκθέματα του Βάμβουλη, του Βαλσαμάκη και του
Σικελιώτη. Έδώ έχουμε καθαρά λαϊκή τέχνη. Ο Βάμ-
βουλης, μαθητής του Κόντογλου, άσχολείται με την
άντιγραφη της ύστεροβυζαντινής έποχής και μας δίνει
ένα έξαιρετικό δείγμα της δουλειάς του. Ο Βαλσαμά-
κης με τα κεραμικά του δίνει μιά εύθυμη νότα δίπλα
στην σοβαρότητα της βυζαντινής άγιογραφίας και τέ-
λος ο Σικελιώτης με τους τύπους του Καραγκιόζη, που
για πρώτη φορά έκθέτει, μας φέρνει πολύ κοντά στο
ελληνικό λαϊκό στοιχείο.

ΜΙΑ ΑΚΟΜΗ ΕΝΔΙΑΦΕΡΟΥΣΑ ΠΡΟΣΠΑΘΕΙΑ ΣΤΟΝ ΤΟΜΕΑ ΤΩΝ
εικαστικών τεχνών είναι ή έκθεση που άργάνωσαν ή Γκρήκ Λάιν και ή
μιλος Ψυχαγωγίας Παιδιού στην αίθουσα της Άμερικανικής
Πληροφοριών.

...που κυκλοφορούν

ΚΑΤΙ ΚΑΙΝΟΥΡΓΙΟ ΚΑΙ ΠΡΑΓΜΑΤΙΚΑ ΠΡΩΤΟΤΥΠΟ ΓΙΑ ΤΟΥΣ ΦΙ-
λους της έλαφρής μουσικής μας προσφέρει ή δίσκος της Φίλιπς (B 081-
11 Λ) «Έλ Ροντέο» με τους Χιλιανούς καλλιτέχνες Χίλντα Σάουρ και Άο-
τούρο Γκάτικα, που μας ήσαν άγνωστοι ως τώρα.

ΑΡΧΙΖΟΥΝ ΜΕ ΤΟ «ΕΛ ΡΟΝΤΕΟ», ΜΙΑ ΠΕΡΙΓΡΑΦΗ ΤΗΣ ΓΙΟΡΤΗΣ
περνούν στο «Νούκλα Μάς» (Ποτέ πιά...) μιά γλυκιά ρομάντσα ενός ά-
πογοιτευμένου έραστου, συνεχίζουν με το «Κάμπος ντε μι τιέρρα», έναν
ύμνο στην πατρίδα τους, το «Κού-κού-ρού-κού-κού», την ιστορία μιάς πε-
ριστέρας που έχασε το ταίρι της, την «Μαλάγια», ένα τραγούδι των ψαρά-
δων του Περού για κάποιον που ενώ κουράστηκε να αγαπά ή εξακολουθεί
να νοιάζει τον έαυτό του αήχμαλωτο του έρωτα και το «Έλ αϊ αϊ», ένα
μουσικό ποίημα για τα αίσθήματα που ξυπνάει στην καρδιά ενός νέου ή
όμορφη αγαπημένη του.

ΚΑΙ ΘΕΛΟΝΤΑΣ ΝΑ ΔΩΣΟΥΝ ΕΝΑ ΔΕΙΓΜΑ ΤΗΣ ΛΑΪΚΗΣ ΜΟΥ-
σικής τους, μας τραγουδούν, το «Νό σε κέ τιένε έσα κάλλε», που είναι ένα
άπό τα πατριωτικά λαϊκά τραγούδια της Χιλής, το «Ρισκί», μιά ά-
κόμη ρομάντσα για μίαν άτυχη αγαπή, το «Καντισιόν ντε άουσέντισια», ένα
παράπονο για κάποιον ξενητεμένο που έφυγε χωρίς έλπίδα γυρισμού, το
«Έστρελίτα ντελ σούρ», ένα μελαγχολικό θέμα που τελειώνει με μιά νότα
αίσιοδοξίας, το «Σόμπρα», μιά θλιμμένη ιστορία δυο έραστών που πρέπει
να χωρίσουν και τέλος το «Λας Ντός Πούντας», μιά μάλλον χαρούμενη άν-
τιμετώπιση των αντίξοοτήτων της ζωής.

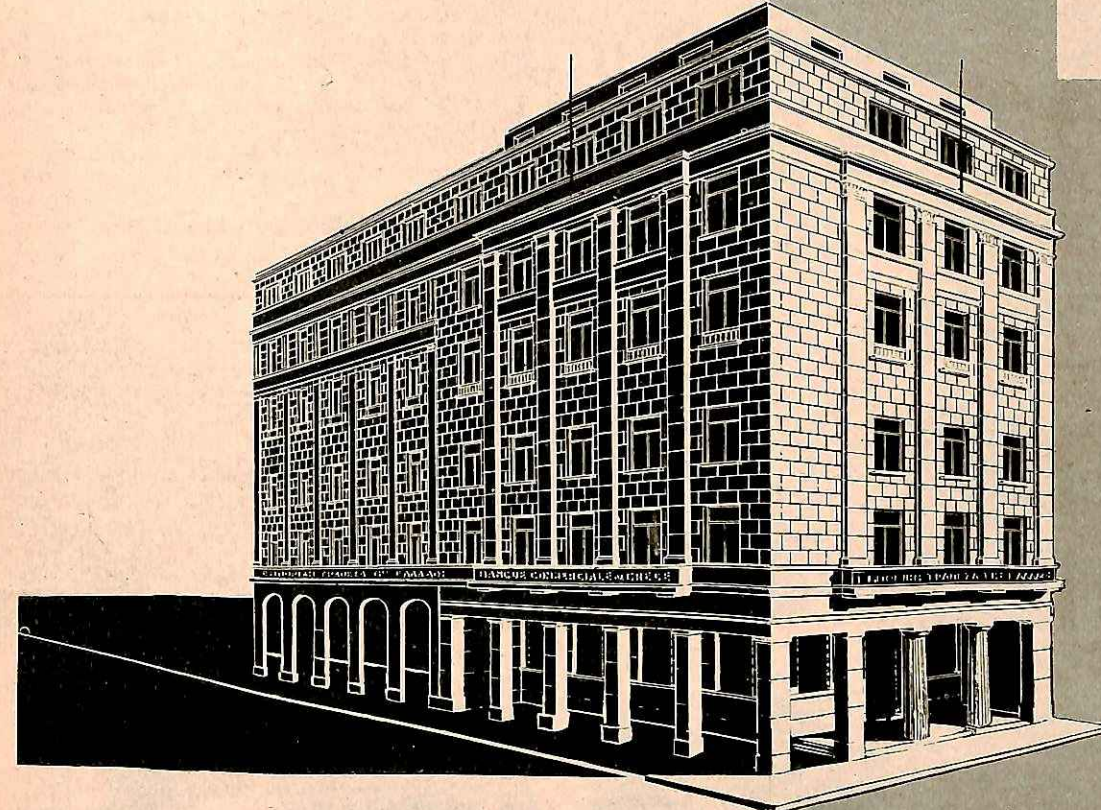
Η ΧΙΛΑΝΤΑ ΣΑΟΥΡ ΑΝΗΚΕΙ ΣΤΟΝ ΜΕΞΙΚΑΝΙΚΟ ΚΙΝΗΜΑΤΟΓΡΑΦΟ
όπου θαυμάζεται όχι μόνον για την μελωδική της φωνή, αλλά και για την
υπόκριτική της τέχνη.

KAZ

ΕΔΡΑ ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ: ΟΔΟΣ ΣΟΦΟΚΛΕΟΥΣ 11

ΤΗΛΕΓΡΑΦΙΚΗ ΔΙΕΥΘΥΝΣΙΣ

"COMERZ BANK"

ΕΜΠΟΡΙΚΗ

ΤΡΑΠΕΖΑ

ΤΗΣ

ΕΛΛΑΔΟΣ Α.Ε.

ΕΤΟΣ ΙΔΡΥΣΕΩΣ 1907

ΚΕΦΑΛΑΙΑ ΚΑΙ ΑΠΟΘΕΜΑΤΙΚΑ ΔΡΧ. 116.132.743.10
ΚΑΤΑΘΕΣΕΙΣ ΤΗ 31 ΙΟΥΛΙΟΥ 1957 ΔΡΧ. 1.691.673.347,28

ΣΥΜΜΕΤΟΧΟΣ ΤΗΣ ΕΝ ΛΟΝΔΙΝΟ:

COMMERCIAL BANK OF THE NEAR EAST LTD.
17 st. Helen's Place E.C.3, London

ΠΡΟΕΔΡΟΣ ΤΟΥ ΔΙΟΙΚΗΤΙΚΟΥ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟΥ
ΓΕΝΙΚΟΣ ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ

ΚΑΘΗΓΗΤΗΣ ΣΤΡΑΤΗΣ Γ. ΑΝΔΡΕΑΔΗΣ

23

ΚΑΤΑΣΤΗΜΑΤΑ:

ΑΘΗΝΩΝ
ΠΕΙΡΑΙΩΣ

54

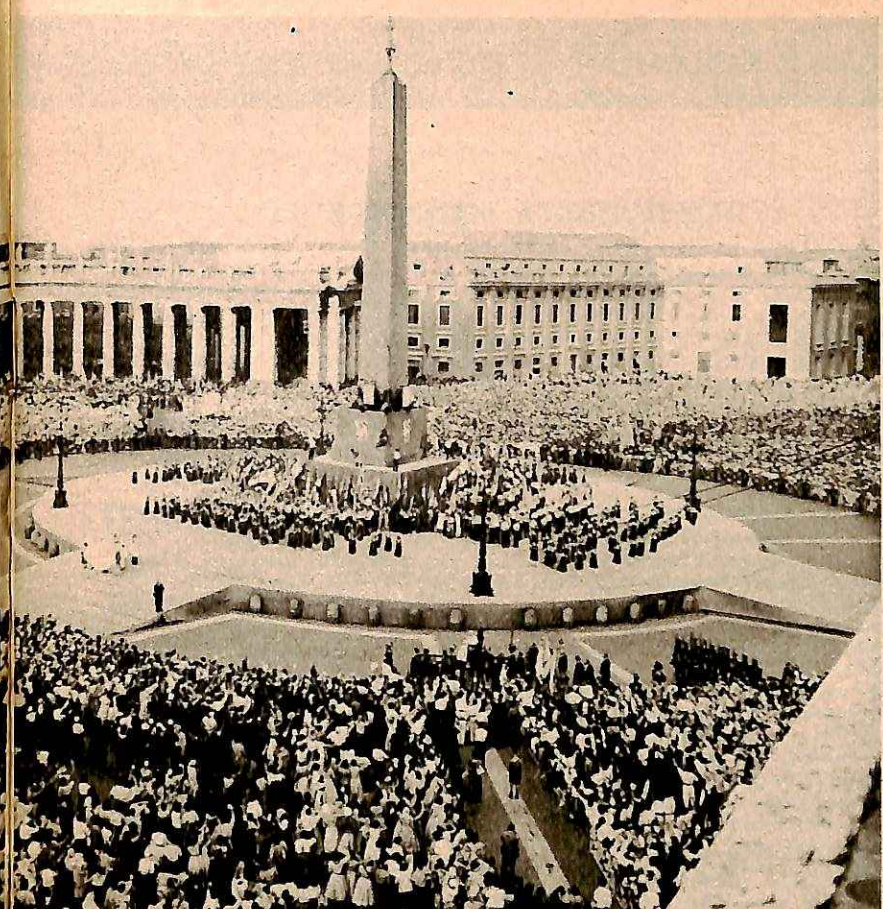
ΚΑΤΑΣΤΗΜΑΤΑ ΕΠΑΡΧΙΩΝ

ΑΓΙΟΣ ΝΙΚΟΛΑΟΣ-ΚΡΗΤΗΣ, ΑΓΡΙΝΙΟΝ, ΑΙΓΙΟΝ,
ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΥΠΟΛΙΣ, ΑΜΑΛΙΑΣ, ΑΜΦΙΣΣΑ,
ΑΡΓΟΣ, ΑΡΓΟΣΤΟΛΙΟΝ, ΑΡΤΑ, ΒΑΘΥ-ΣΑΜΟΥ,
ΒΕΡΡΟΙΑ, ΒΟΛΟΣ, ΔΡΑΜΑ, ΕΔΕΣΣΑ, ΖΑΚΥΝ-
ΘΟΣ, ΗΡΑΚΛΕΙΟΝ, ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗ, ΘΕΣΣΑΛΟ-
ΝΙΚΗ Β' (Έγνατία), ΘΗΒΑΙ, ΙΩΑΝΝΙΝΑ, ΚΑ-
ΒΑΛΛΑ, ΚΑΛΑΜΑΙ, ΚΑΡΔΙΤΣΑ, ΚΑΡΛΟΒΑΣΙ,
ΚΑΣΤΟΡΙΑ, ΚΕΡΚΥΡΑ, ΚΟΖΑΝΗ, ΚΟΜΟΤΙΝΗ, ΚΟ-
ΡΙΝΘΟΣ, ΛΑΜΙΑ, ΛΑΡΙΣΑ, ΛΕΒΑΔΕΙΑ, ΛΗΘΟΥ-
ΡΙΟΝ, ΜΥΤΙΛΗΝΗ, ΜΥΡΙΝΑ-ΛΗΜΝΟΥ, ΝΑΞΟΣ,
ΝΑΥΠΛΙΟΝ, ΞΑΝΘΗ, ΠΑΤΡΑΙ, ΠΑΤΡΑΙ Β', ΠΛΩ-
ΜΑΡΙΟΝ, ΠΡΕΒΕΖΑ, ΠΥΡΓΟΣ, ΡΕΘΥΜΝΟΝ, ΡΟ-
ΔΟΣ, ΣΕΡΡΑΙ, ΣΥΡΟΣ, ΤΗΝΟΣ, ΤΡΙΚΑΛΑ, ΤΡΙ-
ΠΟΛΙΣ, ΦΛΩΡΙΝΑ, ΧΑΛΚΙΣ, ΧΑΝΙΑ, ΧΙΟΣ.

ΕΚΤΕΛΕΙ ΠΛΗΡΩΜΑΣ ΕΜΒΑΣΜΑΤΩΝ ΕΚ ΤΟΥ
ΕΞΩΤΕΡΙΚΟΥ, ΑΓΟΡΑΝ CHEQUES, TRAVELLER'S
CHEQUES ΚΑΙ ΧΑΡΤΟΝΟΜΙΣΜΑΤΩΝ

ΚΑΙ ΑΠΑΙΣΙΣ ΤΑΣ ΤΡΑΠΕΖΙΤΙΚΑΣ ΕΡΓΑΣΙΑΣ

TAMIEYTHPION TOKOS 9%

Τρικυμίες: Οί έβδομήντα Πολωνοί τουρίστες, πού έξήτησαν άσυλο στην Δανία, μόλις τό πολωνικό άτμόπλοιο «Μπάττορ» κατέπλευσε στό λιμάνι τής Κοπεγχάγης, έβαλαν σέ μεγάλες άνησυχίες τόν πλοίαρχο τού σκάφους, Φραντσίζεκ Τζουζίνσκι, όπως καβαρώτατα φαίνεται άπό τήν φωτογραφία άυτήν. Τρικυμίες έν ξηρά...

Βότκα: Στο Λονδίνο, μετά τίς νίκες τών Σοβιετικών άθλητών, κατά τίς συναντήσεις μέ τήν Έθνική Βρετανική ομάδα, ό Ρώσος πρεσβευτής, κ. Μαλίκ, έδωσε μία δεξίωση κατά τήν όποία κατηναλώθησαν μεγάλες ποσότητες τού έθνικού ρωσικού ποτού. Ό κ. Μαλίκ φαίνεται στην φωτογραφία ν' απολαμβάνει πραγματικά τήν βότκα τών...

Τό ζαχαρένιο νησί

Οί δυό γενειοφόροι Γερμανοί μάγειροι Σμπέρτ και Λόστ φιλοτέχνησαν τήν μεγαλοπρεπή άυτή τούρτα, στό σχήμα τής νήσου Τζέρσεϋ, χάριν τής βασιλίσσης Έλισάβετ τής Άγγλίας ή όποία, βέβαια, δέν είναι γνωστόν άν κατώρθωσε νά τήν φάη, άφού τήν άπεθαύμασε. 'Η Έλισάβετ, ως γνωστόν, υποβάλλεται είς δίαιταν χάριν τού ταξιδίου τής είς Η. Π. Α.

Με λίγη σαμπάνια

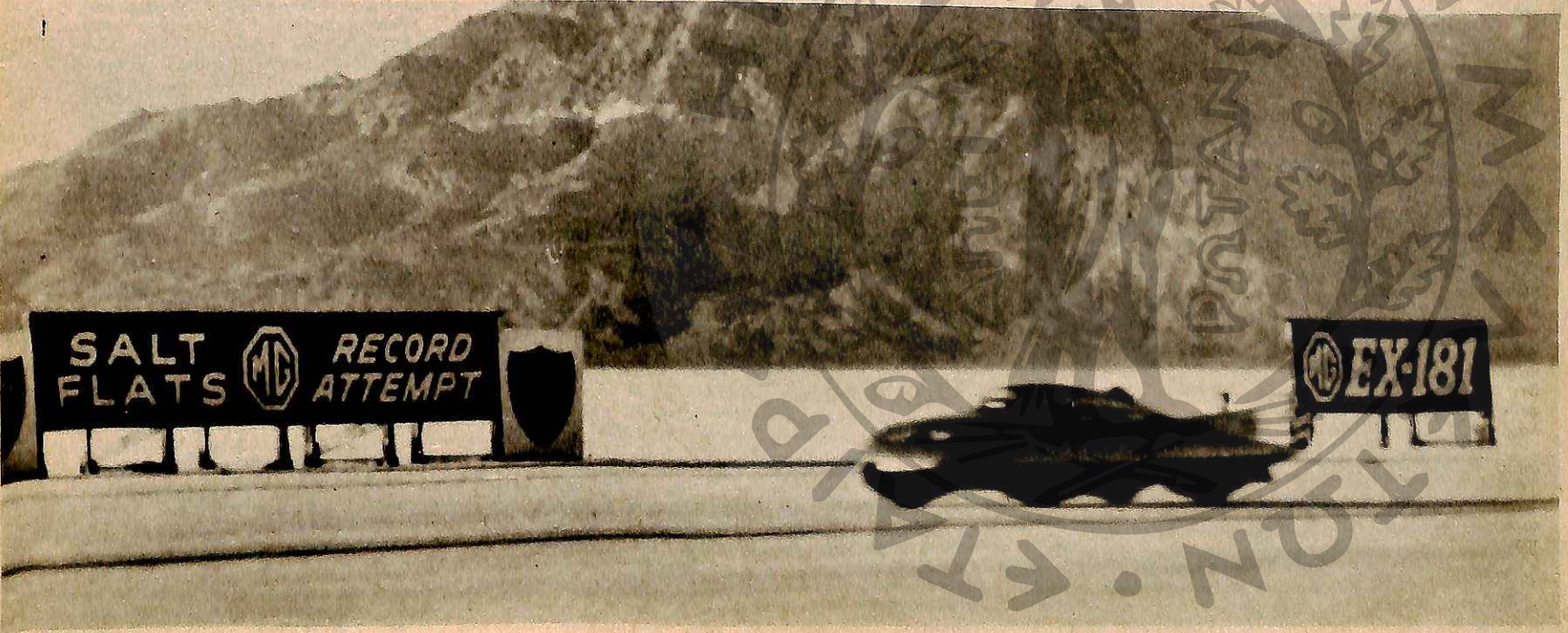
σφραγίστηκε ή θρησκευτική τελετή τού γάμου τού πρίγκιπος Σαντρουντίν και τής Νίνας Ντάυερ, πού μετανομάστηκε ήδη «Σίριν-Σίριν», τό όποιον σημαίνει «Γλυκύτης».

Μετάνοια: «Υπήρξα ένοχος άυτού τού έγκλήματος και είμαι άληθώς συντετριμμένος», έδήλωσε ό νεαρός, 19 έτών, μαρκήσιος τού Λοντόνερ, ό όποιος, παρασυρθείς άπό τό παράδειγμα τού λόρδου Ώλντρινγχαμ, έπετέθη, άπό τίς στήλες τού περιοδικού «Νέος Πολιτικός», έναντίον τής βρετανικής μοναρχίας, τήν όποίαν έχαράκτηρισεν ως άνειλικρινή. Τώρα έκφράζει «είλικρινή λύπη» και ζητεί ταπεινά συγγνώμη γιά τήν κακή του συμπεριφορά, πού όφείλεται, κατά τόν ίδιο, στό νεαρό και θερμόαιμο τής ηλικίας του. 'Η άγγλική Αύλή, όμως, δέν φαίνεται διατεθειμένη νά άναγνωρίση έλαφρυτικά στό παραστρατήματα τών άριστοκρατών πού άρθρογραφούν έναντίον τής.

Εύλογία: Στην άχανή πλατεία, μπροστά στόν "Άγιο Πέτρο τής Ρώμης, νεαροί εργάτες και έργάτριες συγκεντρώθηκαν άπ' όλα τά μέρη τού κόσμου γιά νά δεχθούν τήν εύλογία τού Ποντίφικος. 'Η συγκέντρωση άυτή τής Διεθνούς Έργατικής Καθολικής Νεολαίας ύπήρξε πραγματικά επίδελτική σέ όγκο και κατανυκτική σέ έμφάνιση. 'Ο άρχηγός τών καθολικών, άπό τό ύψος μιάς έξέδρας, στημένης μπροστά άπό τόν περίφημο καθολικό ναό, έδωσε τήν εύλογία του στό πυκνά, άλλ' ειρηνικά, κύματα τών νέων πού κατέκλυσαν τόν μεγάλο χώρο.

Πέντε ρεκόρ: Μέ οδηγό τόν Βρεταννό άσσο τών άυτοκινητοδρομιών, Στήρλινγκ Μόες, ένα νέο μοντέλο τής «Έμ-Τζί», τό «ΕΕ — 181» κατώρθωσε νά κατασφίψη πέντε διεθνή ρεκόρ. Οί άγώνες, κατά τή διάρκεια τών όποίων ό Στήρλινγκ Μόες ξεπέρασε τά 245 μίλια τήν ώρα, έγιναν στό Μπόν Βίλλ Σάλτ Φλάτς, τής Πολιτείας Γιούτα, στην Άμερική. Έν τώ μεταξύ, ή σταυροφορία γιά τήν κατάργηση τών άυτοκινητοδρομιών άπεδείχθη άνίκανη νά σταματήσει τό πάθος τών οδηγών. Ένδιαφέρονται τόσο οί διοργανιές άυτοκινήτων...

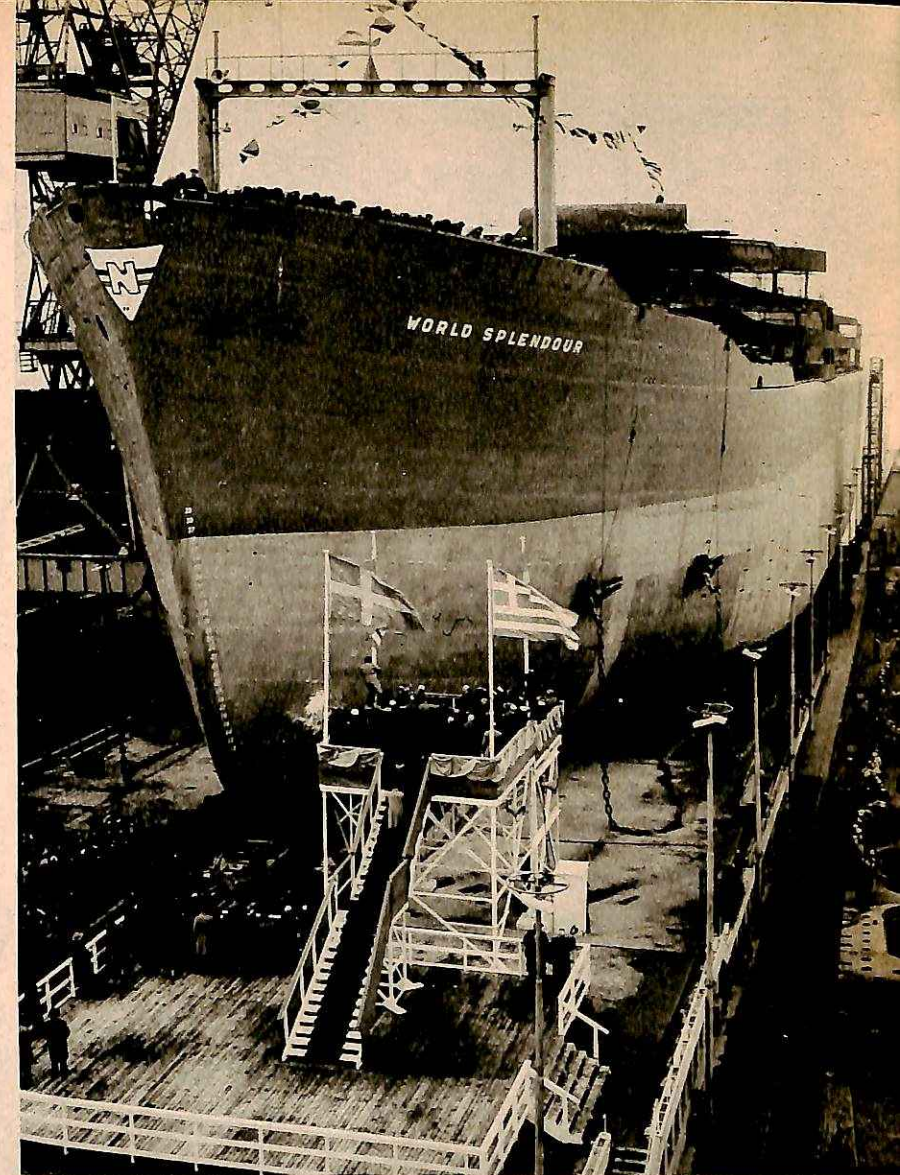

Η ΘΑΛΑΣΣΙΝΗ τραγωδία άρχισε όταν δυο έκρηξεις συγκλόνισαν το μεγάλο καράβι. Ύστερα από λίγο πυκνός καπνός τύλιξε το σκάφος. Τα πλοία που έτρεξαν γρήγορα κοντά του δεν μπόρεσαν παρά μόνο να παραλάβουν τους ναυαγούς.

ΠΕΝΤΕ ΜΟΝΟΝ ΜΗΝΕΣ ΜΕΤΑ ΤΗΝ ΚΑΘΕΛΚΥΣΗ...

Τρίτη, 20 Αυγούστου, 12.40 ώρα Γκρήνουιτς — 2.40 ώρα Έλλάδος. Μιά άπροσδόκητη έκρηξη στα σπλάχνα του υπερήφανου, όλοκαίνουργου πλοίου. Φλόγες, καπνοί, ραδιοσήματα στους αιθέρες. 'Ο ασύρματος του Γιβραλτάρ συλλαμβάνει το μήνυμα της αγωνίας και ειδοποιεί. "Ενα μαροκινό αεροπλάνο βλέπει από ψηλά την πάλη της φωτιάς, του ατσαλιού και των κυμάτων και στέλνει κι' άλλα αεροπλάνα στον τόπο της συμφοράς. 'Από κείνη τη στιγμή όλος ο κόσμος μαθαίνει ότι ή «Παγκόσμιος Λαμπρότης», το γιγαντιαίο πετρελαιοφόρο του κ. Στ. Νιάρχου, και το πλήρωμά του αντιμετωπίζουν τον θάνατο στην πύλη της Μεσογείου. 'Από την Κέρκυρα όπου βρίσκεται ο πλοιοκτήτης του, σκυμμένος στον ασύρματο, παρακολουθεί λεπτό με λεπτό την αγωνία του σκάφους, τον αγώνα των ανθρώπων του. Δίνει ακατάπαυστα εντολές, κινητοποιεί όλα τα μέσα διασώσεως. Πλοία, ναυαγοσωστικά, αεροπλάνα, ελικόπτερα σπεύδουν, δίνουν χέρι βοήθειας. Είναι όμως μοιραίο να νικήση ή θάλασσα το πληγωμένο σκάφος. Στις 19.10 ώρα Γκρήνουιτς — ώρα Έλλάδος 21.10 — της άλλης μέρας, ή «Παγκόσμιος Λαμπρότης» σκεπάζεται για πάντα από τα κύματα, 35 μίλλια έξω από το Γιβραλτάρ. 'Ο καπετάνιος κ' οι πιστοί του μόλις την ύστατη στιγμή εγκαταλείπουν τον καταδικασμένο κολοσσό, που έχει κιόλας στοιχίσει τον θάνατο στον Έλληνα ύπαρχο και σε 14 Ινδούς ναύτες. Μιά νέα θαλασσινή τραγωδία έχει ήδη γραφή...

Η ΕΛΛΗΝΙΚΗ σημαία κυμάτιζε περήφανα όταν το άτυχο πλοίο κατελκύετο στα σουηδικά ναυπηγεία, πέντε μόλις μήνες πριν να καταστραφή.

Η ΘΑΛΑΣΣΑ ΚΑΛΥΨΕ ΟΡΙΣΤΙΚΑ ΤΗΝ ΠΑΓΚΟΣΜΙΟ ΛΑΜΠΡΟΤΗΤΑ

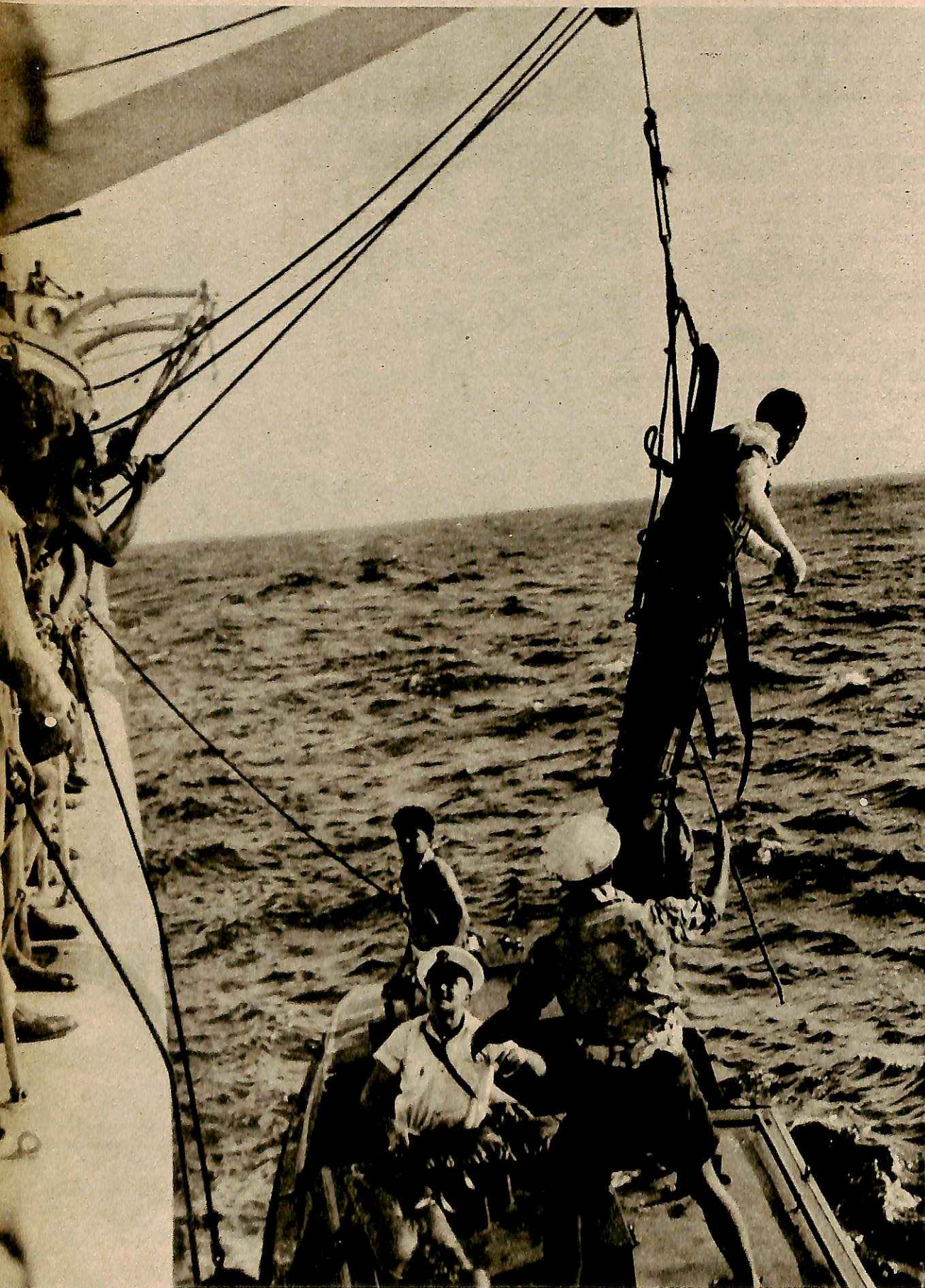
Όταν λίγο μετά το μεσημέρι της Τρίτης, 20 Αυγούστου, και το μεγάλο πετρελαιοφόρο βρισκότανε 60 μίλλια έξω από το Γιβραλτάρ, ταξιδεύοντας για τον Περσικό Κόλπο. Το «εάνκερ» είχε μόλις τελειώσει το τρίτο του ταξίδι —μετέφερε πετρέλαιο στην 'Αγγλία— και γύριζε κενό για νέα παραλαβή. Τότε έγινε ή πρώτη έκρηξη. Μιά δεύτερη, λίγο αργότερα, κάτω απ' τη γέφυρα αυτή τη φορά, τύλιξε το σκάφος με φλόγες. Πυκνός καπνός σκέπασε το καράβι, απ' άκρη σ' άκρη...

'Από την ώρα εκείνη, ο καπετάνιος του «Παγκόσμιος Λαμπρότης», κ. Ματθαίου, ανώτατος αξιωματικός του πολεμικού μας ναυτικού σε άποστρατεία, οι αξιωματικοί του και το πλήρωμα, 80 περίπου άνθρωποι άρχισαν έναν υπεράνθρωπο αγώνα με τη φωτιά. Μόνοι, στην άρχη, και με την συμπάρσταση των άλλων καραβιών, που έφτασαν γοργά κοντά στον πληγωμένο γίγαντα,

πολέμησαν ως αργά τη νύχτα, στήθος με στήθος, με τις φλόγες, πνιγμένοι από τεράστια σύννεφα καπνού. Με έγκαύματα πολλοί σ' όλο το σώμα άγωνίστηκαν με αυτοθυσία. Μέσα στο σκοτάδι οι φλόγες έβαφαν κόκκινη τη θάλασσα κι ο καπνός περιώριζε στο ελάχιστο την ορατότητα. Στα τέλος, οι φλόγες άρχισαν να χάνουν τη δύναμή τους κ' ύστερα από λίγο εξαφανίστηκαν.

'Από την ώρα που οι έκρηξεις συγκλόνισαν το σκάφος, ο ασύρματος του καραβιού που χάθηκε ήταν σε συνεχή έπαφή με τον Έλληνα πλοιοκτήτη του. 'Ο κ. Σταύρος Νιάρχος, που βρισκότανε με την «Κρεολή» στην Κέρκυρα, παρακολούθησε από κοντά την αγωνία του πιο ωραίου του καραβιού, τις υπεράνθρωπες προσπάθειες των ανθρώπων, που τους είχε εμπιστευθή αυτή την κολλοσισία «'Αργώ», το μεγάλο πλεούμενο των 25.500 τόννων, που μετέφερε το μαύρο χρυσάφι των νέων Κολχίδων του Περσικού Κόλπου στις διψαλίες άρτηριές της Εύρώπης.

ΑΝΘΡΩΠΟΙ, ΠΛΟΙΑ, ΑΕΡΟΠΛΑΝΑ ΕΤΡΕΞΑΝ ΝΑ ΒΟΗΘΗΣΟΥΝ ΤΟΝ ΠΛΗΓΩΜΕΝΟ ΤΗΣ ΜΕΣΟΓΕΙΟΥ. ΜΑΤΑΙΑ...

ΟΙ ΦΛΟΓΕΣ που τύλιξαν το «Παγκόσμιος Λαμπρότης», μετά απ' τις πρώτες εκρήξεις, είχαν και τα θύματά τους. Πολλά μέλη του πληρώματος, παλεύοντας απεγνωσμένα με τη φωτιά, έπαθαν σοβαρά εγκαύματα και χρειάστηκαν να μεταφερθούν άμέσως σε κάποιο νοσοκομείο της ξηράς. Τυλιγμένος με επίδεσμούς ένας από τους ναύτες του σκάφους ανέλκύεται με γερανό από την σωστική λέμβο στο πλοίο το οποίο έστειλε προς βοήθειαν.

Λίγο μετά την έκρηξη έφτανε κοντά στο πληγωμένο σκάφος το γαλλικό πετρελαιοφόρο «Κομπάντ» και, όταν χρειάστηκε, παρέλαβε 30 μέλη από το πλήρωμα του «Παγκόσμιος Λαμπρότης». Το αγγλικό πολεμικό «Νηλτάιτ» και το ναυαγοσωστικό «Κόνφιντεντ» έφθασαν κι αυτά από το Γιβραλτάρ, για να δώσουν ένα χέρι βοήθειας στο πλοίο που καίγόταν, ενώ γύρω του, μισή ώρα μετά την έκρηξη, πετούσαν αεροπλάνα και ελικόπτερα της αμερικανικής βάσεως του Πόρ Λουταί, στο Μαρόκο. Ένα αεροπλάνο, που βρέθηκε τυχαία πάνω από τον τόπο του δυστυχήματος, τους είχε στείλει το θλιβερό μήνυμα. Κοντά στο μεγάλο πετρελαιοφόρο έφτασαν αργότερα και άλλα σκάφη, όλα τα καράβια που άκουσαν το Σ. Ο.Σ. που έστειλε στους αϊθέρους το Γιβραλτάρ. Ένα απ' αυτά, το αγγλικό φορτηγό «Χίλεϋ», περιμάζεψε κι άλλους ναυαγούς, τραυματίες και μη, που είχαν επιβιβασθή στο μεταξὺ στίς ναυαγοσωστικές λέμβους. Ένα σοβιετικό σκάφος, το φορτηγό «Μαρνασκάλ», έστειλε το γιατρό του να περιβάλλει τα μέλη του πληρώματος, που είχαν τραυματισθῇ στη μάχη με τη φωτιά, κ' ένα ελικόπτερο μετέφερε άμέσως σ' ένα νοσοκομείο της ξηράς κάποιον ναύτη βαρεια τραυματισμένο.

Στο τέλος, ύστερα από τις απέλπιδες προσπάθειες που καταβλήθηκαν να σθήσουν τις φλόγες, πάνω στον θαλασσινό γίγαντα —μήκος: 233 μ., πλάτος: 32 μ., ύψος: 16,5 μ., χωρητικότητας: 40.532 τόν., ταχύτης: 17 κόμβοι, δύναμη μηχανών: 16.500 ίπποι— δεν έμειναν παρά ο καπετάνιος του κ. Ματθαίου, ο υποπλοίαρχος Ρεπάνης, οι μηχανικοί Άνρεόπουλος και Φίλοσοφός, οι δόκιμοι Μπατζαλιάς και Ζαμπέλης,

ο ηλεκτρολόγος Κυπραίος και ο θαλαμηπόλος Πάττον. Όκτω δλοι κι άλλοι άνθρωποι, που θα προσπαθούσαν, με τη βοήθεια του ναυαγοσωστικού «Κόνφιντεντ», να ρυμουλκήσουν στο Γιβραλτάρ και να σώσουν από τον χαμό το πολύτιμο σκάφος, το καράβι που είχε παραδοθῇ στον κυβερνήτη του, ολοκαίνουργιο και άπαστράπτον, από τον κ. Σταύρου Νιάρχου μόλις στις 29 Μαΐου 1957 και είχε ξεκινήσει άμέσως για το παρθενικό του ταξίδι.

Ίσχυρά καλώδια έδεσαν το «Παγκόσμιος Λαμπρότης» με το μικρό ναυαγοσωστικό, που άρχισε άμέσως να κινῆται πρὸς το Γιβραλτάρ. Από την Κέρκυρα, η «Κρεολή» ρωτούσε κάθε τόσο με τον άσφρατό της, «Ο κ. Νιάρχος παρακολουθούσε ώρα με την ώρα τον τιτάνιο αυτόν άγώνα, ρωτούσε για την υγεία του πληρώματος, για την κατάσταση των τραυματισμένων...

Με την βοήθεια του «Κόνφιντεντ», το πετρελαιοφόρο άρχισε ν' απομακρύνεται απ' το σημείο που το βρήκε το κακό. Όλοι είχαν άρchiσει να ελπίζουν ότι στο τέλος θα κατάφερνε να φθάσῃ στο σωτήριο λιμάνι. Δεν πέρασαν, όμως, πολλές ώρες και οι ελπίδες αυτές διαφύσθηκαν. Κατά τις 8 το πρωί, 21 Αύγουστου, η πλήρη του καραβιού άρχισε να χάνεται, άργά-άργά, κάτω από τα κύματα της Μεσογείου. Μια ώρα αργότερα, ο καπετάνιος και οι λίγοι σύντροφοί του εγκατέλειψαν το σκάφος. Τα καλώδια που το συνέδεαν με την στερνή του ελπίδα σωτηρίας, το ναυαγοσωστικό «Κόνφιντεντ», είχαν κοπῇ λίγο πριν φύγῃ κι ο τελευταίος άνθρωπος απ' το άπέραντο κατάστρωμα του πλοίου...

Λίγες ώρες αργότερα, το «Παγκόσμιος Λαμπρότης», ένα από τα πιο

σύγχρονα, τα πιο τέλεια πετρελαιοφόρα του κόσμου, χανόταν όριστικά στα μεσογειακά κύματα.

Πριν κλείσουν τρεις μήνες απ' την ήμερα που άρχισε να ταξιδεύῃ, το καράβι χανότανε για πάντα. Η εταίρια που το είχε «κτίσει», η σουηδική «Κούκουμς Μεκάνσκα Βέρκεντς», είχε χρησιμοποιήσει τα πιο τέλεια υλικά για την κατασκευή του. Οι 33 μεγάλες δεξαμενές του μπορούσαν ν' αποθηκεύσουν 40.532 τόνους πετρελαίου, ενώ το σκάφος είχε παράλληλα έφοδιασθῇ με τα τελευταία τεχνικά μέσα. Κάθε δυνατή άνεση είχε προβλεφθῇ για το πλήρωμά του. Κλιματιστικές εγκαταστάσεις ζεστού και κρύου αέρα ύπληρχαν στα σαλόνια, στίς τραπεζαρίες και στίς αϊθουσες ψυχαγωγίας του καραβιού. Υπήρχαν ακόμη δύο μικρά νοσοκομεία, ένα για τους άξιωματικούς κ' ένα για το πλήρωμα, μια θουμάσια πισίνα για κολύμπι και, δτι άλλο χρειάζεται για μια άνετη κ' εύχρηστη διαμονή. Τα ίδια ναυπηγεία, που είχαν έφοδιάσει το «Παγκόσμιος Λαμπρότης» ακόμα και με ειδικές ναυαγοσωστικές λέμβους που η κάθε μία τους διέθετε και ιδιαίτερο άσφρατο, έχουν κατασκευάσει, για λογαριασμό και πάλι του κ. Σταύρου Νιάρχου, τα πετρελαιοφόρα «Παγκόσμιος Θάλασσσα» (20.000 τόνων) και «Παγκόσμιος Ειλικρίνεια» (32.700 τόνων). Τέλος το φθινόπωρο θα έχουν έτοιμο ένα άδελφό του «Παγκόσμιος Λαμπρότης» σκάφος.

Όταν το πετρελαιοφόρο «Κομπάντ» έφθασε στο γαλλικό λιμάνι Μαρτίγκ-Λαβερά και οι ναυαγοί που είχε παραλάβει έφθασαν στη Μασσαλία, ο δεύτερος πλοίαρχος, κ. Άν-

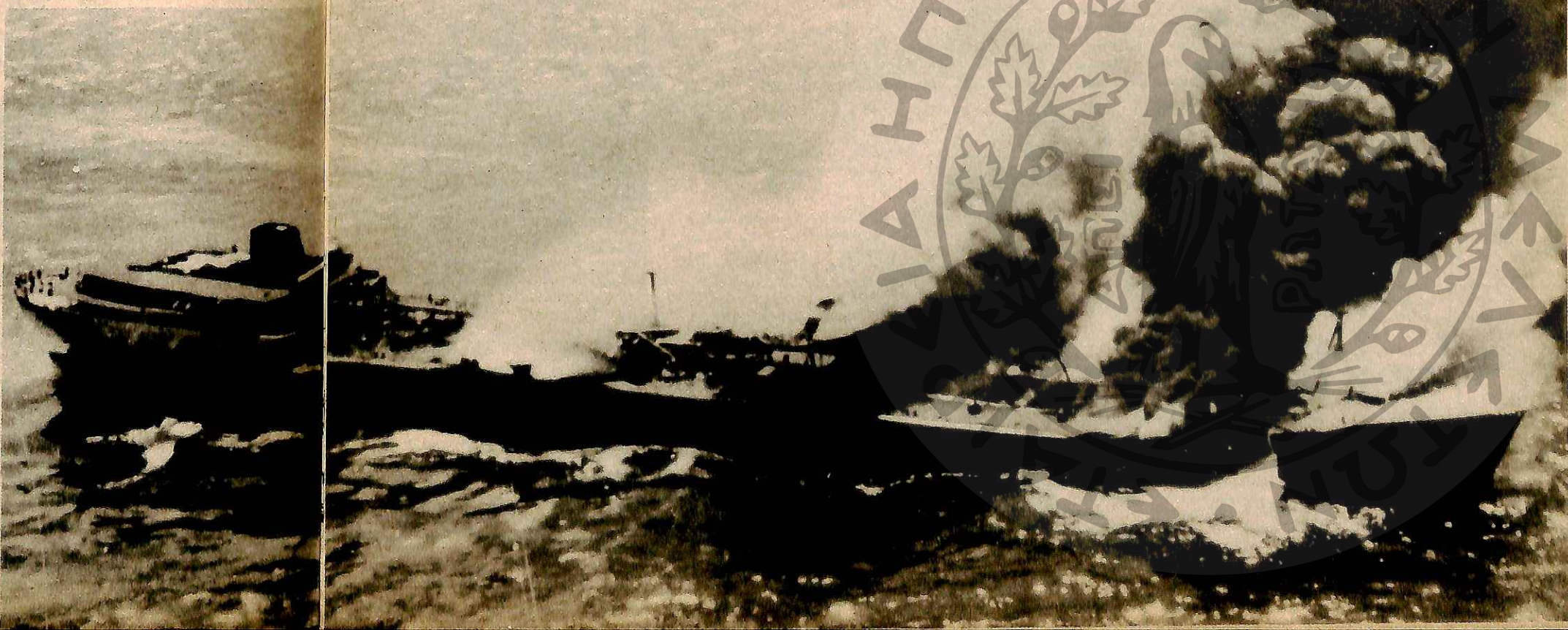

ΣΤΟΝ ΓΕΝΙΚΟ συναγερό για την διάσωση του πληγωμένου θαλασσίου γίγαντα και του πληρώματός του πήραν μέρος ακόμη και ελικόπτερα. Η συμμετοχή τους στο έργο της σωτηρίας βοήθησε στην ιδιότητα' μὲν, αλλά ταχύτατη μεταφορά άσκετών από τους τραυματίες στην ξηρά.

ΣΥΝΕΧΕΙΑ ΣΕΛ. 42

ΤΟ «ΠΑΓΚΟΣΜΙΟΣ ΛΑΜΠΡΟΤΗΣ» ΕΙΝΑΙ

ΠΙΑ ΚΑΤΑΔΙΚΑΣΜΕΝΟ. ΤΑ ΤΕΛΕΥΤΑΙΑ ΜΕΛΗ ΤΟΥ ΠΛΗΡΩΜΑΤΟΣ, ΑΦΟΥ ΑΓΩΝΙΣΘΗΚΑΝ ΜΑΤΑΙΑ ΝΑ ΤΟ ΣΩΣΟΥΝ, ΕΓΚΑΤΕΛΕΙΠΟΥΝ ΠΛΕΟΝ ΤΟ ΣΚΑΦΟΣ

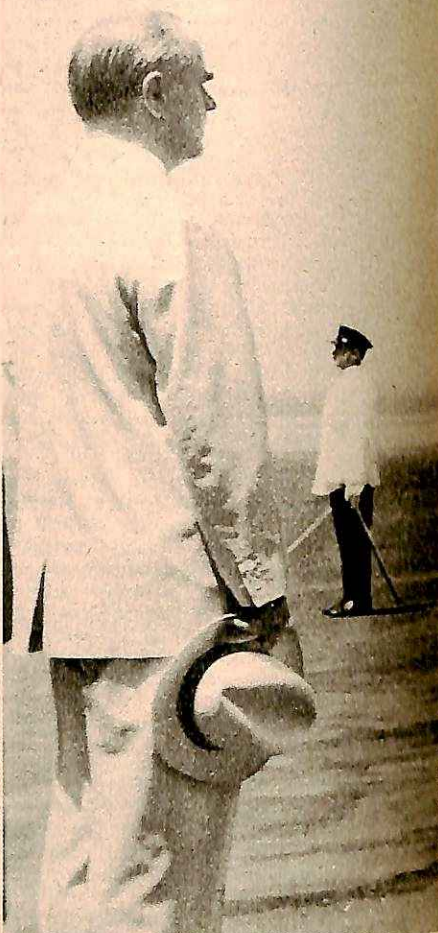
ΜΕ ΜΕΓΑΛΟΠΡΕΠΕΙΑ ΚΑΙ ΕΓΚΑΡΔΙΟΤΗΤΑ

‘Η επίσημη επίσκεψη του Έλληνος πρωθυπουργού στην Αίγυπτο έδωσε καινούργια δύναμη και βάθος στη πατροπαράδοτη φιλία που ένώνει τις δύο χώρες

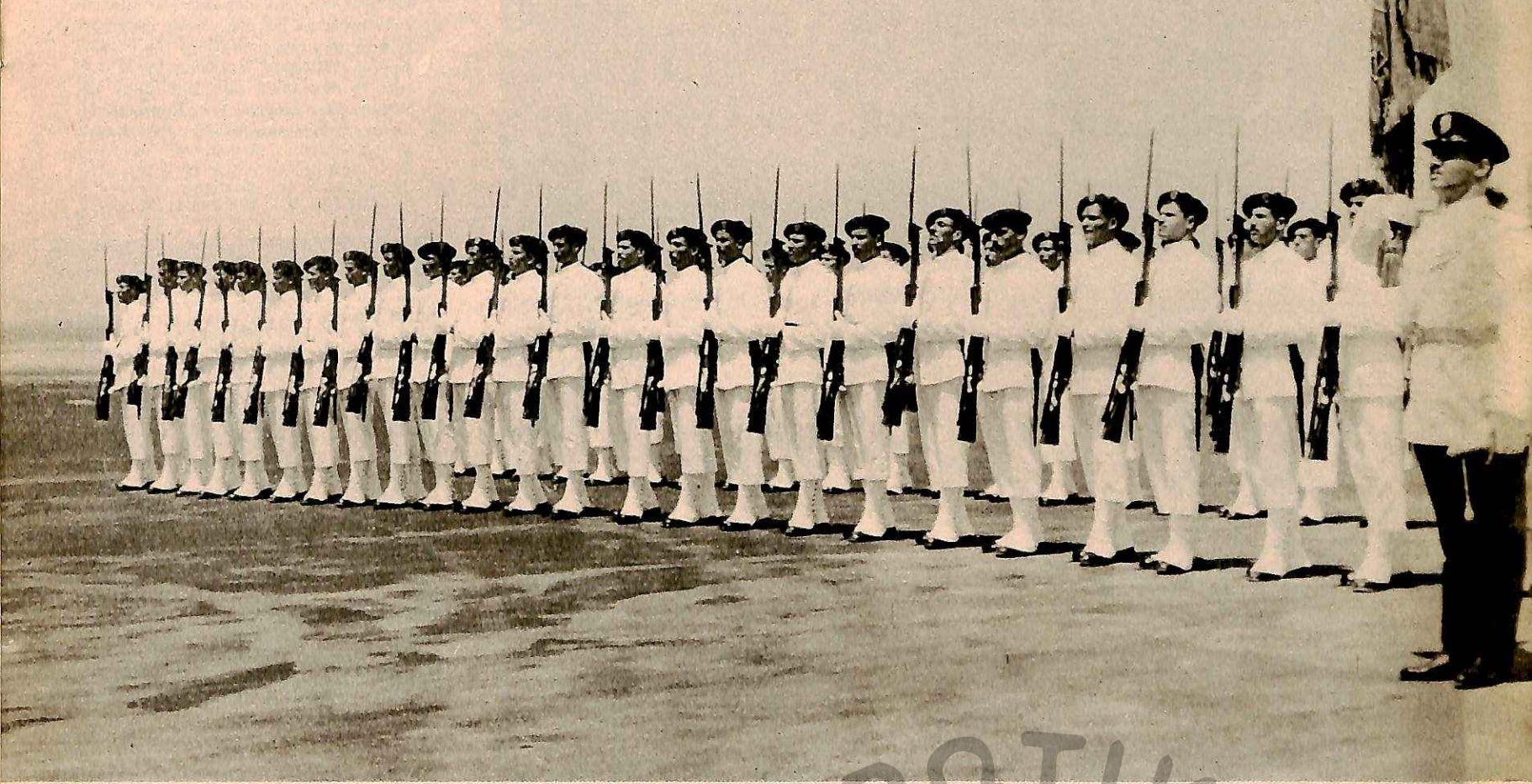

ΕΝΤΥΠΩΣΕΙΣ ΤΟΥ ΣΥΝΕΡΓΑΤΟΥ ΤΩΝ ΕΙΚΟΝΩΝ Κ. ΒΑΣ. ΚΑΖΑΝΤΖΗ

Η ΕΠΙΣΚΕΨΗ του Έλληνος πρωθυπουργού προκάλεσε τό ενδιαφέρον τόσο του αιγυπτιακού, όσο και του διεθνούς τύπου. Από τη στιγμή της άφίξεώς του ως τη στιγμή της αναχώρησής του, ο κ. Καραμανλής υφίστατο συνεχείς επιθέσεις δημοσιογράφων, φωτορέπόρτερς και αντιπροσώπων των ξένων προακτορείων. «Είναι στενοί οι δεσμοί της Ελλάδος με την Αίγυπτο», έδήλωσε ο πρωθυπουργός κ. Κ. Καραμανλής.

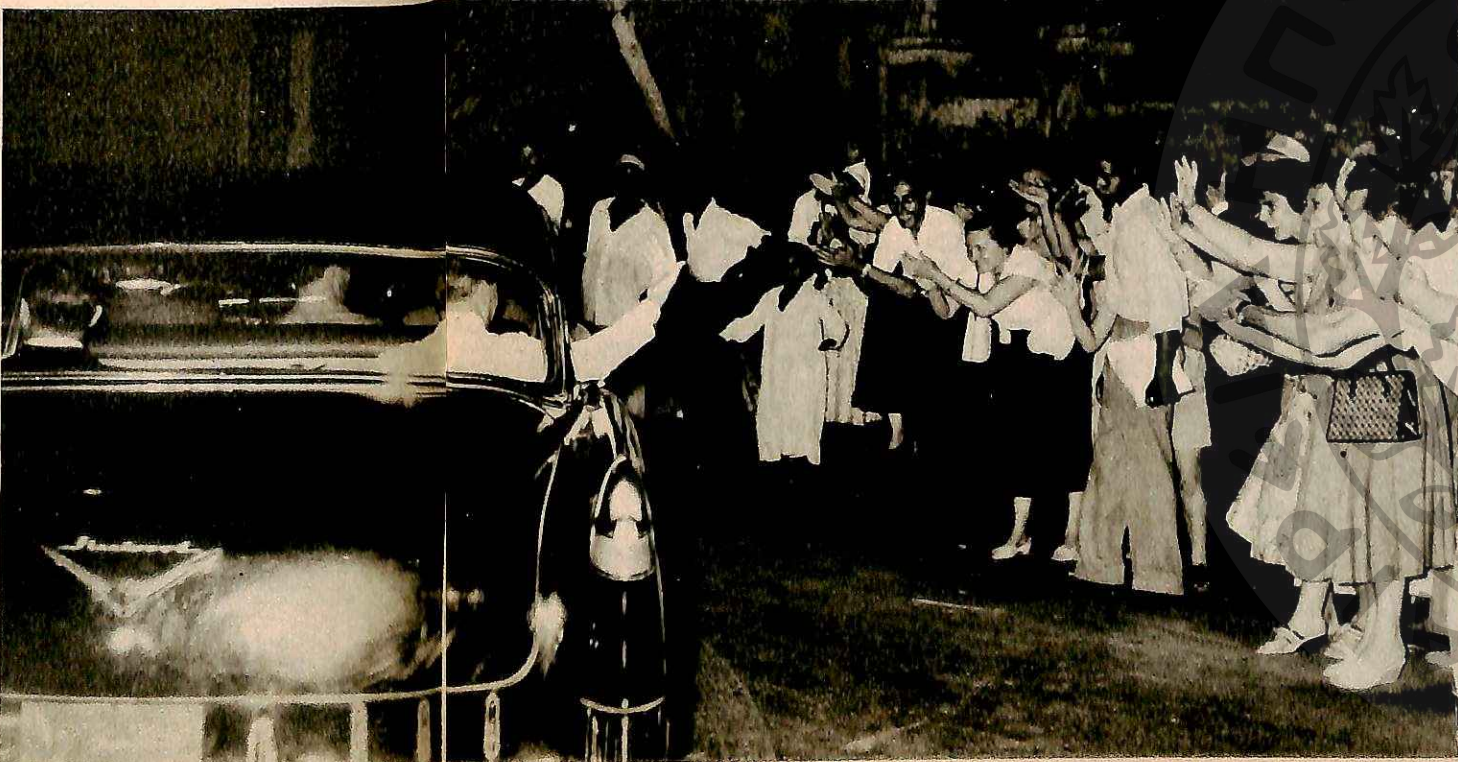

ΑΠΟΣΠΑΣΜΑ ΑΙΓΥΠΤΙΑΚΟΥ ΣΤΡΑΤΟΥ

ΠΑΡΑΤΕΤΑΓΜΕΝΟ ΣΤΟ ΑΕΡΟΔΡΟΜΙΟ ΤΟΥ ΚΑΪ-ΡΟΥ ΑΠΕΔΩΣΕ ΤΙΜΕΣ ΚΑΤΑ ΤΗΝ ΑΦΙΞΗ ΚΑΙ ΤΗΝ ΑΝΑΧΩΡΗΣΗ ΤΟΥ ΕΛΛΗΝΟΣ ΠΡΩΘΥΠΟΥΡΓΟΥ

ΕΛΛΗΝΕΣ Κ' ΑΙΓΥΠΤΙΟΙ ΔΕΧΘΗΚΑΝ

ΜΕ ΜΕΓΑΛΟ ΕΝΘΟΥΣΙΑΣΜΟ ΤΟΝ κ. ΚΑΡΑΜΑΝΛΗ ΣΕ ΚΑΘΕ ΔΗΜΟΣΙΑ ΕΜΦΑΝΙΣΗ ΤΟΥ ΟΙ ΔΥΟ ΗΓΕΤΕΣ ΣΤΟ ΠΑΡΑΜΥΘΕΝΙΟ ΑΝΑΚΤΟΡΟ ΤΑΧΡΑ

Έχετε παιδιά; ρώτησε ο πρόεδρος της κυβέρνησεως κ. Καραμανλής τον πρόεδρο Νάσερ, σε μίαν από τις πρώτες συναντήσεις τους.
—Δύο, αποκρίθηκε ο νέος ηγέτης του αιγυπτιακού λαού. 'Αλλά μόνον για... δέκα μέρες το χρόνο!
'Εννοούσε, φυσικά, τις δέκα μέρες της άδειάς του, που κι αυτές φέτος τις στερήθηκε.
Μέσα σε μίαν άνησυχη ατμόσφαιρα συσκέψεων, συναντήσεων, ανταλλαγών τηλεγραφημάτων και ένδομύχων άνησυχιών για το μέλλον της Μέσης 'Ανατολής επέτρεψε η επίσκεψή μας στο Κάιρο.
'Όταν κατέβαινε τις σκάλες του προεδρικού μεγάρου της Κούμπαχ ο κ. Καραμανλής, τις ανέβαινε ο πρωθυπουργός της Συρίας κ. Κουατλή.
Μά δεν συναντήθηκαν.
'Έχουν διπλό κλιμακοστάσιο τα ανάκτορα της Κούμπαχ.
Θά μείνη στην καρδιά μου τούτο το παλάτι, κι εγώ έχω δη δοκετά 50' αυτά τα χρόνια.
Είναι 'Ανατολή μαζί και Δύση —8,τι καλύτερο έχει να προσφέρει η καθεμιά.
Πόσοση μπαρόκ και μεγάλοι καθρέφτες σκοκά στο περι-στέλλιο. Πολυέλαια διεννέζικια και ταπέτα περσικά, ρολόγια παριζιάνικα και σπαθιά δαμασκηνά στους τοίχους, μαγκάλια στις γωνιές από χρυσάφι και μπαζούκι.
Κ' οι λογχοφόροι έμεναν ακίνητοι, σε κάθε πόρτα, σε κά-

θε πλατύσκαλο. Με τις λόγχες τους, με τις σημαυόλες τους: Μαύρο, άσπρο, κόκκινο, τα χρώματα της Δημοκρατίας. Τό μαύρο για το παρελθόν, λένε, τό κόκκινο για τό λαμπρό παρόν και τό άκόμα λαμπρότερο μέλλον.
'Όλες οι στολές είναι όμορφες στην ακολουθία του προέδρου Νάσερ: άσπρο, χρυσό, λίγο κόκκινο κ' έξάρ-τυση γυαλιστερή από μαύρο λουστρίνι. Για την ασφάλεια του κ. Καραμανλή, είχαν άποσπάσει ένα λοχαγό, νεώτατον, πρωταθλητή της σκοποβολής (92%, αν θυ-μάμαι καλά, ενώ τό σύνηδες ρεκόρ είναι 87 και κάτι). 'Ήταν πολύ διακοσμητικός και συνάμα... επικίνδυνος: τό πιστόλι κρεμότανε γυμνό, άνασφάλιστο, στο άρι-στερό πλευρό του...
'Ένας από μάς είχε την ιδέα νά σκάσει μιά χαρτο-σακκούλα — νά δη την αντίδρασή του... 'Υστερα σκέ-φτηκε καλύτερα κ' έβαλε τη χαρτοσακκούλα στην τσέ-πη. Δεν παίζουν με τούς πρωταθλητάς της σκοποβο-λής...
Μεγάλη άγούρα κείνο τό μικρό τρωτικό ήντρο του Φα-ρούκ, κάτω από την πυραμίδα. Καμμία τριανταριά φορακευτικά παρασκευάσματα έχουν άφήσει άδιντα, στη γυάληνη διτσίνα, στο λουτρό. 'Ένα λουτρό στενό και άβολο, που άνασπώτεται πώς τον χωρούσε...
Σε μίαν Άλλη αίθουσα είναι κάτω κολάνες από φωτισμένο ά-λάστρο, που σαφώς θυμίζουν φτηνό χοροδιδασκαλείο...

Ο ΑΙΓΥΠΤΙΩΤΗΣ ΕΛΛΗΝΙΣΜΟΣ ΠΑΡΩΝ ΣΤΗΝ ΠΡΩΘΥΠΟΥΡΓΙΚΗ ΕΠΙΣΚΕΨΗ

Η ΔΕΞΙΩΣΗ τής ελληνικής πρεσβείας, στην οποία παρέστη ο κ. πρωθυπουργός (αριστερά), συνηγωνίσθη σ'ε λαμπρότητα όλη την ατμόσφαιρα τής μεγαλοπρέπειας με την οποία περιέβαλε ή αϊγυπτιακή κυβέρνηση την επίσκεψη του "Ελληνος πρωθυπουργού. Κάτω: Τό εσωτερικό των ανακτόρων τής Τάχρα, όπου διέμεινε ο κ. Καραμανλής, κατά την παραμονή του στο Κάιρο.

ΟΙ ΕΛΛΗΝΕΣ τής 'Αλεξανδρείας ζητούν αυτόγραφα από τον κ. Καραμανλή, κατά τη διάρκεια

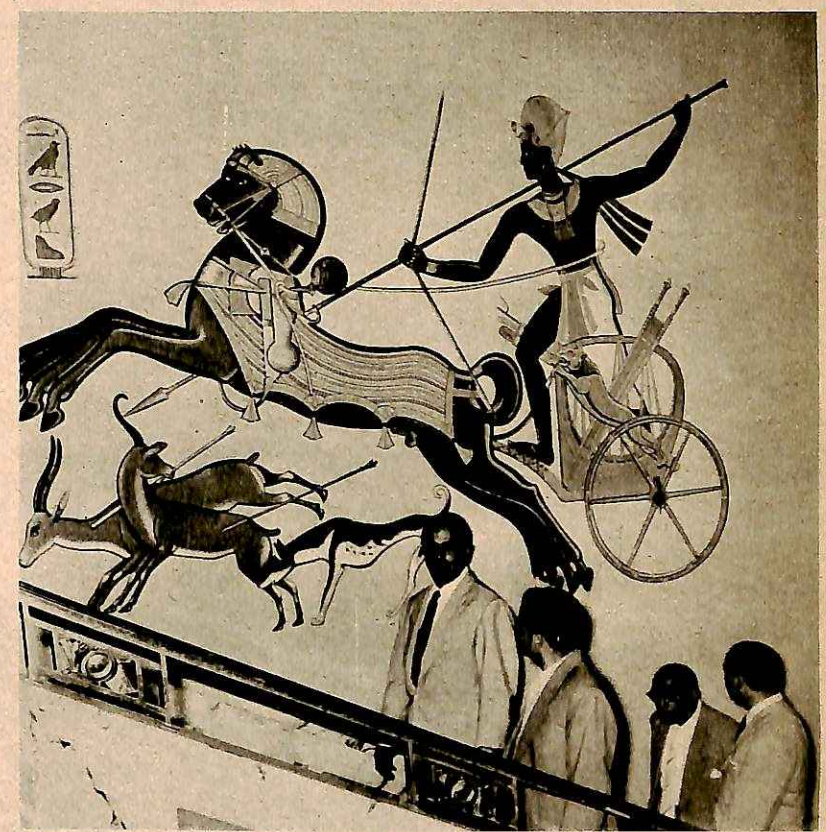
Θαύμασα την κατάρτιση και τη σαφήνεια του αρχαιολόγου που μάς ανέπτυξε εκεί, κοντά στη Σφίγγα, πώς βρέθηκε ή περίφημη ξύλινη «Ηλιακή Λέμβος», που είναι τό καμάρι των συγχρόνων Αϊγυπτίων αρχαιολόγων.
Βρέθηκε κάτω από ένα δρόμο πλακόστρωτο, χιλιόμετρα δλόκληρα, μάς εξήγησε.
—Με άλλους λόγους, πριν από 5-6 χιλιάδες χρόνια πέρασε από δώ ένας Καραμανλής..., παρατήρησε ο εύφρολος τής συντροφιάς.
—Κρύο! απέφάνθη ο Πρόεδρος. Καί τό άστέιο δέν μεταφράστηκε...
Μιά άλλη παρατήρηση, όμως, του ίδιου του κ. πρωθυπουργού, δόντως μετεφράσθη—αυτοστιμεί.
Ήταν μετά τό δείπνο του ύπουργού των 'Εξωτερικών κ. Φάουζι στον άπέραντο, καταπράσινο κήπο ενός άλλου ανακτόρου, του Μωχάμετ 'Άλη, του Δισδόχου, κ' είχαμε μαζευτή όλη ή δημοσιογραφική συντροφιά, σ' ένα συμπαγές «γκρούπ».
—Τί κάθεστε έτσι όλοι μαζί; μάς λέει ο κ. Καραμανλής. Δέν πάτε νά μιλήσετε με κανέναν ξένο νά μάθετε κανένα νέο;
Μετέφρασα άμέσως την παρατήρηση στον συνομιλητή που είχαμε περιτριγυρίσει: ήταν ο 'Αμερικανός πρεσβευτής στο Κάιρο, ο κ. Χαίρο!
Τό πήρε γιά κοπιμένο πάντως, ο έλεκτός εκπρόσωπος του Σταίητ Νηηπάρτμεντ και παλαιός φίλος του δικού μας, του Τζώρτζ 'Άλλεν.

της δεξιώσεως που έδωσε προς τιμήν του ή 'Ελληνική 'Αθλ. Ένωση.

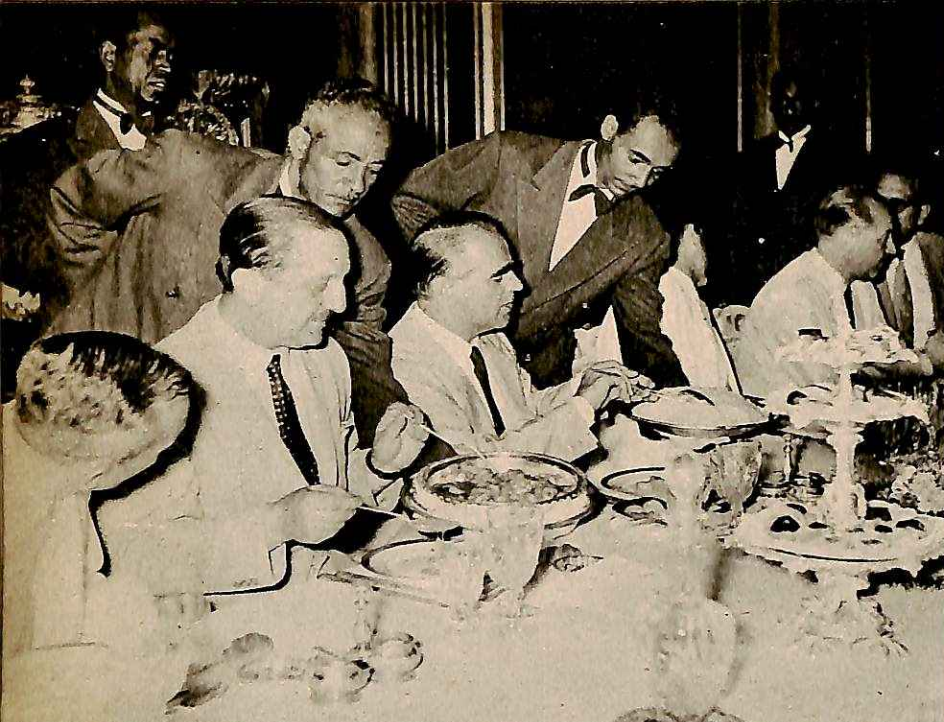

—'Ο κ. Καραμανλής δέ με θεωρεί ξένο, έλεγε και ξανάλεγε σ' όσους συναντούσε.
Στό ίδιο δείπνο, σ' άριστερά του κ. 'Αβέρωφ, μιά σαγηνευτική ξανθιά κυρία, δεργόλιγνη, ψηλή: είναι ή σύζυγος του ύπουργού των Οικονομικών κ. Κασουάνι, που θα φιλοξενήσουμε, μάλιστα, αυτόν τον καιρό και στην 'Ελλάδα.
Λεπτομέρεια κάπως ιδιότυπη, μέσ' στο Νασερικό καθεστώς: είναι 'Αγγλίδα!
Κι ο κ. 'Αβέρωφ δέ χάνει, φυσικά, την εύκαιρία:
—Μου έπιτρέπετε νά... θγάλω τό άχτι μου; παρατηρεί. Είσαθε άπό τίς λίγες 'Αγγλίδες στίς όποιές μπορώ νά μιλήσω άνοικτά!
—'Ας άρχίσουμε άπό τό Σουέζ, λάει, χαμογελαστά, ή συμπατριώτις του σέρ Τζών Χάρντιγκ. 'Ετσι εύκολώτερα θα φθάσουμε στο θέμα τής Κύπρου...
Καθένας με τον πόνο του...
'Επίσκεψη στο κρατικό πολεμικό εργοστάσιο: "Ένα από τά πρώτα μελήματα του προέδρου Νάσερ είναι νά έδραιώσει μιά έγγχφία στρατιωτική παραγωγή.
Στόν κ. Καραμανλή κάνουν δώρο ένα όπλοπολυόλο, με τίς σφαίρες του.
—Θά τό δωρήσω στον κ. 'Αβέρωφ, παρατηρεί. 'Εκεί πάνω στην 'Ηπειρο έχουν περισσότερους λύκους...
Δέν έκρυβε, πάντως, τον όρεσίδιο χαρακτήρα του, ο κ. ύπουργός των 'Εξωτερικών. 'Αντίθετα, λές και ή θεά του κάμπον τον έρέθιζε και τον έκανε νά υπογραμμίζει τη Μεσοδύτικη καταγωγή του. Στο γλέντι που διοργάνωσαν προς τι-

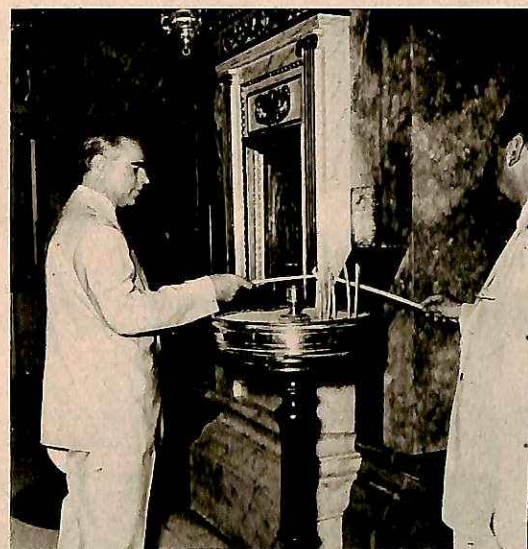
ΕΓΚΑΡΔΙΟΤΗΣ και ελικρίνεια έπεκράτησε στίς συνομιλίες μεταξύ των επισήμων των δύο χωρών. 'Ο πρόεδρος Νάσερ συνομιλεί φιλικά με τον 'Ελληνα ύπουργό των 'Εξωτερικών κ. 'Αβέρωφ κατά τη διάρκεια επίσημου γεύματος.

ΟΙ ΕΛΛΗΝΕΣ ΕΠΙΣΗΜΟΙ έπισκέφθηκαν και τό μικρό ανάκτορο του Φαρούκ, κάτω άπό τίς Πυραμίδες. Μετά την έκθρόνιση του Αϊγυπτίου βασιλέως, τό ανάκτορό του μετετράπη σέ Μουσείο Αϊγυπτιακής Τέχνης.

ΣΤΑ ΑΝΑΚΤΟΡΑ ΤΗΣ ΤΑΧΡΑ ο κ. Καραμανλής δεξιώθηκε τους άπεσταλμένους των ελληνικών έφημερίδων, οι όποιοι τον είχαν συνοδεύσει στο ταξίδι του.

ΣΤΗΝ ΑΛΕΞΑΝΔΡΕΙΑ, ο κ. Καραμανλής έπεσκέφθη την Τσσιτσαία 'Ακαδημία και τα ελληνικά σχολεία. 'Η έπίσκεψη άρχισε με μιά κατανυκτική δοξολογία στο ναό του 'Αγίου Κωνσταντίνου, στην όποία παρευρέθησαν εκπρόσωποι όλης της ελληνικής παροικίας. 'Ο κ. πρωθυπουργός προσέρχεται στην τελείουσα δοξολογία.

(Φωτ. 'Ηνωμένων Φωτοεπαρτέρς και Σ. Τρεβζάκη)

ΑΠΟ ΤΗ ΔΕΞΙΩΣΗ τής 'Ελληνικής 'Αθλητικής 'Ενώσεως 'Αλεξανδρείας. 'Ο κ. πρωθυπουργός και ό ειδικός σύμβουλός του κ. Λιάτσης, έν μέσω 'Ελληνίδων.

ΜΕ ΜΕΓΑΛΟΠΡΕΠΕΙΑ ΚΑΙ ΕΓΚΑΡΔΙΟΤΗΤΑ

ΑΝΑΚΤΟΡΟ ΤΗΣ ΚΟΥΜΠΑΧ, ΠΥΡΑΜΙΔΕΣ, ΕΠΙΣΗΜΑ ΓΕΥΜΑΤΑ, ΔΕΞΙΩΣΕΙΣ, ΣΥΝΟΜΙΛΙΕΣ ΚΑΙ ΘΕΡΜΑ ΧΑΜΟΓΕΛΑ

μήν του στο «'Ελληνικό Κέντρο» οι 'Ηπειρώτες του Καΐρου, έρριξε ένα ένθουσιασμένο χαμόγελο στον «άκκορτεονίστα» που έπαιζε τους συρτούς και τους τσάμικους, τόσα και τόσα χιλιόμετρα μακριά απ' τον Βάλτο και τα Τζουμέρκα.

Μά έξ ίσου περήφανος θά ένοιωσε, φαντάζομαι, ό κ. Ευάγγελος 'Αβέρωφ-Τσιτσίτσας, όταν στην Τσιτσίτσα 'Ακαδημία, στην 'Αλεξάνδρεια, βρέθηκε να κάθεται ανάμεσα σε δύο μεγάλες προσωπογραφίες. 'Η μία ήταν του Τσιτσίτσα, ή άλλη του 'Αβέρωφ...

Πώς σμίγουν οι δύο αυτές γενιές των ευεργετών;

Μέσω τής 'Αγγελικής, συζύγου του Αύγερινου 'Αβέρωφ, που ήταν άνεψιά του Μιχαήλ Τσιτσίτσα, του πρώτου ευεργέτου (1775—1850). Κόρη αυτής τής 'Αγγελικής ήταν και ή Μαριγώ Παπάγου, ή μητέρα του άειμνήστου Στρατάρχου...

Όλ' αυτά τα όνόματα, στην 'Αλεξάνδρεια, άντηχούν σαν γνώμοι ήχοι. Στη δεξίωση τής 'Αθλητικής 'Ενώσεως ήσαν οι Μπενάκηδες και οι Σαλδάγοι, οι Ζερμινήδες και οι Καζούληδες, οι Κάτσικα κ' οι Κουταρέληδες, γόννοι-διάδοχοι των μεγάλων παλαιών οικογενειών.

Αντιμετωπίζει προβλήματα, σήμερα, ό 'Ελληνισμός τής Αιγύπτου. 'Αλλα τα άπολοήσε ή πρωθυπουργική έπίσκεψη, άλλα θά πρέπει να περιμένουν τή σειρά τους.

Μά τό ίδιο τάχα δέν συμβαίνει και με όλη τήν Αίγυπτο, που, σαν τό ποτάμι τής, τον Νείλο, έχει σήμερα δύο όψεις;

Ναι, έχει δύο όψεις ό Νείλος: Μιά παλαιή, μιά θραδινή. 'Όσο είναι ψηλά ό ήλιος, ή λάσπη ή άχνοκόκκινη, ή κεραμειδιά, του δίνει μιά μορφή ύπρεσιακή, γεμάτη όφέλεια και καθημερινότητα.

Μά όταν πέσει ή νύχτα, δανείζεται τή λάμψη των άστεριών, τήν συμπληρώνει με τήν άνταύγεια των φαναριών και των διαφημιστικών έπιγραφών, δάδει, κορώνα του, και κάποιο μισοστέγγαρο, κι άρχίζει να κυλά πιό άργά, πιό νοχελικά, με τήν ήδυπάθεια εκείνη που έχουν όλα τα ποτάμια, από τον Σηκουάνα ως τον Πάτομακ, όταν φτάσουν οι όρες του θαύματος.

Όπως άνέπτυξε ό πρόεδρος Νάσερ στον πρωθυπουργό κ. Καραμανλή, άλλες έπιδιώξεις, εκτός από τον κοσμοπολιτικό τουρισμό, έχει τάξει για σκοπό στο λαό τής Αιγύπτου.

'Εκεί, στη μέση τής 'Ερήμου, στη Μουδηνρία Ταχέρ, γίνεται ένα πείραμα έγγειοβελτικό, που άν άποδόση, ίσως άλλάξει τή ζωή εκατομμυρίων ανθρώπων τής Βορείου 'Αφρικής...

Λιγομίλητος, ό Κωνσταντίνος Καραμανλής, μιά ιδέα συνωφρυνμένος, όπως πάντα, έξώντωνα στη δουλειά τους άμέσους συνεργάτες του, και ούτε τό Καΐρο τους άφησε να χαρούν, ούτε τον Νείλο.

Στίς 7, τό θράδυ τής Τετάρτης, έφτασε στο άεροδρόμιο του 'Ελληνικού.

Στίς 8, τό ίδιο θράδυ, κάθισε στο γραφείο του και άρχισε να ύπαγορεύει.

Ίσως ένα γράμμα, ίσως ένα υπόμνημα.

Μνημόνιον τό λένε στη γλώσσα τή διπλωματική...

ΒΑΣ. Α. ΚΑΖΑΝΤΖΗΣ

ΚΑΤΑ ΤΗ ΔΙΑΡΚΕΙΑ τής παραμονής του κ. πρωθυπουργού, ή ελληνική πρεσβεία του Καΐρου έδωσε δεξίωση, στην όποία παρευρέθησαν προσωπικότητες των δύο χωρών. Είς τό κέντρον, ή πρέσβειρα κ. 'Ηρώ Λάμπρου και ό έν 'Αθήναις πρεσβευτής τής Αιγύπτου κ. Χακίμ.

Ο Ζαν Ντεσσε δαρουναίει

ΟΛΟΚΛΗΡΗ Η ΧΕΙΜΕΡΙΝΗ ΤΟΥ ΣΥΛΛΟΓΗ ΕΜΦΑΝΙΖΕΤΑΙ ΣΤΗΝ ΑΘΗΝΑ

Είναι η εποχή των επιδείξεων της μόδας. Οι κομπές όλου του κόσμου έχουν από καιρό στρέψει την προσοχή τους στο Παρίσι — στη Μέκκα της γυναικείας αμφιέσεως — αλλά και στη Ρώμη — μιάν επίδοξη σφετερίστρια του προνομίου να κατευθύνει την εμφάνιση του ωραίου φύλου άπανταχού της γής. Όπωςδήποτε το φλέγον έρώτημα είναι: Τι θα φορεθί έφέτος; Οι ΕΙΚΟΝΕΣ στο προηγούμενο τεύχος τους παρουσίασαν χα-

ρακτηριστικά δείγματα της συλλογής ενός νέου άστέρος — του Γκυ Λαρός. Σ' αυτό το τεύχος, συνεχίζοντας την ενημέρωση των αναγνωστριών τους, δίνουν στη δημοσιότητα 4 επίσης χαρακτηριστικά δείγματα της έφετεινής εργασίας ενός άδιαμφισβήτητου και καθιερωμένου δυνάστου της γυναικείας μόδας: του Ζαν ή Γιάννη (αν προτιμάτε, αφού είναι Έλλην) Ντεσσε. 4 δείγματα άπ'α την πλουσιωτάτη συλλογή του.

Ένα ύμορφο ταγιέρ του Γιάννη Ντεσσε από μπλέ-πορσινο ύφασμα. Ο γιακάς, το τελείωμα των μανικιών και το καπελλάκι της Κλώνι Σαιν Σόν είναι από γούνα λεοπαρδάλεως.

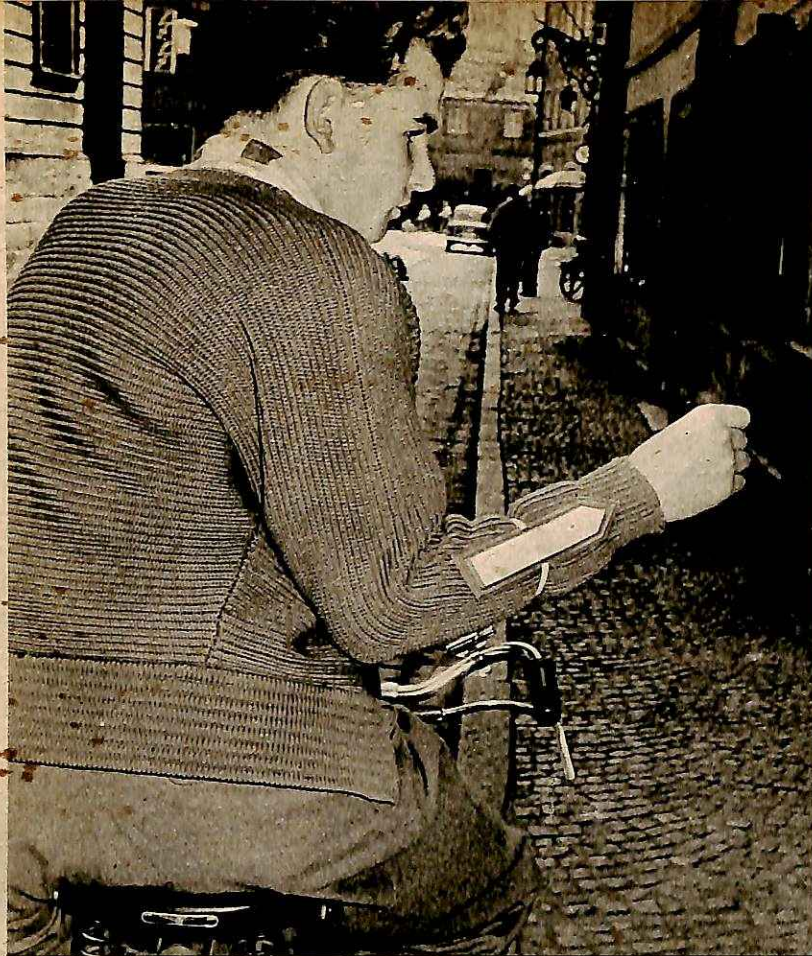
Ένα από τα χαρακτηριστικά φορέματα της γραμμής «οὐρά πιηνοῦ», του Ντεσσε. Είναι από μάλλινο καφέ-μαρρόν ύφασμα και από ένα μεγάλο άνοιγμα, άρτοσερά, θγαίνει ένα φύλλο από φάιν στέν ίδιο τόνο.

Ωραίο βραδινό φόρεμα του Ντεσσε από λευκή-μπλέ μουσελίνα, που η φούδια έχει ένα φύλλο με παράξενα οριζόντια ντυσαποτάματα. Το κορσάκι είναι πολύ ντεκολιέ και καλύπτεται από τριπλή σειρά κολλιέ.

Κατ' αποκλειστικότητα σε όλη την Ελλάδα δημοσιεύονται στις ΕΙΚΟΝΕΣ τα τέσσερα αυτά μοντέλα από τα πιο αντιπροσωπευτικά της εργασίας του και της «νέας γραμμής» του Ζαν Ντεσσε. Όπως ήδη έχει αναγγελθῆ, ο διάσημος Έλληνοπαρισινός ράπτης θα επιδείξει όλη την έφετεινή χειμερινή συλλογή του στην Αθήνα. Σχετικό άρθρο, για τις βασικές γραμμές της προσφοράς του στη μόδα 1957-58, δημοσιεύουμε στη σελίδα που ακολουθεί.

Προτινιο παλτό του Γιάννη Ντεσσε από μαζέ μάλλινο ύφασμα σε ριχή γραμμή. Ο γιακάς και το μανίκι είναι από γούνα κασίβρι και η μόνη του γαργιτούρα είναι δυο μεγάλα κουμπιά.

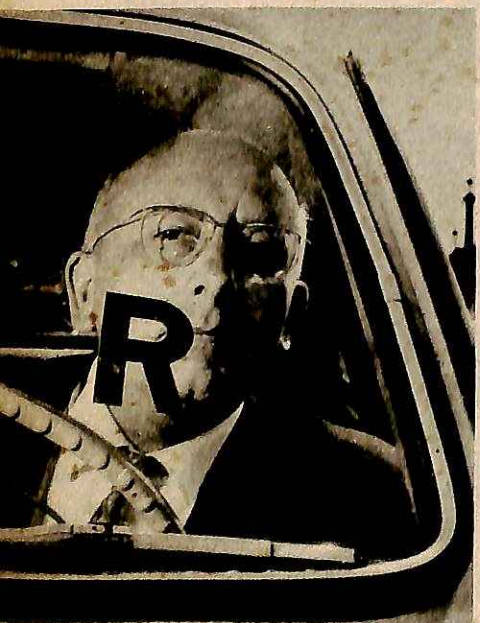
ΚΑΘΕ ΕΠΙΝΟΗΣΗ χρησιμοποιείται στη Γαλλία για τόν περιορισμό των τροχαίων δυστυχημάτων. Οι ποδηλατιστές θα φορούν τη νύχτα ένα ειδικό περιδραχινό, το οποίο θα φωσφορίζει μόλις πέσουν επάνω του φώτα.

Για ν' αντιμετωπισθῇ ὁ τροχαῖος κίνδυνος

ΧΡΕΙΑΖΟΝΤΑΙ ΠΡΟ ΠΑΝΤΟΣ

ΑΝΘΡΩΠΟΙ ΛΟΓΙΚΟΙ

Ο ΠΡΟΕΔΡΟΣ του νεοειδρωθέντος «Συλλόγου τῶν Συνετῶν Αὐτοκινήτιστῶν» ὁδηγεῖ περήφανος τὸ αὐτοκίνητό του, πού ἐφωδίστηκε πρῶτο μὲ τὸ ἀναγνωριστικὸ κόκκινο R.

Ἀπὸ δῶ καὶ μπρὸς οἱ Γάλλοι περνοῦν, ὅποτε ἀντικρύζουν ἕνα μεγάλο κόκκινο R ἀνηρτημένο στὶς διτροχες καὶ τετράτροχες καρμανιόλες, πού μαστίζουν τοὺς δρόμους καὶ τὰ πεζοδρόμια τῆς Γαλλίας, θὰ πρέπει νὰ συνεχίζουν τὸ σεργιάνι τοὺς ἡσυχιοί. Γιατὶ αὐτὸ τὸ R, ἀρχικὸ τῆς Raisonnable, σημαίνει ὅτι ὁ ὁδηγὸς τοῦ αὐτοκινήτου ἢ τοῦ σκοῦτερ ἢ τῆς μοτοσυκλέτας εἶναι «συνετός» μέ... πατέντα. Πραγματικά, ἐπειτα ἀπὸ τὴν τρομακτικὴ αὔξη τῶν τροχαίων δυστυχημάτων, οἱ ἴδιοι οἱ κάτοχοι «ρόδας» στὴ Γαλλία ἀποφάσισαν νὰ συμπήξουν ἕνα «Σύλλογο τῶν Συνετῶν», ὅπου μόνον οἱ ἀποδεδειγμένως φρόνιμοι ὁδηγοὶ θὰ γίνονται δεκτοὶ ὡς μέλη. Αὐτοί, ὅπως τόνισε ὁ πρόεδρος τοῦ συλλόγου, μὲ τὸ καλὸ παράδειγμά τους θὰ διδάξουν στοὺς συναδέλφους τὴν «συνετὴ ὁδήγησή». Οἱ δρόμοι τῆς Γαλλίας θὰ μεταβληθοῦν σὲ Παράδεισο, ὅπου θὰ ἐπικρατῇ παραδειγματικὴ τάξη, προσοχή, φρονιμιά. Ὅλα τὰ μέλη τοῦ συλλόγου θὰ ἐφοδιασθοῦν μὲ τὸ προαναφερθὲν κόκκινο R, τὸ ὁποῖο θ' ἀναρτηθῇ σὲ περὶ σπῆτι θέσῃ, στὸ «παρμπρίζ» ἢ στὸν προφυλακτήρα. Ἀλλὰ ἐπειδὴ ὁ σατανᾶς ἔχει πολλὰ πόδια, ὡς εὐχηθούμε οἱ μακάβριοι ἀπολογισμοὶ τῆς Τροχαίας νὰ μὴ πάρουν σὲ λίγο τὴν ἐξῆς διατύπωση: Δυστυχήματα 100, Συνετοὶ 60, Ἀσύνετοὶ 40.

(Φωτ. Interpress)

Ο ΖΑΝ ΝΤΕΣΣΕ ΠΑΡΟΥΣΙΑΖΕΙ

Τὸ 1958 δὲ βασιλεύσῃ ἀσφαλῶς ἢ ἔως ἐξόριστῇ κοντὴν φοῦσλα

Εἴκοσι χρόνια πέρασαν ἀπὸ τὴν ἡμέρα πού ὁ Γιάννης Ντεσσέ ἀρχισε νὰ κατακτᾷ τὸ Παρίσι καὶ τὶς κομψότερες γυναῖκες τοῦ κόσμου. Μέσα στὸ χρονικὸ αὐτὸ διάστημα δημιούργησε ἕναν ἀπὸ τοὺς μεγαλύτερους οἴκους μόδας τῆς γαλλικῆς πρωτεύουσας, πού τὶς προσταγές του ἀκολουθοῦν μὲ πίστη καὶ λατρεία οἱ γυναῖκες. Ξεκίνησε μὲ μόνα ἐφόδια μιὰ λεπτὴ καλλιτεχνικὴ ψυχὴ καὶ πλούσιο ταλέντο... Κ' ἐφθασε σήμερα στὸ σημεῖο νὰ εἶναι ἕνας ἀπὸ τοὺς δυὸ ἀνθρώπους πού δίνουν τὴν κατεύθυνση τῆς παρισινῆς μόδας.

Ἐλόντας νὰ γιορτάσῃ τὴν συμπλήρωση μιᾶς κουραστικῆς προσπάθειας, ὁ Γιάννης Ντεσσέ ἀπεφάσισε νὰ κἀνὴ μιὰ προσφορά στὴν ἀγαπημένη του πατρίδα, τὴν Ἑλλάδα. Συγκεκριμένα πρόκειται νὰ μᾶς παρουσιάσῃ ὁλόκληρη τὴν ἐφετεινὴ χειμερινὴ του συλλογὴ, ἕνα μόνο μῆνα ἀπὸ τὴν ἡμέρα πού τὴν ἐδεῖξε στὸ Παρίσι, σὲ μιὰ μεγάλη φιλανθρωπικὴ χοροεσπερίδα, πού διδεται αὐτὸ τὸ Σάββατο, 7 Σεπτεμβρίου, στὸν Φαληρικὸν Ἰππόδρομο, ὑπὸ τὴν προστασία τῆς Α.Μ. τῆς Βασιλείας Φρειδερίκης, καὶ τὴν προεδρία τῆς κ. Ἀμαλίας Καραμανλῆ.

Καὶ γιὰ νὰ μπορέσουν ὅλοι νὰ χαροῦν τὸ γοητευτικὸ καὶ ἐνδιαφέρον αὐτὸ θέαμα, ὁ Γιάννης Ντεσσέ, θὰ ἐπαναλάβῃ τὴν ἐμφάνιση τῶν παρισινῶν μαννεκὲν καὶ τῶν τριακοσίων φορεμάτων του, τὰ ὁποῖα θὰ μεταφέρῃ δωρεάν ἢ «Ὀλυμπιακὴ Ἀεροπορία», σὲ δύο συγκεντρώσεις μὲ φθινὸ εἰσιτήριο.

Ὁ ἐκλεκτὸς Ἑλληνοπαρισινὸς ράπτης θὰ διαθέσῃ ὅλες τὶς εἰσπράξεις τῶν ἐμφανίσεων τῆς συλλογῆς του γιὰ τὴν οικονομικὴν ἐνίσχυση φιλανθρωπικῶν ἰδρυμάτων.

Ἔτσι, οἱ Ἀθηναῖοι θὰ μπορέσουν νὰ χαροῦν, γιὰ πρώτη φορά, ὁλοκληρωμένη τὴ δουλειὰ τοῦ Γιάννη Ντεσσέ, πού ἡ ἐφετεινὴ γραμμὴ του «οὐρὰ πτηνοῦ» ἔχει κατακτήσῃ τὶς Παριζιάνες. Καὶ θὰ αἰσθανθῇ ἀκόμη μεγαλύτερη ὑπερηφάνεια ἂν μάθετε ὅτι ὁ Ντεσσέ ἔχει ἐμπνευσθῇ τὴ βασικὴ γραμμὴ τῆς «οὐρᾶς πτηνοῦ» ἀπὸ τὴν Ἑλλάδα μας. Ὁ μεγάλος ράπτης πῆρε ἀπὸ τὸν πρῶτο τὴν συνήθεια τῶν Ἑλληνίδων χωρικῶν νὰ φοροῦν μισοφόρια, πού φαίνονται ἀπὸ διάφορα σημεῖα τοῦ φορέματος. Τὰ ἐφετεινὰ του μοντέλα, λοιπόν, ἀποτελοῦνται ἀπὸ δυὸ οὐσιαστικὰ μέρη: Τὸ φῶρεμα καὶ τὴν κομπινεζόν, πού γίνονται ἀπὸ διαφορετικὰ ὑφάσματα καὶ κολακεύουν πολὺ τὶς γυναῖκες. Ἐνα θελούδινο φῶρεμα, π.χ., ἔχει ἕνα ἀνοιγμα στὸ πλαϊνὸ μέρος τῆς φούστας, ὅπου ἐμφανίζεται ἕνα σατὲν μισοφόρι σὲ μιὰ γλυκεῖα ἀπόχρωση. Ἡ ἕνα ζέρσεϋ φῶρεμα συνδυάζεται μ' ἕνα διαφορετικὸ κορσάζ ἢ μανίκι ἀπὸ ταφτὰ ἢ μεταξωτὴ καπαρντίνα. Πάντως, γενικά, ἡ ἐφετεινὴ γραμμὴ τοῦ μεγάλου ράπτη χαρακτηρίζεται ἀπὸ μιὰ πῶ φανταζὶ ἀπλότητα, πού φέρνει τὴν γυναικεῖα σιλουέττα κοντὰ στὴν πραγματικότητα. Τὰ ὑφάσματα εἶναι, ὡς ἐπὶ τὸ πλεῖστον, λεπτὰ —ζέρσεϋ, μουσελίνας καὶ σατὲν— ὥστε νὰ ντραπάρουν εὐκόλως οἱ διπλὲς φούστες τῶν κοκτέιλ καὶ θραδινῶν φορεμάτων, πού τὸ καθένα κοστίζει ὀκτακόσιες χιλιάδες γαλλικὰ φράγκα!

Τὰ χρώματα πού προτιμᾷ ὁ Ζὰν Ντεσσέ εἶναι τὰ ἐμερόντι, τὰ μαρὸν καὶ τὰ κόκκινα. Οἱ ἀπαλοὶ χρωματισμοὶ κυριαρχοῦν στὰ πρῶτα καὶ ἀπογευματινὰ του σύνολα καὶ οἱ ἔντονοι στὶς θραδινὲς καὶ κοκτέιλ ἐμφανίσεις. Ἰδιαίτερη ἀδυναμία, ἐξ ἄλλου, ἔχει στὰ κομμήματα ἀπὸ πέτρες, πού γιὰ τὸ θραδὺ συμπληρώνονται μὲ μεγάλα διαμάντια. Τὰ μοντέλα τοῦ Ντεσσέ ὁλοκληρώνονται τὰ χαριτωμένα καπέλλα τῆς Κλὼντ Σαὶν Σῦρ, πού σκεπάζουν ὅλα σχεδὸν τὰ μαλλιά καὶ τὰ περισσότερα εἶναι φτιαγμένα ἀπὸ γοῦνες. Καὶ μιὰ πρωτοτυπία. Θὰ φορεθοῦν καπέλλα ἀπὸ θιζὸν μὲ κοκτέιλ φορέματα. Ὁ συνδυασμὸς αὐτὸς προβλέπεται ὅτι θὰ ἐπικρατῇ τὸν χειμῶνα.

Πάντως, στὴν πραγματικότητα, τὸ μόνον ἐπαναστατικὸ σημεῖο τῆς ἐφετεινῆς μόδας εἶναι τὸ κόντεμα τῆς φούστας. Ὁ Γιάννης Ντεσσέ, ὅπως καὶ οἱ ἄλλοι Γάλλοι συνάδελφοί του, λαοσέβει τὸ μᾶκρος τῶν 40-45 πόντων ἀπὸ τὸ ἔδαφος. Ὑποστηρίζει, ἄλλωστε, πὼς οἱ κοντές φούστες τόνιζον τὴν θηλυκότητα καὶ δίνουν πῶ σθελτὸ ἀέρα στὸ γυναικεῖο θάδισμα. Καὶ δὲν ὑπάρχει ἀμφιβολία πὼς δὲν θὰ θρεθοῦν πολλὲς γυναῖκες πού νὰ ἔχουν ἀντίρρηση σὲ τὴν γνώμη τοῦ Γιάννη Ντεσσέ. Τὸ 1958 θὰ βασιλεύσῃ ἡ κοντὴ ρούστα!

Γ. Α.

300 ἀριστουργήματα τῆς παγκόσμιας λογοτεχνίας 300 ἀριστουργήματα τῆς παγκόσμιας λογοτεχνίας 300 ἀριστουργήματα τῆς παγκόσμιας λογοτεχνίας

ΔΑΝΤΗΣ, ὁ ποιητὴς τοῦ ἔργου

ΒΙΡΓΙΛΙΟΣ, ὁδηγὸς τοῦ ποιητοῦ

ΒΕΑΤΡΙΚΗ, ἡ ψυχὴ τῆς ἀγαπημένης του

11 ΔΑΝΤΕ ΑΛΙΓΚΙΕΡΙ ἡ Θεία Κωμωδία

Εἶδος ἔργου: Ποίημα
ΣΥΓΓΡΑΦΕΑΣ: Δάντε Ἀλβιέρνι (1265—1321)
ΧΑΡΑΚΤΗΡΙΣΜΟΣ ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΟΥ: Χριστιανικὴ ἀλληγορία
ΕΠΟΧΗ: Μεγάλῃ Παρασκευῇ τοῦ 1300
ΤΟΠΟΙ: Κόλαση, Καθαρτήριο, Παράδεισος
ΠΡΩΤΟΑΝΤΙΓΡΑΦΗΚΕ: Γύρω στὰ 1307

Τὰ λόγια δὲν μποροῦν νὰ περιγράψουν τὸ μεγαλεῖο αὐτοῦ τοῦ ἔργου — μεγαλεῖο στὸ θέμα καὶ μεγαλεῖο στὴν ποίηση. Σὰν ποιητὴς, ὁ Δάντης συγκολληθεῖται ἀνάμεσα σι τοὺς μεγάλους καλλιτέχνες πού γνώρισε ποτὲ ὁ κόσμος. Τὸ θέμα πού χειρίζεται εἶναι παγκόσμιο. Περιέχει τὶς μεγαλύτερες ἐννοιες σὲ ὅσους ἔχει φτάσει ποτὲ ὁ ἀνθρώπος. Μόνον μιὰ πρῶτης γραμμῆς ἰδιοφυΐα μποροῦσε νὰ βρῇ τὸν τόνο καὶ τὴ λαμπρότητα καὶ τὴν ποικιλία τῶν εἰκόνων καὶ τῶν σκηνῶν πού παρουσιάζονται στὴ «Θεῖα Κωμωδία», στὸν μεγαλόρρημο αὐτό.

Η ΥΠΟΘΕΣΗ:

Ὁ Δάντης θρῆθηκε χαμένος σ' ἕνα σκοτεινὸ, τρομακτικὸ δάσος. Καθὼς προσπαθοῦσε νὰ ξεναθρῇ τὸ δρόμο του, ἔφτασε σ' ἕνα βουνό, ὅπου ἀποφάσισε ν' ἀνέβῃ γιὰ νὰ προσανατολιστῇ. Παράξενα ζῶα, ὅμως, τοῦ ἔφραζαν τὸ δρόμο, καὶ ἀναγκάστηκε νὰ ξεαναγύριση στὴν πεδιάδα. Καθὼς θρηνοῦσε τὴ μοῖρα του, ὁ ποιητὴς Βιργίλιος τὸν πλησίασε καὶ προσφέρθηκε νὰ τὸν ὁδηγήσῃ μὲς ἀπ' τὴν Κόλαση, τὸ Καθαρτήριο καὶ τὸν εὐλογημένον Παράδεισο.

Ὅταν ἔφτασαν σὲς πύλες τῆς Κόλασης, ὁ Βιργίλιος ἐξήγησε πὼς ἐκεῖ ἦταν κλεισμένοι ὅσοι εἶχαν ζήσει χωρὶς νὰ νοιάζονται γιὰ καλὸ καὶ γιὰ κακὸ. Στὸν ποταμὸ Ἀχέρντα, ὅπου θρῆκαν τὸ Χάρο ὡς πορθμέα, ὁ Δάντης ἐνοιῶσε τρόπο κ' ἔπεσε σ' ἕνα εἶδος ἔκστασης. Τὸν ἐξύπνησε, ὅμως, ἕνας δυνατὸς κεραυνὸς, καὶ ἀκολούθησε τὸν ὁδηγὸ τὸν στὸν πρῶτο κύκλο τῆς Κόλασης. Οἱ ψυχές πού θρῆσκονταν ἐδῶ, ἔμαθε, ἦταν τῶν ἀνθρώπων πού, ἂν κ' εἶχαν ζήσει ἐνάρετη ζωὴ, δὲν εἶχαν θαφτεῖται.

Στὴν εἰσοδὸ τοῦ δευτέρου κύκλου τῆς Κόλασης, ὁ Δάντης συνάντησε τὸν Μίνωα, τὸν Δικαστὴ τῶν Κολασμένων, ὅπου ἐφράζαν τὸ δρόμο, καὶ ἀναγκάστηκε νὰ ξεαναγύριση στὴν πεδιάδα. Ἦταν ἐνοχες γι' ἀμαρτήματα τῆς σάρκα καὶ γιὰ τιμωρία περιστρέφονταν ἀδιάκοπα στὸν ἀέρα. Ὁ τρίτος κύκλος στέγαζε ἐκείνους πού ἦταν ἐνοχοὶ ἀπληστίας. Αὐτοὶ ἦταν ὑποχρεωμένοι νὰ θρίσκωνται θαθεῖα μέσα σὲς λάσπες, κάτω ἀπὸ ἀδιάκοπο χιόνι, χαλάζι καὶ θρόμβικο νερό. Ἀπὸ πάνω τοὺς στεκόταν ὁ Κέρβερος, ἕνα σκληρὸ τέρας, πού γαυγίζε κ' ἔσχιζε τὶς σάρκες τῶν δυστυχισμένων πλάσμάτων. Στὸν ἐπόμενον κύκλο, ὁ Δάντης παρακολούθησε τὴν τιμωρία τῶν ἀσώτων καὶ τῶν φιλαργύρων καὶ κατάλαβε τὴν ματαιότητα τῆς περιουσίας.

Μαζὶ μὲ τὸν Βιργίλιο συνέχισαν τὸ ταξίδι τους, ὥσπου ἔφτασαν στὰ νερά τῆς Στυγῆς, ὅπου θασανίζονταν οἱ ἐκδικητικοὶ κ' οἱ μοχθηροί. Ὁ Βιργίλιος ἔκανε ἕνα νεύμα κ' ἕνας πορθμέας τοὺς πέρασε ἀπ' τὴ λῆμνη καὶ τοὺς ἔβγαλε ἀπέναντι,

ἔξω ἀπὸ μιὰ πόλη, ὅπου ὅμως μερικοὶ φρικτοὶ δαίμονες τοὺς ἐκλείσαν τὶς πύλες. Ὁ Δάντης καὶ ὁ Βιργίλιος δὲν κατάρθωσαν νὰ μποῦν, παρὰ μόνον μὲ τὴν ἐπέμβαση ἐνὸς ἀγγέλου.

Ἐκεῖ ὁ Δάντης ἀνακάλυψε πὼς οἱ ψυχές τῶν αἰρετικῶν θρίσκονταν μέσα σὲ φλεγόμενους τάφους. Ὁ Δάντης μίλησε μὲ δυὸ ἀπ' τὶς φλεγόμενες αὐτὲς ψυχές κ' ἔμαθε πὼς, ἂν καὶ εἶχαν τὴ δύναμη νὰ προφητεύουν τὸ μέλλον, τοὺς ἦταν, ὅμως, ἀδύνατο νὰ ξέρουν τί συνέβαινε στὸ παρόν.

Τὴν εἰσοδὸ στὸν ἔβδομο κύκλο τὴν φύλαγε ὁ Μινώταυρος, καὶ μόνον ἀφοῦ ὁ Βιργίλιος τὸν ἡμέρωσε, μπόρεσαν οἱ δυὸ ταξιδιώτες νὰ φτάσουν στοὺς πρόποδες ἐνὸς βουνοῦ. Ἐκεῖ εἶδαν ἕνα ποτάμι ἀπὸ αἷμα, ὅπου θρῆσκονταν ὅσοι εἶχαν ἀσκήσει θία στὴ ζωὴ τους. Ἀπὸ τὴν ἄλλη πλευρὰ τοῦ ποταμοῦ ἔμαθαν πὼς ὅσοι εἶχαν αὐτοκτονήσει, ἦταν καταδικασμένοι νὰ κατοικοῦν στοὺς κορμούς τῶν δέντρων. Ἐφτάσαν σὲ μιὰ ἔρημο, ὅπου ἦταν φυλακισμένοι ὅσοι εἶχαν ἀμαρτήσει ἐναντίον τοῦ Θεοῦ, τῆς Τέχνης ἢ τῆς Φύσης. Κοντὰ στὴν ἔρημο ἦταν ἕνας χειμάρρος κ' οἱ

300 ἀριστουργήματα τῆς παγκόσμιας λογοτεχνίας 300 ἀριστουργήματα τῆς παγκόσμιας λογοτεχνίας 300 ἀριστουργήματα τῆς παγκόσμιας λογοτεχνίας

ΟΥΓΚΩ ΑΡΙΣΤΟΦΑΝΗ
ΝΤΑΝΤΕ

ΜΕΤΑΞΥ ΤΟΥ ΠΑΜΠΛΟ ΚΑΙ ΤΗΣ ΜΑΡΤΙΤΑ ΥΠΑΡΧΕΙ ΕΝΑ ΧΑΣΜΑ ΠΟΥ ΔΥΣΚΟΛΑ ΓΕΦΥΡΩΝΕΤΑΙ:

‘Η δόξα καὶ 60 χρόνια διαφορά

Ο «ΜΗΝΑΣ» ΤΟΥ ΜΕΛΙΤΟΣ ΜΙΑ... ΜΕΡΑ ΣΤΟ ΠΑΡΙΣΙ

Με μία συσκευή οξυγόνου καὶ με μία σύζυγο είκοσι ἐτῶν ἔφθασε ἀπὸ τὸ Πόρτο Ρίκο στὴ Γαλλία, ὁ διάσημος βιολονταελίστας Πάμπλο Καζάλς. Ἀφ’οὗ ἀπετέλεσε ἐπὶ μιὰ μέρα τὸ ἀντικείμενο τῆς περιέργειας τῶν Παρισινῶν, ὁ κορυφαῖος καλλιτέχνης,

ἀπεσύρθη στὴν ἑπαυλὴ του, στὸ Πράντ, γιὰ νὰ προπαρασκευάσῃ τὸ κοντσέρτο ποὺ θὰ δώσῃ στὸ Παρίσι στὰ μέσα τοῦ μηνὸς Ὀκτωβρίου. Μετὰ τὴν εὐκαιρίαν αὐτὴ δημοσιεύουμε σχετικὴν ἀνταπόκριση καὶ φωτογραφίες σταλμένες εἰδικὰ ἀπὸ τὸ Παρίσι

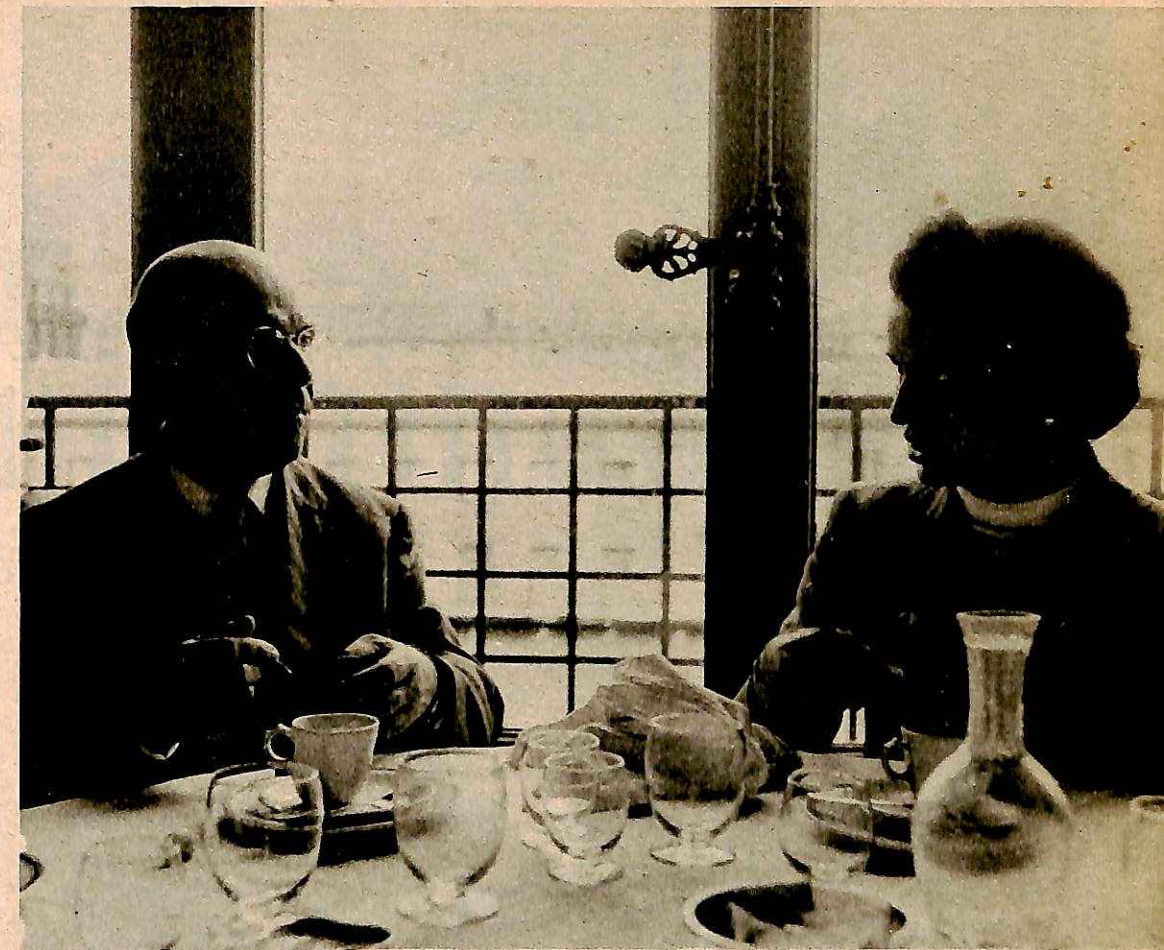
Θὰ τὸ κρατήσωμε κρυφὸ, εἶπε ὁ γαμπρὸς στοὺς μαρτυρὲς ἀμέσως μετὰ τὴν τέλεση τοῦ μυστηρίου. Καὶ ὑπῆρχε λόγος νὰ μὴ θέλῃ τὴν κοινολόγησιν τοῦ γάμου του, γιατί ὁ πατέρας τῆς νύμφης δὲν εἶχε δώσει τὴ συγκατάθεσίν του. Μεγάλῃ τιμῇ, δέδωκε, γιὰ τὴν ἀσημεῖα νεαρῆ Πορτορικανῆς, τῆς Μαρτίτα Μοντανέζ, νὰ παντρευτῇ τὸ μεγαλύτερο διρτουόζο τοῦ βιολονταελλοῦ τῆς ἐποχῆς μας. Ἀλλὰ ἦταν αὐτὰ τὰ ἀδυσώπητα ἐξήντα χρόνια ποὺ χώριζαν τοὺς δυὸ ἐρωτευμένους. Ἔτσι ὁ Πάμπλο Καζάλς ἀποφάσισε νὰ ὁλοκληρώσῃ τὸ ρομάντσο του κρυφά. Τὴν ἄλλη μέρα, ὅμως, τὸ μυστικὸ του ἔκανε τὸ γύρο τοῦ κόσμου. Μιὰ φίλῃ τῆς Μαρτίτας τό... ἐμπιστεύθηκε στὸ πρῶτο πρόθυμο αὐτί. Ὁ Καζάλς συνάντησε γιὰ πρώτη φορὰ τὴ Μαρτίτα στὰ 1951. Ἦταν τότε 15 χρονῶν καὶ εἶχε ἔλθει μετὰ τοὺς γονεῖς τῆς στὸ φεστιβάλ τοῦ Περπινιάν γιὰ νὰ

θαυμάσῃ τὸ μεγάλο «μαίτρ». Ἡ μικρὴ καταλάβαινε ἀπὸ μουσικὴ, καὶ, τὸ σπουδαιότερο, στὸ Πόρτο Ρίκο ἔμενε στὸ σπίτι ποὺ γεννήθηκε ἡ μητέρα τοῦ Καζάλς, ἡ ντόνα Πιλάρ, γιὰ τὴν ὁποία ὁ Πάμπλο ἐξακολοθεῖ νὰ τρέφῃ τὰ τρυφερότερα αἰσθήματα — ἐγὼ αὐτὴν παίζω πάντα», ἐξομολογεῖται ὁ διάσημος δεξιτέχνης. Τὰ δυὸ αὐτὰ γεγονότα ἐπείσαν τὸν Καζάλς νὰ δεχτῇ γιὰ μαθήτριά τὴ Μαρτίτα. Αὐτὸ ἔγινε στὰ 1955 καὶ λίγο ἀργότερα τὴν ἀγάπησε. Μετὰ τὸ γάμο τὸ ζεῦγος ἐπιδιδάσθηκε στὸ ὑπερρωκεάνιο «Ἀντίλλες» γιὰ νὰ περάσῃ τὸ μῆνα τοῦ μέλιτος στὴ Γαλλία. Ἐμείναν μόνο ἓνα 24 ὥρες στὸ Παρίσι, ὅπου οἱ φωτορεπόρτερ τοὺς ἔκαναν τὴ ζωὴ μαρτυρικὴ μὲ δὴ τὴν ἀδιακρισία τῆς ἐπαγγελματικῆς εὐσυνειδησίας τοὺς καὶ ἔφυγαν ἀμέσως γιὰ τὸ Πράντ, ὅπου θὰ παραμείνουν ὡς τὰ μέσα Ὀκτωβρίου. ■ ■ ■

Ἡ ΜΑΡΤΙΤΑ ἀπεδείχθη πάλι ἀπαραίτητη. Ὁ μαίτρ ἀνακάλυψε στὸ σακκάκι του ἓνα λεκέ. Ἐξ ἴσου διάσημη μετὰ τὸ βιολονταελλοῦ του εἶναι καὶ ἡ ὁμπρὴλα τοῦ Καζάλς, ποὺ ποτὲ του δὲν τὴν ἀποχωρίζεται.

ΚΑΘΕ ΧΡΟΝΟ, στὴν ἑπαυλὴ τοῦ Καζάλς, στὸ Πράντ, συγκεντρώνονται μεγάλοι διρτουόζοι ἀπ’ ὅλο τὸν κόσμο καὶ ἀνταλλάσσουν τίς... μελωδίες τους. Τὰ δυὸ τελευταῖα χρόνια, κατὰ τὴ διάρκεια αὐτοῦ τοῦ «κλειστοῦ φεστιβάλ», ἡ πιστὴ μαθήτριά δὲν ἐγκατέλειπε οὔτε στιγμὴ τὸ πλευρὸ τοῦ δασκάλου. Φέτος, ὅμως, ἡ Μαρτίτα θὰ ὑπόδεχθῇ τοὺς διρτουόζους φιλοξενουμένους τῆς σὰν οἰκοδέσποινα.

«ΚΕ ΠΡΕΤΣΙΟΖΟΙ! ΚΕ ΠΡΕΤΣΙΟΖΟ!», ἀναφωνοῦσε κάθε τόσο χαρούμενη ἡ Μαρτίτα, ποὺ γιὰ πρώτη φορὰ στὴ ζωὴ τῆς ταξίδεψε στὸ Παρίσι. Ἡ πόλη τῶν φώτων τῆς ἔκανε μεγάλη ἐντύπωση, καὶ ἔκουγε μαγεμένη τίς ἀτέλειωτες ἱστορίες τοῦ συζύγου τῆς, ποὺ ἔχει περάσει μεγάλο μέρος τῆς ζωῆς του στὴ γαλλικὴ πρωτεύουσα. Ἀπὸ τὸν ἐξώστη τοῦ ξενοδοχείου, ὅπου κατέλυσαν, ὁ Πάμπλο Καζάλς τῆς εἶδει τὰ πασίγνωστα μνημεῖα. Ἐπισκέφθηκαν, ὅμως, ὅσα πρόφτασαν στὰ περιθώρια ἐνὸς 24 ὥρου.

(Φωτ. Dalmas)

ΜΕΤΑ ΤΗΝ ΚΑΘΙΕΡΩΜΕΝΗ ἐπίσκεψιν στὴ Νότερ-Ντάμ, οἱ Καζάλς πῆγαν στὴ βίλλα Μολιτόρ, γιὰ νὰ δῇ ἡ Μαρτίτα τὸ σπίτι ὅπου ἔζησε ἐπὶ χρόνιαστὰ νεῖατά του ὁ παγκοσμίως γνωστὸς σύζυγός τῆς.

ΤΟ ΟΠΙΤΙ ΜΙΑΣ ΑΛΛΗΣ

΄Αστυνομικό μυθιστόρημα της M. G. EBERHART

ΠΕΡΙΛΗΨΗ:

Η Μόιρα Λέιν, νέα και όμορφη, φιλοξενείται στο πλούσιο σπίτι των Θόρν —του Ρίτσαρντ και της Άλις Θόρν— μαζί με τη θεία του Ρίτσαρντ, την ΄ρχοντις Λαίδη Κορνέλια Καρμάικελ, σ' ένα προ-κατοικημένο σπίτι της Νέας ΄Υρκης. Η Άλις όμως, η άραιο-τατη και τέλεια Άλις, δε μένει σ' αυτό το σπίτι. Είναι στη φυλακή. Έχει καταδικαστεί σε ισόβια για τον φόνο του Τζακ Μάντερς, ενός γείτονα των Θόρν και στενού φίλου τους. Η Μόιρα Λέιν ερωτεύεται τον Ρίτσαρντ κ' εκείνος ανταποδίδει το αίσθημά της. Είναι αποφασισμένος να ζητήσει διαζύγιο απ' την Άλις. Και τότε γίνεται κάτι εντελώς απρόοπτο. Η Άλις απελευθερώνεται απ' τη φυλακή, ύστερα από μία νέα, ανεπάνετη κατάθεση του Τίμ, του αδελφού της Μόιρας. Το δικαστήριο είχε καταδικάσει την Άλις στηρίζοντας στις μαρτυρίες του Τίμ και του Ουέμπ Μάντερς, ο οποίος είχε καταθέσει ότι είχε δει την κατηγορουμένη απ' το παράθυρο να πυροβολεί τον ά-δελφό του. Κι άφρα, πριν από λίγες μέρες, ο Τίμ παρουσιάστηκε στον κυβερνήτη για να δηλώσει ότι ο Ουέμπ Μάντερς δεν ήταν δυνατό να είχε δει την Άλις να πυροβολεί, αφού οι κουρτίνες του παραθύρου ήταν κλειστές. Και, εντελώς απροσδόκητα, ο Ουέμπ Μάντερς αμολόγησε ότι δεν είχε πει την αλήθεια στο δικαστήριο. Έτσι, η κατηγορία εναντίον της Ά-λις έχει καταρρεύσει. Η Άλις είναι τώρα ελεύθερη. Αφού όμως η Άλις δεν είναι ένοχη, ποιος σκότωσε τον Τζακ Μάντερς; Ένα σημείο είχε μείνει ανεξι-χνίαστο κατά τη δίκη. Το όπλο του εγκλήματος — ένα πιστόλι που ανήκε στον Ρίτσαρντ— δεν είχε βρεθεί ποτέ. Η ανακάλυψη του όπλου αυτού είναι τώρα το μόνο στοιχείο που μπορεί να βοηθήσει στη σύλληψη του ενοχού. Εντελώς τυχαία, η Μόιρα το ά-νακαλύπτει κρυμμένο μυσ' στο κάγκελλο της σκάλας. Άλλα δεν κάνει λόγο σε κανέναν για την ανακάλυψη της. Φροντίζει μόνο ν' αφαίμαξη τη μία σφαίρα απ' το πιστόλι και το ξαναβάλει εκεί που το βρήκε. Μοιραία, μετά την απαλλαγή της Άλις, οι ύπνοι στρέφονται εναντίον του Ρίτσαρντ Θόρν, του Τίμ και της Μίλντρεντ Ουίλκινσον, μιας πλούσιας γεροντο-κόρης, φίλης της Άλις, που μένει σ' ένα αρχοντικό εκεί κοντά. Η Άλις, απ' την πρώτη στιγμή που έ-πιστρέφει στο σπίτι της, αντιλαμβάνεται τα αίσθημα της Μόιρας και του Ρίτσαρντ και δείχνει απρόκαλυ-πτα το θυμό και τη δυσανεμία της.

17

Εσ' τον καλούσε, Άλις, είπε ο Ρίτσαρντ άρ-γά. Πολύ σιγνά μάλιστα. Το όμορφο προσωπάκι της Άλις ήταν κά-ταστρο. Κοίταξε τον Ρίτσαρντ με μάτια γουρλω-μένα απ' την έκπληξη. —Τι προσπαθείς να μου πής, Ρίτσαρντ; Πώς είχα κάποιον... κάποιον έρωτικό δεσμό με τον Τζακ Μάντερς; —Δεν ξέρω. Δεν νομίζω, είπε ο Ρίτσαρντ κο-φτά. Δεν σε φανταζόμουν ποτέ ικανή να χάσης τὰ μυαλά σου για δουλοπάροχο άντρα. —Ρίτσαρντ, πώς μπορείς να μου μιλάς σ' αυ-τό τον τόνο! Έσένα αγαπούσα πάντα. Άπ' την πρώτη στιγμή που γνωρίστηκαμε. Ήμουν τόσο νέα τότε... —Ήμασταν κ' οι δυο νέοι. Άλλά αυτό είναι

άλλο θέμα. Δεν ήξερα αν είχες ή όχι ένα δεσμό με τον Μάντερς... —Δεν είχα... ψιθύρισε η Άλις. —...αν όμως είχες και αν ο Μάντερς σε είχε πληγώσει, σκεπτόμουν ότι θα μπορούσε να τον είχες σκοτώσει... —Όχι, όχι, είπε η Άλις στενάζοντας βαρειά. Ο Ρίτσαρντ την κοίταξε για ένα λεπτό μ' ένα βλέμμα κάπως παράξενο, σά να έβλεπε μία ξέ-νη. Έπειτα, συνέχισε με φωνή πιο άκαλη: —Τώρα η θέση σου έχει ξεκαθαρίσει, Άλις. Με την όμολογία της Μίλντρεντ κλείνει οριστικά αυτή η υπόθεση. Δε θα γίνουν νέες ανακρίσεις. Άπο τώρα και στο εξής, Άλις, τα αίσθηματά σου σπνρίζονται στον κυβερνήτη για να δηλώσει ότι ο Ουέμπ Μάντερς, ο οποίος είχε καταθέσει ότι είχε δει την κατηγορουμένη απ' το παράθυρο να πυροβολεί τον ά-δελφό του. Κι άφρα, πριν από λίγες μέρες, ο Τίμ παρουσιάστηκε στον κυβερνήτη για να δηλώσει ότι ο Ουέμπ Μάντερς δεν ήταν δυνατό να είχε δει την Άλις να πυροβολεί, αφού οι κουρτίνες του παραθύρου ήταν κλειστές. Και, εντελώς απροσδόκητα, ο Ουέμπ Μάντερς αμολόγησε ότι δεν είχε πει την αλήθεια στο δικαστήριο. Έτσι, η κατηγορία εναντίον της Ά-λις έχει καταρρεύσει. Η Άλις είναι τώρα ελεύθερη. Αφού όμως η Άλις δεν είναι ένοχη, ποιος σκότωσε τον Τζακ Μάντερς; Ένα σημείο είχε μείνει ανεξι-χνίαστο κατά τη δίκη. Το όπλο του εγκλήματος — ένα πιστόλι που ανήκε στον Ρίτσαρντ— δεν είχε βρεθεί ποτέ. Η ανακάλυψη του όπλου αυτού είναι τώρα το μόνο στοιχείο που μπορεί να βοηθήσει στη σύλληψη του ενοχού. Εντελώς τυχαία, η Μόιρα το ά-νακαλύπτει κρυμμένο μυσ' στο κάγκελλο της σκάλας. Άλλα δεν κάνει λόγο σε κανέναν για την ανακάλυψη της. Φροντίζει μόνο ν' αφαίμαξη τη μία σφαίρα απ' το πιστόλι και το ξαναβάλει εκεί που το βρήκε. Μοιραία, μετά την απαλλαγή της Άλις, οι ύπνοι στρέφονται εναντίον του Ρίτσαρντ Θόρν, του Τίμ και της Μίλντρεντ Ουίλκινσον, μιας πλούσιας γεροντο-κόρης, φίλης της Άλις, που μένει σ' ένα αρχοντικό εκεί κοντά. Η Άλις, απ' την πρώτη στιγμή που έ-πιστρέφει στο σπίτι της, αντιλαμβάνεται τα αίσθημα της Μόιρας και του Ρίτσαρντ και δείχνει απρόκαλυ-πτα το θυμό και τη δυσανεμία της.

Κάποιος κατέβαινε τη σκάλα. Και οι τρεις άκουσαν τα βήματα να πλησιάζουν και είδαν τον Σάμ να έρχεται τρέχοντας. Φορούσε τις πυτζά-μες του Ρίτσαρντ, που του ήταν φαριδιές, και είχε ρίξει ένα παλτό στους ώμους του. —Τι συμβαίνει; ρώτησε παραξενεμένος. Μου φάνηκε πως άκουσα φωνές... Σώπασε απότομα, ξαφνιασμένος απ' τη στά-ση, το ύψος τους. Στη μικρή σιωπή που ακολού-θησε, ένα κουνούρισμα έπιμονο αίσθησε από κά-που μακριά, απ' το πίσω μέρος του σπιτιού. Και τότε ο Ρίτσαρντ πήγε κοντά στο τραπέζι, πήρε το γράμμα της Μίλντρεντ και το έδωσε στον Σάμ. —Η Μίλντρεντ σκότωσε τον Τζακ, είπε. —Η Μίλντρεντ...! —Αυτό τονίσησε πριν από λίγα λεπτά. Το σώ-μα της είναι εκεί, έξω απ' την πόρτα του σαλο-νιού. Πήρε δηλητήριο. Θάνατο ο γιατρός, που χτυ-πάει την πόρτα. Πάω να του ανοίξω. Ο Σάμ διάβασε το γράμμα. Το πρόσωπό του ήταν κίτρινο σαν κερι. Το κουνούρι χτύπησε ξα-νά και καθώς ο Ρίτσαρντ έκανε να βγεί απ' την κάμαρα, ο Σάμ είπε: —Πρέπει να τηλεφωνήσεις και στον κυβερ-νήτη. Και στον εισαγγελέα. Να ειδοποιηθούν την άστυνομία. Έσείς οι γυναίκες καλά θα κάνετε να πάτε να ντυθείτε. Θα μας ξετάσουν όλους ά-σφαλώς. —Ναι, είπε η Άλις. Προχώρησε προς την πόρτα περνώντας μπροστά απ' τη Μόιρα, τόσο κοντά που η Μόιρα άκουσε το άπαλο θρόισμα της οβήτας της. Και καθώς περνούσε, τα μάτια της κορφώθηκαν για ένα φευγαλέο δευτερόλεπτο με μία παράξενη έ-πιμονή στο πρόσωπο της Μόιρας. Βγήκε στο χώλ. Η φωτιά έκαιγε ζωηρά. Οστόσο, η Μόιρα είχε άφρα την έντύπωσή πως η παγωνιά του χώλ είχε γλιστρήσει μέσ' στην κάμαρα. Η Άλις είχε πει ψέματα. Η Μόιρα τώξερε σά να της το είχε πει η ίδια η Άλις. Στα γλυκά, καστανά μάτια της Άλις, είχε δει μία άδυσωπτη αποφασιστικότητα. Η Άλις δεν είχε σκοπό να παραιτηθεί απ' τα δικαιώματά της πάνω στον Ρίτσαρντ. Ήθελε μονάχα να τον κά-νη να πιστέψει πως είχε αυτή την πρόθεση.

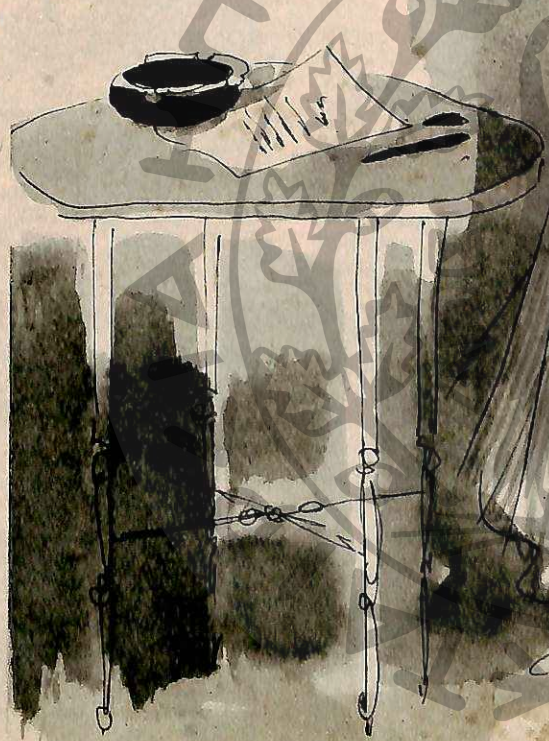
ΚΕΦΑΛΑΙΟ 16ο

Τι λογάριζε, αλήθεια, να κάνει η Άλις; Η μάλλον, με τη μέρα λογάριζε να πετύχει τον σκοπό της—ν' απαλλαγεί απ' τη Μόιρα και να ξανακερδίσει τη θέση της στο σπίτι του Ρίτσαρντ; Στο σπίτι του, να... άλλά και στην καρδιά του; Και πάλι η Μόιρα σκέφτηκε μ' ένα σφιξι-μο στην καρδιά πως το δικό ήταν με το μέρος της Άλις. Ήταν το σπίτι της—ο άντρας της. Ακολούθησε άργα τη λεπτή σιλουέτα της Ά-λις που ανέβαινε με βήμα λιχνιστό τη μεγαλόπε-ρη σκάλα. Κάπου στο βάθος μία πόρτα έκλεισε.

Η Μόιρα άκουσε την ψιθυριστή φωνή του Ρί-τσαρντ, τα πιχτά, τρομαγμένα επιφωνήματα του γιατρού και τη διαπεραστική φωνή του Σάμ που μιλούσε στο τηλέφωνο. Καθώς έστριβε το πλατύσκαλο είδε τον Ρίτσαρντ να έρχεται μαζί με το γιατρό—έναν ανθρώπινο κοτό, γκριζωπό, φαλακρό, που βάδιζε πλαί στον Ρίτσαρντ κουνών-τας στο χέρι μία ξεψιτισμένη δευτερεύουσα τσάντα. Τώρα πια δε θα γίνονταν νέες έρευνες. Ο Τίμ δεν είχε τίποτε να φορηθεί πια. Ούτε ο Ρί-τσαρντ. Όσο για την Άλις, καμιά ύποψια δε θα μπορούσε πια να την άγγισι. Κάτι ήταν κι αυτό. Άλλά το πρόβλημα που είχαν ν' αντιμετωπί-σουν ο Ρίτσαρντ, η Άλις και αυτή, δεν είχε αλ-λάξει. Άκόμη κι αν ο Ρίτσαρντ ήταν αποφασι-σμένος να χωρίσει την Άλις, άκόμη κι αν το σχέ-διο της Άλις—όποιο κι αν ήταν—δεν πετύχαινε, άκόμη κι αν η άγάπη του Ρίτσαρντ για τη Μόι-ρα ήταν σάν ένα άπρόσβητο φρούριο που κανείς δε θα τολμούσε ποτέ να το πλησιάσει, θα μπορού-σε ποτέ αυτή, η Μόιρα, να τον άφρησε να έπιμει-νη στο διαζύγιο; Φυσικά, άπηχαν στο γάμο του με την Άλις ρωγμές που έδειχναν πως ήταν έ-νας γάμος κτισμένος σε βάσεις όχι στέρεες και θάτανε τόσο εύκολο για τη Μόιρα να δικαιολογή-ση τον εαυτό της και να στηρίξει την ευτυχία της σ' αυτή τη διαπίστωση, άλλά... Κι αν αυτό το κάτι που είχε βάλει στο νου της η Άλις πετύχαινε; Η Άλις γύρισε το κεφάλι και την κοίταξε με περιέργεια: —Γιατί σταμάτησες; ρώτησε. Τι κάνουν κά-τω; —Τίποτε. Ήρθε ο γιατρός, άποκρίθηκε η Μόι-ρα. Νομίζω πως ο Σάμ τηλεφωνεί στον κυβερνή-τη και την άστυνομία... —Ω, έκανε η Άλις ανέκφραστα. (Έσπρω-ξε με το χέρι τα μαλλιά της απ' το μέτωπό της). Ω, είπε ξανά και μπήκε στο δωμάτιό της. Η Μόιρα τρώδεξε ίσια μπροστά. Σύντησε τον Τίμ και τη θεία Κορνέλια. Η μάλλον λογάρι-ζε να ξυπνήσει τη θεία Κορνέλια, άλλά τη βρήκε καθομένη στο κρεβάτι της, τυλιγμένη με μία κομψή λίζες γαρνιρισμένη με άσπρο γούνα, να καπνίζει νευρικά μ' ένα βιβλίο άνοιχτό μπροστά της. Η Μόιρα της είπε τι είχε γίνει. —Η Μίλντρεντ! άναφώνησε η θεία Κορνέ-λια και το πρόσωπό της έγινε άσπρο σάν πανί. Η Μίλντρεντ! Σηκώνομαι άμέσως! —Μά η άστυνομία... —Άκριβώς γι' αυτό. Όχι, όχι, μην περμένης για να με βοηθήσεις. Θα τα καταφέρω μόνη μου. Θα χτυπήσω το κουνούρι να έρθη ο Μπάρτον. Θα με βοηθήσει αυτός να κατέβω τη σκάλα. Καθώς όμως η Μόιρα έκανε να προχωρήσει προς την πόρτα, η θεία Κορνέλια είπε άπότομα: —Μιά στιγμή, Μόιρα. Έχω κάτι να σου πώ. Έλα εδώ. Η Μόιρα ξαναγύρισε κοντά στο κρεβάτι και η γεροντίσσα της έπιασε το χέρι. Το άγγιγμα του χεριού της ήταν άπαλο, τα θαυμάσιμα μάτια της λαμπερά. Κοίταξε κατάματα τη Μόιρα και είπε άπριστα: —Είσαι έρωτευμένη με τον Ρίτσαρντ, δεν εί-ναι έτσι, κόρη μου; Ήταν άσκοπο να το άρνηθ. Έξάλλου, δεν είχε κανένα λόγο να το άρνηθ. —Ναι, είπε με χαμηλή φωνή. —Γι' αυτό θέλεις να μ' άφρησεις; —Ναι. —Το φαντάστηκα. Ο Ρίτσαρντ σ' αγαπάει. Ο τόνος της φωνής της ήταν κατηγορημα-τικός. Για ένα δευτερόλεπτο, το βλέμμα της στη-λώθηκε έρευντικό, άνήσυχο, στα μάτια της Μόι-ρας. —Θά σου πώ κάτι, Μόιρα, που θά σου φανή ίσως παράξενο, γιατί έρχεται σε αντίθεση με τα λόγια που θά περιμένεις ν' άκούσεις από το στόμα μιάς γοιάς γυναίκας. Οι ξεπερασμένες ιδέες παύ-ουν να είναι ξεπερασμένες, όταν ξέρη κανείς να τις εφαρμόζει πάνω στις άρχές του δικαίου και του σωστού. Αν αγαπάς τον Ρίτσαρντ, παιδί μου, πάλαψε για να τον κερδίσεις. Και μπροστά στα γεμάτα ειλκρίνεια μάτια που την κοίταζαν με στοργή, μπροστά στο άπρο-κάλυπτο ύψος της γεροντίσσας, η Μόιρα βρήκε τη δύναμη ν' άπαντήσει με την ίδια ειλκρίνεια: —Δε μπορώ. Δε μπορώ. —Έπειδή σκέπτεσαι την Άλις, φυσικά. Δεν ήταν άναγκη ν' άπαντήσει σ' αυτό. Η θεία Κορνέλια συνέχισε: —Ναι, σκέπτεσαι την Άλις... Για να είμαι

ειλκρινής, δε μου δόθηκε η εύκαιρία να γνωρί-σω καλά την Άλις. Ο Ρίτσαρντ μου την έφερε στην Άγγλία λίγον καιρό ύστερ' απ' τον... (η φωνή της έγινε σκληρή) κεραινοβόλο γάμο τους. Την ξαναείδα άργότερα, όταν ήρθα στην Άμε-ρική για να πάρω έσένα, Μόιρα. Έμεινα εδώ έ-να—δυό μήνες, σεφμένοντας να τελειώσης το σχολείο σου. Άλλά μου φαίνεται πως... όσα χρό-νια και αν ζούσα κοντά στην Άλις, δε θα την καταλάβαινα και δε θα τη γνώριζα καλύτερα απ' όση τη γνώρισα στα πρώτα δεκαπέντε λεπτά της γνωριμίας μας. Άλλά αυτό είναι άλλο θέμα. Άκουσε με, Μόιρα. Η Μίλντρεντ όμολόγησε... Η Άλις είναι τώρα ελεύθερη και, ύστερ' απ' την όμολογία της Μίλντρεντ, το δνομά της θά ά-ποκατασταθή όριστικά. Ο Ρίτσαρντ στάθηκε πι-στός στο πλευρό της όσον καιρό τον χρειαζότα-νε, τώρα όμως... —Ίσως να την αγαπά άκόμη, είπε η Μόιρα. Στα δάθη της καρδιάς του, ίσως να την αγαπά άκόμη. —Καταλαβαίνω. Τα γερασμένα μάτια την κοίταξαν χωρίς έλεος. —Καταλαβαίνω. Κ' έτσι αποφάσισες να φύ-γης. Θα τους άφρησεις μόνους. Θ' άφρησεις τον χρόνο και τη συμβίωση να κάνουν το έργο τους. Σε προειδοποιώ ότι η Άλις είναι πολύ πονηρή και... (πάλι ο τόνος της φωνής της έγινε σκλη-ρός) και ξέρει πάντα τί θέλει. Έπειτα, είναι και πολύ άμορφη. —Και είναι η γυναίκα του, είπε η Μόιρα. Έγινε μία μικρή σιωπή. Το άπαλο, ρουτιωμέ-νο χέρι, άφρησε το χέρι της Μόιρα άπότομα. —Βλέπω πως σ' έχω επηρεάσει περισσότερο απ' όση έπρεπε με τις άρχές και τις πεποιθήσεις μου, είπε η θεία Κορνέλια με κάποια νευρικότη-τα. Πολύ καλά. Δε θα ξαναμιλήσω γι' αυτό. Πήγαινε τώρα να ντυθείς. «Νά παλαιοί για να τον κερδίσω;» συλλογι-ζότανε η Μόιρα καθώς έτρεχε στο δωμάτιό του Τίμ. Η Κορνέλια Θόρν Καρμάικελ, μ' όλα τα χρόνια και τη σοφία της, ήξερε πολύ καλά πως η Μόιρα δε θα μπορούσε ποτέ να πολεμήσει την Ά-λις. Ο Τίμ κοιμότανε βαθιά—με τον Ουίλλυ έπ-πλωμένο στα πόδια του κρεβατιού του. Ούτε αυ-τός, ούτε το σκυλάκι έλεγαν να ξυπνήσουν. Η Μόιρα άναγκάστηκε να τραντάξει τον άδελφό της ξανά και ξανά για να τον κάνει ν' άνοίξει τα μάτια. Μόλις όμως του είπε τι είχε γίνει, ο Τίμ ξύπνησε όλοτετα και πετάχτηκε απ' το κρεβάτι. —Ειδοποιήθηκε η άστυνομία; ρώτησε. —Ναι. —Πήγαινε τώρα για να μπορέσω να ντυθώ. Κοίταξε τη Μόιρα με μία έκφραση θαύτα-της άπορίας στο πρόσωπο.

Εικονογράφηση ΓΙΩΡΓΟΥ ΒΑΡΛΑΜΟΥ

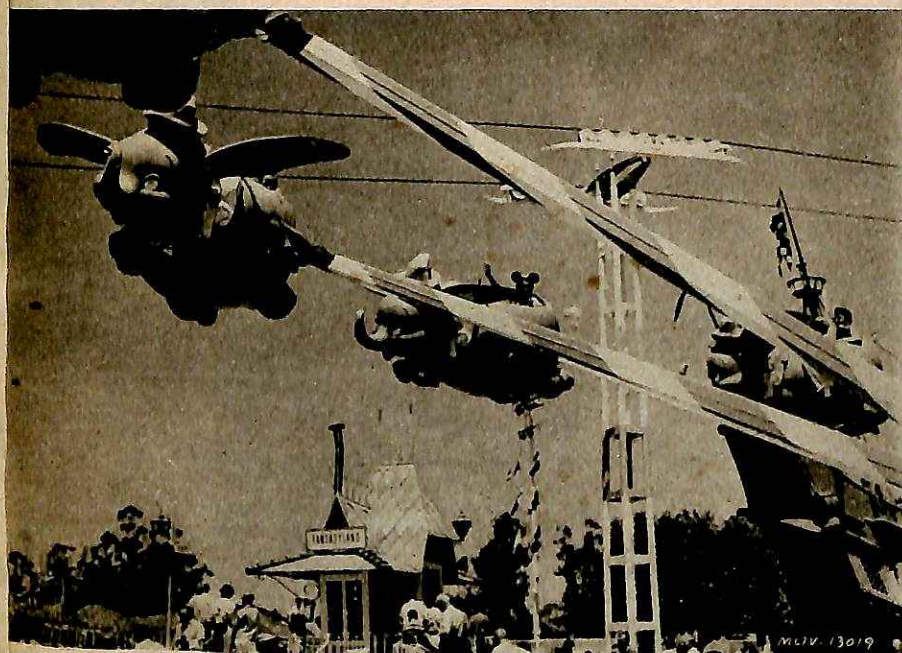
—Θεέ μου! Η Μίλντρεντ! μουρμούρισε. Ο Ουίλλυ χασμουρήθηκε, τεντώθηκε, ξανα-χασμουρήθηκε. Καθώς η Μόιρα έβγαине απ' την πόρτα, άκουσε τον Τίμ να της λέει: —Νομίζω πως θά κάνωμε καλά να τηλεφω-νήσωμε και του Ουέμπ. Άλλά ο Ουέμπ δεν ήτανε στο σπίτι του. Ο Σάμ είχε κιόλας προσπαθήσει δυό φορές να έπι-κοινωνήσει μαζί του, όταν η Μόιρα κατέβηκε β-στερ' από λίγη ώρα, φορώντας το γκριζο ταγιέρ και την πλεκτή μπλούζα που φορούσε το ίδιο έ-κείνο άπόγευμα. Είχε την έντύπωση πως χρόνια όλόκληρα είχανε περάσει από τότε. ΞΥΝΕΧΙΖΕΤΑΙ

—Είστε πιο δυνατόι από μένα.

Η ΠΟΛΗ ΤΗΣ ΜΑΓΕΙΑΣ

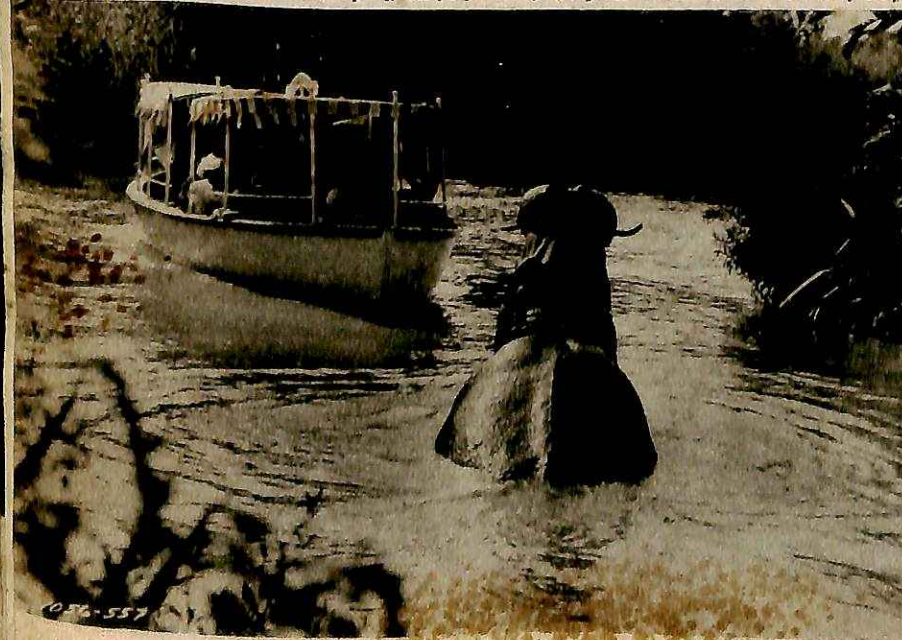
Παιδιά από 6 έως... 60 ετών επισκέπτονται, παίζουν και γοητεύονται στον χώρο όπου η φαντασία του μεγάλου δημιουργού του Μίκυ Μάους ζωντάνεψε όλα τα παραμύδια και όλες τις ιστορίες

ΝΤΙΣΝΕΪΛΑΝΤ: ΤΟ ΠΑΝΟΡΑΜΑ ΤΩΝ 20 ΕΚΑΤ. ΔΟΛΛΑΡΙΩΝ

ΣΤΗ ΧΩΡΑ ΤΗΣ ΦΑΝΤΑΣΙΑΣ, οι Ιπτάμενοι Ελέφαντες, οι Ντούμπο, περιφέρονται πάνω από τα κεφάλια σας σαν αεροπλάνα, κουνώντας τα πελώρια αυτιά τους και σκορπίζοντας το γέλιο σε μικρούς και μεγάλους.

ΚΑΘΩΣ ΑΡΜΕΝΙΖΕΤΕ το ποτάμι, στη χώρα της Περιπέτειας, Ιπποπόταμοι και κροκόδειλοι ξεπετάγονται από τη ζούγκλα ή κολυμπάνε κοντά σας. Δεν υπάρχει, όμως, λόγος να τρομάξετε. Είναι από πλαστική ύλη.

Ρωτήστε οποιοδήποτε παιδί στην Αμερική τι θέλει περισσότερο από όλα να δει στο Χόλλυγουντ, και η απάντηση θα είναι κατά κανόνα μία: Την «Ντίσνεϋλαντ», τη φανταστική χώρα που έκτισε το αχαλίνωτο δαιμόνιο του πατέρα του Μίκυ Μάους. Βέβαια, ανάμεσα σ' αυτά τα επαιδιά υπάρχει ένα σεβαστό ποσοστό που αντιπροσωπεύει όλες τις ηλικίες από τα έξι ως τα εξήντα και άνω.

Την ίδια επιθυμία διατυπώνουν και οι ξένοι επισκέπτες της μυθικής

κινηματογραφικής πρωτεύουσας της Αμερικής. Και χιλιάδες καταφθάνουν τα γράμματα από όλες τις γωνιές της γης, που ζητάνε τουλάχιστον μερικές φωτογραφίες και πληροφορίες της «Ντίσνεϋλαντ», της χώρας αυτής των θαυμάτων. Τον πρώτο κιόλας χρόνο που άνοιξε τις πύλες της, στα 1955, συγκέντρωσε συνολικά 3,5 εκατομμύρια επισκέπτες. Από τότε ο αριθμός αυτός μεγαλώνει ολοένα. Η μοναδικότητα αυτής της άνειρεμένης χώρας είναι, κατά τον ίδιο τον Ντίσνεϋ, ότι μπορεί

να προσφέρει διασκέδαση σ' όλη την οικογένεια. Ο καθένας κάτι θα δει που να τον ενδιαφέρει.

Σαράντα περίπου χιλιόμετρα έξω από το Λος Άντζελες, σε μία έκταση 640 στρεμμάτων, που μόλις πριν λίγα χρόνια ήταν άγονη έρημος, ο Ντίσνεϋ έστησε το πρωτότυπο και άπειρο αυτό «Λούνα Πάρκ». 17 εκατομμύρια δολάρια του στοίχισε το πολυπρόσωπο αυτό σχέδιο. Οι επισκέπτες φθάνουν εκεί μ' ένα μικρό τρανκί, που δεν του λείπει τίποτα από

ΜΙΑ ΤΥΠΙΚΗ ΑΜΕΡΙΚΑΝΙΚΗ ΛΕΩΦΟΡΟΣ ΤΟΥ 1890 ΣΑΣ ΥΠΟΔΕΧΕΤΑΙ ΚΑΘΩΣ ΜΠΑΙΝΕΤΕ ΣΤΗ «ΝΤΙΣΝΕΪΛΑΝΤ»

ΕΔΩ ΠΟΥ ΠΡΙΝ ΛΙΓΑ ΧΡΟΝΙΑ ΗΤΑΝ ΑΝΥΔΡΗ ΕΡΗΜΟΣ, ΚΥΛΑΝΕ ΤΩΡΑ ΠΟΤΑΜΙΑ ΑΝΑΜΕΣΑ ΑΠΟ ΤΡΟΠΙΚΗ ΒΛΑΣΤΗΣΗ. ΤΟ ΠΟΤΑΜΟΠΛΟΙΟ ΤΟΥ ΜΙΣΣΙΣΣΙΠΗ ΕΤΟΙΜΟ ΝΑ ΣΑΛΠΑΡΙ ΓΙΑ ΤΟ ΝΟΤΟ

ένα κανονικό τραίνο παρά μόνο το μέγεθος. Το τρανκί της «Ντίσνεϋλαντ», καθώς και κάθε τι άλλο στη φανταστική αυτή χώρα των θαυμάτων, είναι μια μικρογραφία του κανονικού, σε κλίμακα 5)8. Ένας πελώριος λουλουδένιος Μίκυ Μάους, από διολέττες και κίτρινους πανσέδες, σας χαιρετάει από ένα λοφάκι, καθώς περνάτε την κεντρική είσοδο, όπου, φυσικά, έχετε πληρώσει το εισιτήριό σας που, ομολογουμένως, είναι λιγάκι τσουχτερό. 2 δολάρια τα παιδιά, 3 δολάρια οι μεγάλοι. Αξίζει όμως τον κόπο.

Ας αρχίσουμε την περιπλάνηση από την πόλη της χθές. Να η τυπική αμερικανική λεωφόρος του 1890. Μια εύθυμη φαμφάρα παίζει αδέχαστες μελωδίες του «γκάι νάιτς», στην πλατεία της πόλης. Ένα τραμ, που το σέρνουν μικροσκοπικά άλογα, διαλεγμένα κι αυτά στα 5)8 των συνηθισμένων αλόγων, περνάει άργα, εκτελώντας τακτικά δρομολόγια, από τη μία άκρη του δρόμου ως την άλλη. Δεξιά κι αριστερά, τα μαγαζιά έχουν στις διπρίνες τους τις πραγματικές της εποχής. Σε μία γωνιά στέκουν οι πυροσβέστες, με τις παλιές γραφικές στολές τους, ενώ ο γαλατάς και ο ψωμάς διαβαίνουν με τις κορδέλες τους, τροφοδοτώντας τις νοικοκυρές με τα κρινολίνα τους.

Στην Πόλη της Περιπέτειας, που θα συναντήσετε λίγο πιο κάτω, αντικρύζετε, πρώτ' απ' όλα, ένα αφρικανικό παζάρι, με τα υπαίθρια μαγαζιά του που πουλάνε αναμνηστικά της μαύρης ηπείρου. Πληρώνετε το εισιτήριό σας για μία βόλτα στη ζούγκλα. Οι βάσκες κυλάνε αργά στο ποτάμι που, ανάμεσα από μία τροπική δάσωση, κάθε τόσο, ξεπετάγονται μπροστά σας λιοντάρια, ελέφαντες, ιπποπόταμοι, γαζέλλες, κροκόδειλοι, μέσα στο νερό και κάτω από το νερό. Μην τρομάξετε, δ-

ΤΟ ΤΕΞΑΣ ΤΩΝ ΚΑΟΥ-ΜΠΟΥΔΩΝ ΑΛΛΑ ΚΑΙ ΤΑ ΤΟΛΜΗΡΑ ΤΑΞΙΔΙΑ ΣΤΟ ΔΙΑΣΤΗΜΑ ΥΠΑΡΧΟΥΝ ΣΕ ΜΙΚΡΟΓΡΑΦΙΑ

Ούέστ. Δεν χορταίνει
ή φαντασία μικρών
και μεγάλων να ξα-
ναπλάθω τις σκηνές
της εξορμήσεως προς
τη Δύση. 'Ο 'Ινδιάνος
έχει κάθε φιλική
διάθεση ν' απαντήσει
στις ατέλειωτες έρω-
τήσεις των παιδιών,
που ό ένθουσιασμός
τους είναι άπερίγρα-
πτος. Σε λίγο, μάλι-
στα, θα παρακολου-
θήσουν και μια «άλη-
θινή» επίθεση κατά
της ταχυδρομικής α-
μαξας (κάτω), ή ό-
ποια έκτελεί τακτικά
δρομολόγια μέσα άπ'
την παραμυθένια αύ-
τη έρημική περιοχή.

Φθάνει το ποταμόπλοιο του Μισισισιππή και

Ούέστ. Δέν χορταίνει

ή φαντασία μικρών

και μεγάλων να ξα-

ναπλάθω τις σκηνές

της εξορμήσεως προς

τη Δύση. 'Ο 'Ινδιάνος

έχει κάθε φιλική

διάθεση ν' απαντήσει

στις ατέλειωτες έρω-

τήσεις των παιδιών,

που ό ένθουσιασμός

τους είναι άπερίγρα-

πτος. Σε λίγο, μάλι-

στα, θα παρακολου-

θήσουν και μια «άλη-

θινή» επίθεση κατά

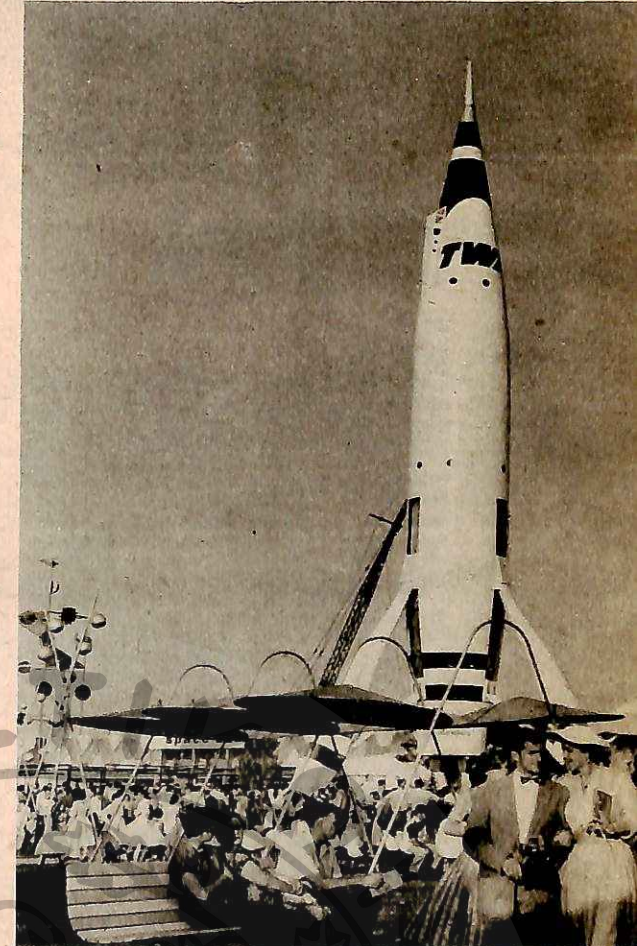
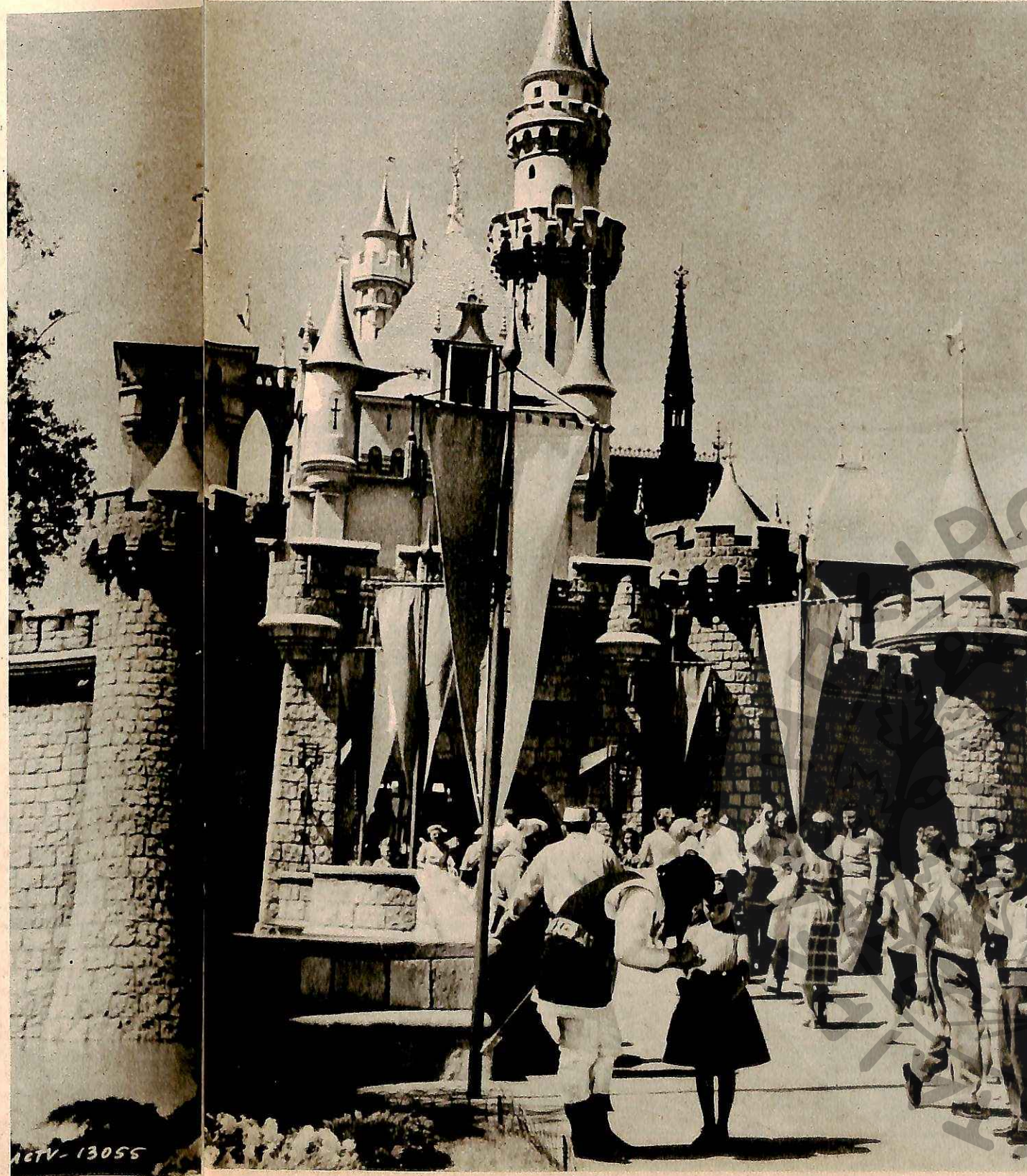
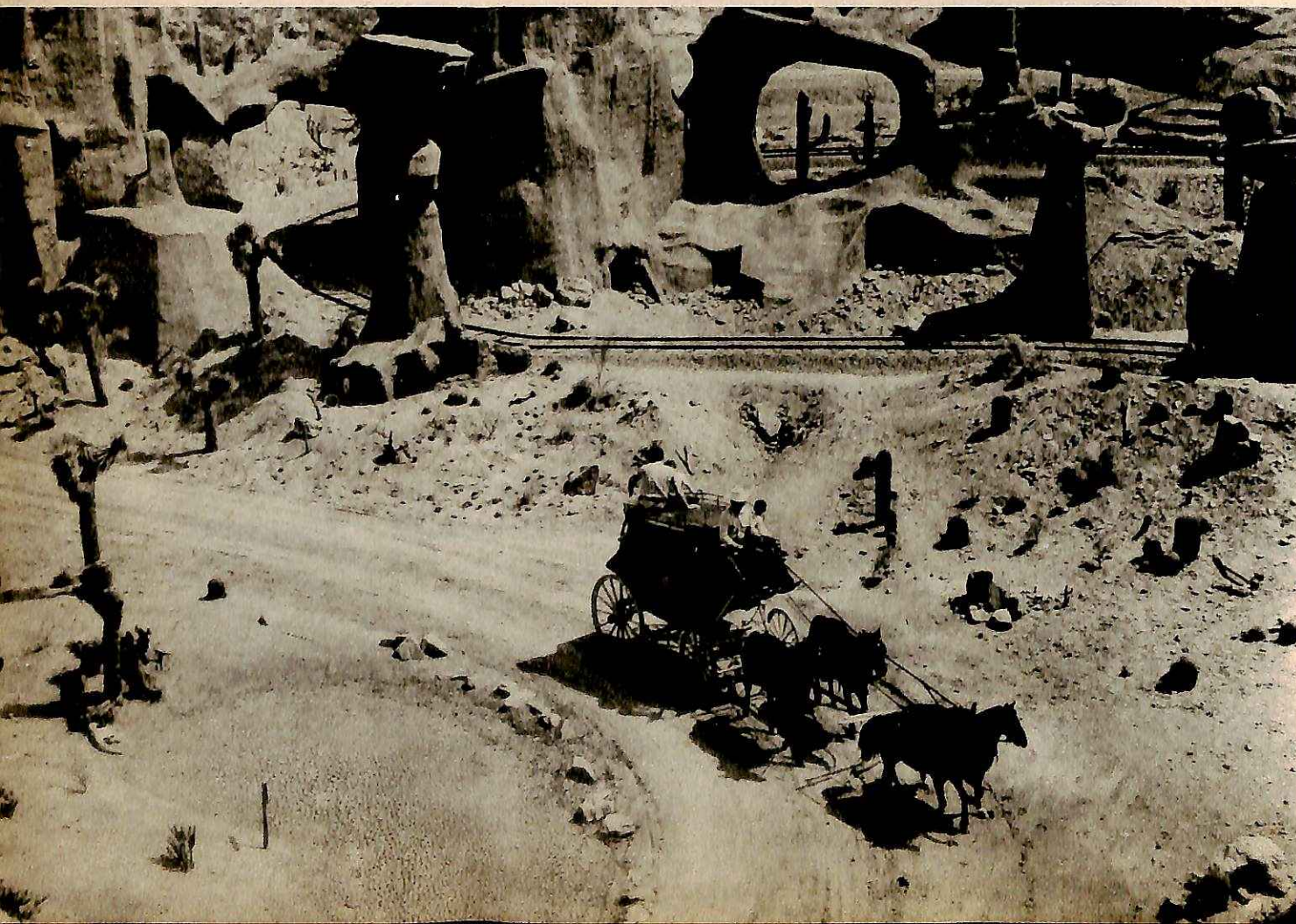
της ταχυδρομικής α-

μαξας (κάτω), ή ό-

ποια έκτελεί τακτικά

δρομολόγια μέσα άπ'
την παραμυθένια αύ-

τη έρημική περιοχή.

Η ΧΩΡΑ ΤΟΥ ΜΕΛΛΟΝΤΟΣ θέλγει ιδιαίτερα
τά μεγάλα «παιδιά», που τὰ μουστάκια και οι
διοτικές μέριμνες δέν έμποδίζουν να μαγεύονται
άπό ένα φανταστικό ταξίδι στη σελήνη, με το
διαστημόπλοιο. Οι αντιδράσεις που υπολογίζουν
οι έπιστήμονες ότι θα ύποστη ό μελλοντικός
πραγματικός ταξιδιώτης, δημιουργούνται με ά-
κρίβεια σ' όποιον δεχτή να κλειστή για λίγο διά-
στημα στο «άτσάλινο» έσωτερικό της ρουκέτας.

ΣΤΗΝ ΕΙΣΟΔΟ της χώρας της Φαντασίας όρ-
θώνεται το κάστρο της Σταχτοπούτας. Πύργοι
και πολεμίστρες και γεφύρια πάνω άπό το χαν-
τάκι, όλα είναι άπομιμήσεις των πραγματικών
σε κάθε τους λεπτομέρεια. Στο μέγεθος μόνο δια-
φέρουν, γιατί, όπως όλα τὰ άντικείμενα στη
«Ντίσνεϊλαντ», είναι και αυτά κατασκευασμένα
σε άναλογία περίπου των 5)8 του πραγματικού.

δένει σε μια μικροσκοπική απόδάρθρα. Σαλπά-
ρομε, άνεβασμένοι στο παρδαλό του κατάστρω-
μα. 'Ο τεχνιτός ποταμός διασχίζει ένα ίνδιάνι-
κο χωριό. Λίγο πιο κάτω, ξεφυτρώνει το νησί
του Τόμ Σώγιερ. 'Ενα συνοριακό φυλάκιο καί-
γεται στόν όρίζοντα και οι νικητές 'Ινδιάνοι άλα-
λάζουν, ενώ ό άέρας γεμίζει άπό τὰ ύποβλητι-
κά κτυπήματα του τάμ-τάμ. 'Ενα άπόσπασμα
έθνοφρουρών καλπάζει φρενιασμένα για να σώ-
ση τους παγιδευμένους άποίκους.

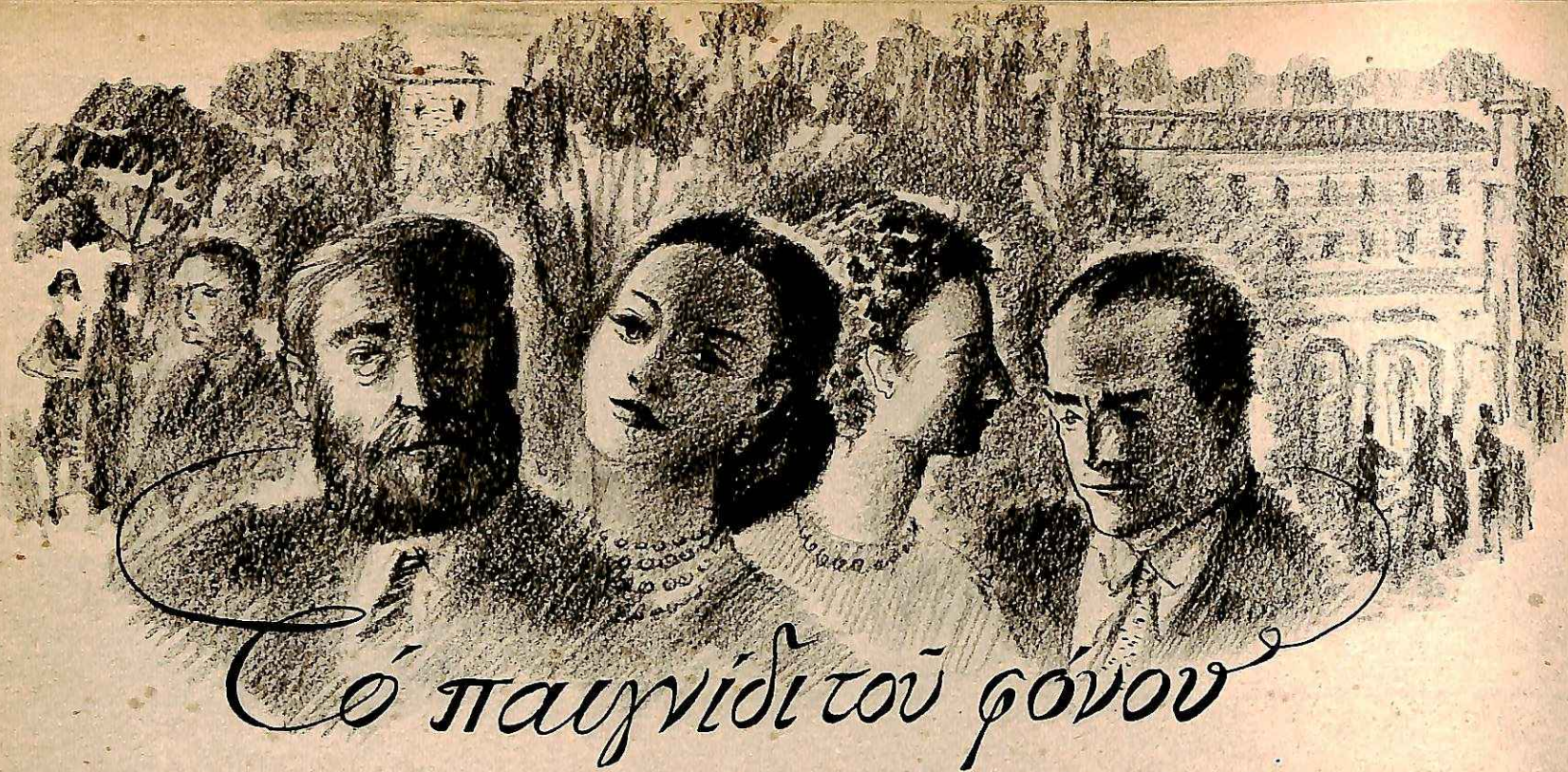
Τό κάστρο της Σταχτοπούτας δεσπόζει στην
είσοδο της Χώρας της Φαντασίας. 'Η γέφυρα
άνεβοκατεβαίνει πραγματικά πάνω άπό το χαν-
τάκι. Περνάτε την πύλη. Πίσω άπό τις πολεμί-
στρες σάς περιμένει ένα συγχρονισμένο 'Λούνα-
Πάρκ, με ήλεκτροκίνητα αυτοκινητάκια, κούνιες,

αεροπλάνα και ό,τι άλλο μπορεί να βάλλη ό νους
σας. 'Η Χιονάτη και οι έπτά νάνοι, ό Μίκυ και
ό Ντούμπο, όλα τὰ πλάσματα που ό Ντίσνεϋ
μάς έχει χαρίσει ως τὰ σήμερα στις ταινίες του,
κάνουνε τούμπες ή... κάθονται φρόνιμα.

'Ενα έναέριο τραινάκι σάς μεταφέρει στη Χώ-
ρα του Μέλλοντος. Μια διαπλανητική ρουκέτα
περιμένει τους επίβάτες της, έτοιμη να χυθή
στο διάστημα για τη Σελήνη. Αυτή ή χώρα μα-
γεύει περισσότερο τους μεγάλους παρά τὰ παι-
διά. Μπαίνετε μέσα στη ρουκέτα και άρχίζει το
ύποθετικό ταξίδι. Οι έπιστήμονες που την έχουν
κατασκευάσει έφρόντισαν να σάς κάνουν να ύπο-
στήτε όλες τις αντιδράσεις, που θα ύποστή ό
μελλοντικός ταξιδιώτης του διαστήματος.

Αυτή είναι ή «Ντίσνεϊλαντ». 'Ενα όνειρο 20

έτών, που επιτέλους γίνηκε πραγματικότητας, λέ-
γει ό δημιουργός της, που του άρέσει να περ-
νάη τὰ «γούγκ-έντ» του κοντά στο έργο του.
«Δέν τελείωσε ακόμη. 'Ολοένα και κάτι θα προσ-
θέτωμε», έξηγεί. Πραγματικά, έκτος άπό τὰ άρ-
χικά 17 έκατομμύρια που του έστοίχισε, έχει
άκόμη ξοδέψει 3 σχεδόν έκατομμύρια για να την
έπεκτείνη. 1.200 υπάλληλοι το χειμώνα και 2.
500 το καλοκαίρι επανδρώνουν τή μοναδική αύ-
τη χώρα των παραμυθιών. Και ή έπιτυχία της εί-
ναι τέτια, ώστε ν' άναποκρίνεται πλήρως στα ύ-
πέρογκα έξοδά της και ν' φέρνι μάλιστα σημαντι-
κά κέρδη στον δημιουργό της, που άποδεικνύεται
για άλλη μία φορά, όχι μόνο ένας εύφάνταστος
«παραμυθάς», αλλά και ένας τολμηρός και
προσεγισμένος έπιχειρηματίας. ■ ■ ■

Εόπαιχνίδι του φόνου

Άστυνομική νουβέλλα της ΑΓΚΑΘΑ ΚΡΙΣΤΙ

ΠΕΡΙΛΗΨΗ:
 Ο Ήρακλῆς Πουαρὼ παίρνει ἕνα κάπως ἀκατάληπτο τηλεφώνημα ἀπὸ τὴ γνωστὴ συγγραφέα ἀστυνομικῶν μυθιστορημάτων κ. Ὀλίβερ, ἡ ὁποία τὸν καλεῖ, χωρὶς νὰ τοῦ ἐξηγήσῃ τὸ λόγο, στὸ Νάσσεκομπ, τοῦ Ντε-δουάιν. Ὁταν ἀπὸ περιέργεια φθάνει ἐκεῖ, εἰσέρχεται τὴν κ. Ὀλίβερ φιλοξενουμένη στὸ κτῆμα Νάσσε, παλιά ιδιοκτησία τῆς οἰκογένειας Φόλλιαντ, τὸ ὁποῖο ὁ μὲν σήμερα πιά ἀνήκει στὸν βασιλικὸ καὶ ἀξέστο σέρ Τζώρτζ Στάμπς. Ἡ κ. Ὀλίβερ τοῦ ἐξηγεῖ ὅτι τὴν ἐπομένη πρόκειται νὰ δοθῇ μιὰ γιορτὴ στὸ Νάσσε, καὶ ὅτι ἀνάμεσα στὰ ἄλλα παιγνίδια τῆς γιορτῆς θὰ εἶναι καὶ τὸ κυνήγι τοῦ φόνου, ὅπου οἱ συμμετέχοντες θὰ κληθῶν νὰ λύσουν ἕνα ἀστυνομικὸ πρόβλημα. Τὸ «παιχνίδι τοῦ φόνου» τὸ ἔχει καταστρώσει ἡ κ. Ὀλίβερ, τὸ ἐξομολογεῖται ὅμως τοὺς φόβους τῆς ὅτι ἀπὸ ὀρισμένους ἀστυνομικοὺς μικρολεπτομέρειες ὑποψιάζεται πὼς ἀντὶ γιὰ τὸν εἰκονικὸ φόνον, τὴν ἐπομένη κάποιοι πρόκειται νὰ δολοφονηθῇ πραγματικά. Ὁ Πουαρὼ δέχεται μὲ κάποια δυσπιστία τὴς ὑποψίες τῆς. Ἐπειτα γνωρίζεται μὲ τοὺς διαφόρους ἐνοίκους τοῦ Νάσσε. Ἡ γυναίκα τοῦ σέρ Τζώρτζ, ἡ λαίδη Χάττυ Στάμπς, εἶναι μιὰ ἐξωτική καλλονή, ἀλλὰ διανοητικῶς ἀνεπαρκής. Ἡ γραμματικὴ τοῦ ιδιοκτήτου, μὲς Ἀμόντα Μπρούις, μιὰ δραστήρια γεροντοκόρη ποὺ δὲν κρύβει τὴν ἀπέχθειά της γιὰ τὴ λαίδη Στάμπς. Ὁ Πουαρὼ συναντᾷ ἀκόμη τὸν νύμφιο ἀρχιτεκτόνα Μάικελ Οὐέιμαν καὶ ἕνα ζεύγος νεαρῶν παραρτιστῶν, τὴν Πέγκυ καὶ τὸν Ἀλεκ Λέγγ. Ὁ Ἀλεκ ἔχει ὑποστῆ προσφάτως μιὰ κρίση νευρασθενείας. Ἐνῶ συνεχίζονται οἱ προετοιμασίες τῆς γιορτῆς, ὁ Πουαρὼ ἀρχίζει ἐντεκα νὰ πληρονοῖται τὴν καθέκαστα γιὰ τὸν καθένα ἀπὸ τοὺς ἐνοίκους τοῦ Νάσσε. Τὸ ὅλο πρωί, στὸ πρόγευμα, ἡ λαίδη Στάμπς, παίρνει ἕνα γράμμα ποὺ τὴν ἀναστατώνει. Ὁ ἐξαδελφὸς τῆς Ἐτιέν ντὲ Σούσα ἔφθασε μὲ τὸ κότερό του στὴν Ἀγγλία ἀπὸ τὴς δυτικῆς Ἰνδίας καὶ πρόκειται νὰ τὴν ἐπισκεφθῇ τὸ ἴδιο ἀπόγευμα. Πραγματικά, τὴν ὥρα ποὺ ἡ γιορτὴ στὸ Νάσσε βρίσκεται στὸ κατὰ κράτος, φθάνει ὁ ἐπίφοβος ντὲ Σούσα. Ἀμέσως κατόπιν, ὁ Πουαρὼ ἀνακαλύπτει τὸ νεώριο τοῦ Νάσσε καὶ τὸ πτώμα τῆς μικρῆς Μάρλεν Τάκερ, τῆς προσκοπίντας ποὺ παρίστανε τὸ ἄθωμο στὸ «παιχνίδι τοῦ φόνου» καὶ ἡ ὁποία στραγγαλιότανε πραγματικά. Οἱ φόβοι τῆς κ. Ὀλίβερ ὄντως ἀληθινοί. Ἐνῶ συνεχίζεται ἡ γιορτὴ, ὁ ἐπιθεωρητὴς Μπλάντ ἀρχίζει τὴν ἀνακρίσεις. Ἡ κ. Ὀλίβερ, μὲ τὴν ἀργιστική φαντασία τῆς, ἀνακρινόμενος διάφορους πειθαρχοῦς γιὰ τὰ θάματα τοῦ φόνου, ἀλλὰ ὁ ἐπιθεωρητὴς τῆς δὲν ἀπορρίπτει ἀγανακτισμένος. Ἐν τῷ μεταξύ, καὶ ἐνῶ συνεχίζεται ἡ ἐξέταση τῶν ὑπόπτων, ἐμφανίζεται ἡ λαίδη Στάμπς. Ὁ ἐπιθεωρητὴς Μπλάντ θεωρεῖ ἔνοχο τὸν ντὲ Σούσα, ἀλλὰ δὲν μπορεῖ νὰ ἀποδείξῃ τὴν ἐνοχὴ του. Ἀντίθετα, ὁ Πουαρὼ πιστεύει πὼς μόνον ἡ κ. Φόλλιαντ εἶναι σὲ θέση νὰ λύσῃ τὸ μυστήριον, γιὰτὶ εἰς ἑξέρει πολλὰ.

13
 Ο Πουαρὼ θυμήθηκε πὼς ὅταν εἶχε πρωτοδοθῇ τὴν κ. Φόλλιαντ κλάδευε ἕνα θάμνο στὴν ἀκροποταμιά.

Εἶχε πῆ καὶ τότε κάτι γιὰ τὰ ξερὰ κλαδιά. Αἰνιγματικὴ γυναίκα, συλλογίστηκε, μιὰ γυναίκα ποὺ παρὰ τὴν εὐγενική, τὴν εὐφραυστὴ ἐμφάνισή της, μπορούσε νὰ εἶναι ἀνάληπτη. Μιὰ γυναίκα ποὺ μπορούσε νὰ κόβῃ τὰ ξερὰ κλαδιά, ὅχι μόνον ἀπὸ τοὺς θάμνους, ἀλλὰ καὶ ἀπὸ τὴ ζωὴ της...
 —Σαφηνίστηκε καὶ σὰς εἶδα, τοῦ εἶπε γεμίζοντας τὸ φλυτζάνι μὲ τσάι καὶ προσφέροντάς του το. Νόμιζα πὼς δὲν θὰ ξαναδιαβάζατε ἀπὸ τοῖτή τὴν γωνιά τῆς γῆς.
 —Γιὰ τὴν ἀκρίδεια, δὲν διαβάζω, εἶπε ὁ Πουαρὼ. Ἡ ἐπίσκεψή μου ἔχει κάποιο σκοπὸ. Ἐν μέρει ἦλθα γιὰ νὰ δῶ ἐσάς, μαντάμ.
 —Ἀλήθεια;
 —Πρῶτα - πρῶτα, ὑπάρχουν νέα ἀπὸ τὴ λαίδη Στάμπς;
 Ἡ κ. Φόλλιαντ κούνησε τὸ κεφάλι.
 —Ὅχι, εἶπε. Λυπᾶμαι τόσο τὸν Τζώρτζ. Τὸ χτύπημα ἦταν μεγάλο.
 —Πιστεύει ἀκόμη ὅτι ἡ γυναίκα του εἶναι ζωντανή;
 Καὶ πάλι ἡ κ. Φόλλιαντ κούνησε τὸ κεφάλι της.
 —Νομίζω ὅτι ἀπελπίστηκε πιά, ἂν καὶ δὲν τὸ λέει. Βέβαια, δὲν τὸν εἶδα καθόλου τελευταῖα. Τὸν περισσότερο καιρὸ ἦταν στὸ Λονδίνο.
 —Καὶ γιὰ τὴν Μάρλεν Τάκερ; Δὲν βρέθηκε τίποτε νεώτερο;
 —Ὅχι, ἀπ' ὅτι ξέρω. Καμμένη μικρούλα...
 —Βλέπω ὅτι ἐξακολουθεῖτε νὰ ταραζέστε διὰ τὴν σκέπτεσθε, μαντάμ.
 Ἡ κ. Φόλλιαντ δὲν ἀποκρίθηκε ἀμέσως. Ἐπειτα εἶπε.
 —Νομίζω πὼς ὅταν εἶναι κανεὶς γέρος, ὁ θάνατος ἐνὸς νέου τὸν ἀναστατώνει παραπάνω ἀπὸ κάθε ἄλλο θάνατο. Ἐμεῖς οἱ γέροι τὸν περιμένουμε τὸ θάνατο. Ὅσο γιὰ μένα, ὅχι μόνον εἶμαι ἑτοιμὴ, ἀλλὰ θὰ τὸν δεχθῶ καὶ μὲ εὐχαρίστηση.
 Ὁ Πουαρὼ τῆς ἔριξε μιὰ ματιά. Δὲν μπορούσε νὰ ἐξηγήσῃ τὴν ἀφάνταστη κόπωση καὶ τὴν συντριβὴ τῆς. Ἡ ἄμυ Φόλλιαντ, σφέαθη, ἦταν δραστήρια καὶ ἀποφασιστικὴ γυναίκα. Εἶχε δὴ τόσες τρικυμίες, τόσους θανάτους στὸ σπῆτι τῆς, ἔχασε τὴν περιουσία της, πέθαναν τὰ παιδιά της. Καὶ παρ' ὅλα αὐτὰ εἶχε ἐπιζήσει. Εἶχε καμψὴ τὰ ξερὰ κλαδιά, ὅπως ἔλεγε καὶ ἡ ἴδια. Ἀλλὰ τώρα ὑπῆρχε κάτι ποὺ δὲν μπορούσε νὰ τὸ ξεκοψῇ...
 Τοῦ χαμογέλασε ἀνεπαίσθητα σὰ νάχε διαβάσει τὴ σκέψη του.
 —Ξέρετε, δὲν ἔχω πιά γιὰ ποιὸν νὰ ζήσω, κ. Πουαρὼ, εἶπε. Ἐχω πολλοὺς φίλους, ὅλγα κανένα δικό μου ἄνθρωπο, δὲν ἔχω πιά οἰκογένεια.
 —Ἐχετε τὸ σπῆτι σας, εἶπε ὁ Πουαρὼ. Τὸ Νάσσε εἶναι σπῆτι σας, ἂν καὶ τυπικὰ ἀνήκει στὸν σέρ Τζώρτζ Στάμπς. Τώρα ποὺ ὁ σέρ

Τζώρτζ γύρισε στὸ Λονδίνο, βασιλεύετε πάλι ἀδιατάρακτα.
 Πρόσεξε τὴν ἀστραπὴ τοῦ φόβου στὰ μάτια της.
 —Δὲν καταλαβαίνω τί ἐννοεῖτε, κ. Πουαρὼ, εἶπε ψυχρά. Εἶμαι εὐγνώμων στὸν σέρ Τζώρτζ ποὺ μοῦ νοίκιασε τὸ σπιτάκι ἀλλὰ ἐδῶ εἶμαι νοικάρισσα.
 —Μὲ συγχωρεῖτε, μαντάμ, εἶπε γρήγορα ὁ Πουαρὼ, δὲν σκόπευα νὰ σὰς προσβάλω. Εἶναι ὠραῖο μέρος. Τόσο εἰρηνικὸ, γεμάτο γαλήνη.
 —Ναί. Τὸ πρόσωπό της ἔλαμψε. Πάντα τὸ ἐνοιῶθα ἔτσι.
 —Ἀλλὰ ἐξακολουθεῖ νὰ ὑπάρχῃ μαντάμ, αὐτὴ ἡ εἰρήνη, αὐτὴ ἡ γαλήνη;
 —Γιατὶ ὅχι;
 —Ὁ φόβος ἐμείνε ἀνεκδίκητος, εἶπε ὁ Πουαρὼ. Τὸ ἄθω αἶμα βογγαεῖ. Ὡστόσο νὰ ξεπλυθῇ τὸ αἷμα, εἰρήνη δὲν θὰ ὑπάρχῃ. Νομίζω ὅτι τὰ ξέρετε αὐτά, μαντάμ, ἐξ ἴσου καλά, ὅσο κ' ἐγώ.
 Ἡ κ. Φόλλιαντ δὲν ἀπάντησε. Καθόταν ἀσάλευτη καὶ ὁ Πουαρὼ δὲν μπορούσε νὰ διαβάσῃ τὴ σκέψη της. Ἐγείρε μπροστὰ καὶ τῆς εἶπε πάλι.
 —Μαντάμ, ξέρετε πολλὰ... ἴσως τὰ ξέρετε ὅλα γι' αὐτὸ τὸ φόνον. Ξέρετε καὶ τὸ γιατί. Ξέρετε τοὺς σκότους τῆς Χάττυ Στάμπς καὶ ξέρετε ἴσως, ποὺ βρίσκεται τὸ πτώμα της.
 Ἡ φωνὴ τῆς κ. Φόλλιαντ ἦταν δυνατὴ, ἀγριεμένη.
 —Δὲν ξέρω τίποτα.
 —ἴσως δὲν μεταχειρίστηκα τὴ σωστὴ ἐκφράση. Εἶμαι ὅμως σίγουρος ὅτι ὑποπτεύεστε.
 —Σὰς τὸ εἶπα, δὲν ξέρω τίποτα.
 —Υποψίες τότε;
 —Δὲν ἔχω καμμιὰ ὑποψία.
 —Μὲ συγχωρεῖτε, μαντάμ, αὐτὸ δὲν εἶναι ἀλήθεια.
 —Νὰ μιλήσῃ κανεὶς μονάχα ἀπὸ μιὰ ὑποψία εἶναι ἄδικο, εἶναι φαῦλο.
 —Τὸ ἴδιο φαῦλο, τουλάχιστο, μὲ ὅσα ἐγίναν ἐδῶ πρὸ ἐνὸς μηνός.
 Ἐπεισε πίσω στὴν πολυθρόνα της καὶ ψιθύρισε ἀχνά.
 —Μὴ μοῦ μιλάτε γι' αὐτά. Καὶ πρόσθεσε μ' ἕνα ἀναστεναγμὸ: Ὅπωςδήποτε τώρα τελείωσε. Τώρα ἔγινε πιά. Καὶ δὲν μπορῶ νὰ κάνω τίποτα. Τίποτα.
 Σηκώθηκε. Ἐκείνη τοῦ πέταξε σχεδὸν μὲ κακία.
 —Ἀκόμα καὶ ἡ ἀστυνομία τὰ παράτησε.
 Ὁ Πουαρὼ κούνησε τὸ κεφάλι του.
 —Ὁ, ὅχι, μαντάμ, κάνετε λάθος. Ἡ ἀστυνομία δὲν τὰ παράτησε. Οὔτε ἄλλωστε καὶ ἐγώ, ὁ Ἁρακλῆς Πουαρὼ.

—Ἐδῶσε μήπως καὶ τίποτα ἄλλο στὴν Μάρλεν, ἡ κ. Λέγγ; ρώτησε.
 —Νομίζω καὶ μιὰ μαντήλα ποὺ δὲν τῆς χρειαζόταν πιά, εἶπε ἡ κ. Τάκερ.
 —Τὰ κορίτσια τρελλαίνονται γιὰ λούσα, εἶπε ὁ κ. Τάκερ μελιχία. Δὲν μ' ἐνοιάζε νὰ βάζῃ κάτι φανταχτερό, ἀλλὰ τὸ κοκκινάδι δὲν μ' ἄρεσε.
 —Τὴν ἀποπῆρα κάπως ἀσχημα, εἶπε ἡ κ. Τάκερ καὶ τὰ μάτια της γέμισαν δάκρυα. Ἐπειτα τὸ μετάνιωσα γιὰτὶ τῆς μίλησα ἔτσι σκληρά. Ἀχ, καὶ νὰ ὕστερα, τὸ κακό. Τὸ κακό δὲν ἔρχεται ποτε μόνον του, καθὼς λένε.
 —Σὰς συνέβη καὶ τίποτ' ἄλλο; ρώτησε εὐγενικά ὁ Πουαρὼ.
 —Ὁ πατέρας τῆς γυναίκας μου, ἐξήγησε ὁ κ. Τάκερ. Πέρασε τὸ ποτάμι, ἀργὰ μιὰ νύχτα.

Ἐρχόταν ἀπὸ τὴν ταβέρνα ἀντίκρου καὶ φαίνεται παραπάτησε στὴν ἀποδόθρα κ' ἔπεσε στὸ νερό. Στὴν ἡλικία του ἔπρεπε νὰ μὲν στὸ σπῆτι.
 —Ὁ πατέρας ἀγαποῦσε τῆς Βάρκες, εἶπε ἡ κ. Τάκερ. Τὰ παλιά χρόνια ἦταν ἐπιστάτης στὴς Βάρκες τοῦ γέρο - Φόλλιαντ. Ἦταν πάνω ἀπὸ ἐνενηντα χρονῶν καὶ τὰ εἶχε χαμένα. Ὅλο ξεμωράματα μὰς ἔλεγε πιά. Ἀσχετῶς, χρειάστηκε νὰ τοῦ κάνουμε καθὼς πρέπει κηδεῖα.
 Μιὰ ἀμυδρὴ ἀνάμνηση σάλεψε στὴ σκέψη τοῦ Πουαρὼ.
 —Ἐνας γεροντάκος... στὴν ἀποδόθρα; Τὸν θυμάμαι. Τὸ ὄνομά του...
 —Μέρντελ. Ἐτσι λεγόμενον πρὶν ἀπὸ τὸ γάμο μου.

ΣΥΝΕΧΙΖΕΤΑΙ

“ΑΛΕΚΤΩΡ”

ΚΑΝΕΤΕ ΚΑΙ ΣΕΙΣ Τὴ δοκιμὴ!

- Ὅσο εὐχαριστημένη κι' ἂν εἶδε ἀπὸ τὸν τρόπο ποὺ πλένετε τὸν ρουχισμό σας, δοκιμάστε ΜΙΑ ΦΟΡΑ ΜΟΝΟ τὸ “DAL” καὶ δὲ καταλάβετε τὴ διαφορά.
- Τὸ “DAL” καθαρίζει ὅσο τίποτε ἄλλο τὰ ἀσπρόρουχα σας. Τὰ κάνει πιὸ λευκὰ ἀπὸ τὸ χιόνι καὶ τοὺς δίνει τὸ ἄρωμα τῆς καθαριότητος.
- Εἶναι ἀνυπερβλήτο γιὰ τὸ πλύσιμο λεπτῶν ὑφασμάτων: μαλλίνων, βαμβακερῶν μεταξωτῶν, νάυλων κ.λ.π.
- Ἐπὶ πλέον τὸ “DAL” καθαρίζει ἀμέσως καὶ κάνει ν' ἀστράφτουν πατήρια, πιάτα, πορσελάνες, ἑμαγιέ, μάρμαρα κ.λ.π.
- Τὸ “DAL” δὲν βλάπτει τὰ χέρια.

ΕΝΑ ΠΡΟΪΟΝ “ΒΙΟΧΡΩΜ”

DAL

Πάνω ἀπ' ὅλα!

Έδω κι' Εκεί

ΔΕΚΑΕΠΤΑ ΜΟΛΙΣ ΕΤΩΝ, η Μαρί Βερσίνι, είναι ήδη ένα από τα «επιδοφόρα» όνοματά της γαλλικής μόδας. Η Μαρί εγκαταστάθηκε στην αγγλική πρωτεύουσα, όπου και φωτογραφίζεται «αναπαυόμενη» και όπου, συντόμως, πρόκειται να συμπαραγανιστεί με τον Ντιρκ Μπόγκαρντ στην «Ιστορία δύο πόλεων», μία ταινία, του Τζ. Άρθουρ Ράικ, η οποία είναι βασισμένη στο γνωστό ομώνυμο μυθιστόρημα του Καρόλου Ντίκενς.

● **ΣΥΜΒΟΥΛΗ** για να είσαστε πάντοτε ευχάριστοι στους καλεσμένους σας. Περικλείεται σε δυο λέξεις: «Επιτέλους!» όταν φθάνουν στο σπίτι σας. «Κόιλας» όταν σηκώνονται να φύγουν.

● **Ο ΕΞΥΠΝΟΣ** της περάσε διηγείται πως πήγε κάποτε σ' ένα πάρτυ γυμναστών.

—Χτύπησα το κουδούνι, λέει, και μου άνοιξε ο υπηρέτης γυμνός.
—Πώς το κατάλαβες πως ήταν ο υπηρέτης; ρωτάει κάποιος.
—Μη... πάντως δεν ήταν η καμαριέρα.

● **Σ' ΕΝΑ** μπάρ κάθεται ένας κύριος. Έχει κατεβάσει κιόλας αρκετά ποτηράκια και, επομένως, είναι σε πολύ καλή διάθεση. Ξάφνου ζητάει απ' τον μπάρμαν ένα φύλλο χαρτί και αρχίζει να κάνει λογαριασμούς. Συνεχίζει αυτή τη δουλειά αρκετή ώρα. Και ξαφνικά λέει:

—Ακούστε, φίλοι μου! Η γυναίκα μου κάνει δαίτα για ν' αδυνατίσει. Σήμερα το μεσημέρι μου έλεγε πως μέσα σε τέσσερα εβδομάδες έχασα κιόλας 84 κιλά. Και κάθε μήνα δε λιγοστεύω κατά 84 κιλά. Αχ, φίλοι μου, σε 14 μήνες την ξεφορτώνομαι!

● **Η ΚΑΙΝΟΥΡΓΙΑ** καμαριέρα λέει στην κυρία:

—Δεν πιστεύω να έχετε αντίρρηση να με επισκέπτεται έδώ ο φίλος μου.
—Ποιος είναι ο φίλος σου; θέλει να μάθω η κυρία.

—Αυτό δεν το ξέρω ακόμη, δεν πρόλαβα να γνωριστώ στη γειτονιά.

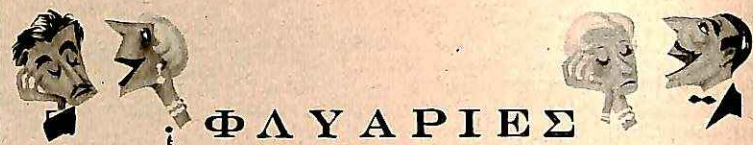
● **ΣΤΟ** μάθημα των θεολογικών ο δάσκαλος ρωτά τον Πετράκη:

—Ποιος βλέπει τα πάντα, ακούει τα πάντα, ξέρει τα πάντα;
—Ο θωροδότης! αναφωνεί θριαμβευτικά ο μικρός.

● **ΣΕ** μία εφημερίδα του Σικάγου δημοσιεύτηκε η ακόλουθη ειδήρηση:

«Το δικαστήριο ενέκρινε την αίτηση της κ. Μπλάνκ περί κ-δόσεως διαζυγίου, κατόπιν της δηλώσεώς της ότι από την ημέρα των γάμων τους, ο σύζυγός της δεν της άφηνε τον λόγον παρά μόνον τρεις φορές. Συμφωνώς με την απόφαση του δικαστηρίου, τα τρία παιδιά του ζεύγους θα παραμείνουν κοντά εις την μητέρα των».

● —**ΚΑΠΟΙΟΣ** μου είπε ότι σου μοιάζω πολύ.
—Και σύ τι τού είπες;
—Τίποτε. Ήτανε πολύ χειρόδυναμος.

ΦΛΥΑΡΙΕΣ

‘Απολογισμός... Τελειώνει, σιγά-σιγά, μέσα σε νέα φθινοπωρινά χρώματα, και αυτό το καλοκαίρι. Πέρασε, όπως περνά πάντα, γρήγορα σαν άστραπη, ελαφρό και διασπαστικό, με όλο το καυτερό αγκάλιασμα μερικών εκτάκτως θερμών ημερών. Κόσμος πολλές, ξένοι πολλοί, ένα φεστιβάλ με πολλές εναλλαγές επιτυχίας και αποτυχίας και ένα γεγονός που ξεχωρίζει το καλοκαίρι... Το επεισόδιο Κάλλας, με όλες τις μελοδραματικές του φάσεις και την τελική του θριαμβευτική αγκαλιά!... Ή Πυρετός... Ή τώ μεταξύ, η Γαλλική Ριβιέρα γνωρίζει την μεγαλύτερη χαρτοπαικτική της σαϊζόν από ό,τι έχει δη το τελευταία χρόνια και πρό του δεύτερου Παγκοσμίου πολέμου. Πάσης εθνικότητας ξένοι επισκέπτεται και πάσης μορφής εκατομμυριοίχοι μάχονται επάνω στο πράσινο τραπέζι του μπασκαρά. Από την Νέα Υόρκη, το Παρίσι και το Χόλλυγουντ έχουν συγκεντρωθεί καμιά δεκαριά νέοι πρίγκιπες του εμπορίου και της τέχνης και έρχονται ν' αναπληρώσουν τους παλιούς μεγάλους δούκες της καλής παλαιάς εποχής. Οι κρουτιέ τρέχουν τα μάτια τους και οι μεγάλοι θυμούνται τα νειάτα τους. Από τότε έχουν να δουν τέτοια ποσά να αναφέρονται με ψυχραιμία, από τότε έχουν να δουν παίκτας να... δαίνουν με δέκα εκατομμύρια φράγκα, δηλαδή, κάπου 780.000 δραχμές!... Ή Κινηματογραφικά... Το νέο ζευγάρι της μόδας, που είχε τέτοια επιτυχία στην «Αναστασία», ο Γιούλ Μπρουννερ και η «Ινγκριντ Μπέργκεν», ετοιμάζεται να γυρίσει μαζί. Ο ‘Ανατόλ Λίτβινσκι είναι ο διευθυντής και το «Ταξίδι» είναι ο τίτλος του. Πρόκειται να γυρισθεί κάπου στην Ευρώπη, αλλά ακόμη δεν είναι γνωστό σε ποιά χώρα. Κατά πάσαν πιθανότητα, η ευφυής Ιταλία ή η Ισπανία θα τους προσφέρει τις περισσότερες ανέσεις... Ή ‘Ωλντρινγκχαμ-όπουλο... Ένας ‘Ελλην, πολύ ευγενέστερος από τον ‘Αγγλο επικριτή της ‘Ελισάβετ, είχε κι αυτός κάτι να πη το σχετικό με τη δική μας βασιλική ετικέτα: «Θά έπρεπε, όπωςδήποτε, έλεγε σε ένα σαλόνι, να είναι προαιρετική η κρεβεράνς». ‘Ας την κάμουν οι κυρίες που ξέρουν να την κάμουν, όπως φιλούν το χέρι οι κύριοι που ξέρουν να το φιλούν, και ας την κάμουν σε κλειστό χώρο, όχι στο δρόμο! Οι περισσότερες ‘Ελληνίδες, άχαρες και αμάθης, δίνουν σ' αυτή την έκφραση σεβασμού μία ψηφ. κυμική, που μοιάζει με κοροΐδια». Ή Στ. γ. γ. εν. κυν. σ. μ. ο. υ. «Είναι τσόν φιλόδοξος, είπε κάποιος για έναν πολιτικό, ώστε όταν πηγαίνει σε κηδεία ζηλεύει που δεν είναι το πτώμα...».

444

● **Ο ΜΠΑΜΠΑΣ** δίνει κάθε εβδομάδα απ' ένα τάλληρο στον Μπέμπη και την Μπέμπα για να μαζέψουν λεπτά στον κουμπάρο τους και ν' αγοράσουν ο ένας στον άλλο ένα δώρο την Πρωτοχρονιά. Μία μέρα η Μπέμπα τρέχει με κλάματα στον πατέρα της:

—Μπαμπά, ξέρεις τι κάνει ο Μπέμπης; Όλα τα τάλληρά του τα ρίχνει στον δικό μου κουμπάρο.

● **ΑΝΑΚΟΙΝΩΣΙΣ** σε μία ε-παρχιακή εφημερίδα:
«Λόγω έλλειψης χώρου και πληθώρας επικαιρών ύλης οι γεννήσεις και οι θάνατοι αναβάλλονται διά την προσεχή εβδομάδα».

● **Ο ΠΑΠΑΣ** συναντά τον σιδηρό του χωριού έξω απ' την ταβέρνα, τύφλα στο μεθύσι.
—Κρίμα, τού λέει, την τελευταία φορά που σε είδα δεν ήσουν πιωμένος κ' ευχαριστηθήκα, ενώ σήμερα...
—Σήμερα, παπά μου τραυλίζει ο σιδηράς, σήμερα είναι η σειρά μου να είμαι ευχαριστημένος.

● —**ΤΙ ΠΑΡΙΣΤΑΝΕΙ** αυτός ο πίνακας; Την ανατολή ή τη δύση του ήλιου;
—Τη δύση.
—Πώς το ξέρεις;
—Ξέρω τον ζωγράφο. Δεν ξυπνάει ποτέ πριν απ' τις δώδεκα.

● **ΤΕΣΣΑΡΕΣ** αμερικανικές κινηματογραφικές εταιρίες ίδρυσαν μία «Σχολή Καλών Τράπων» για τους άστέρες της μόδας. Η απόφαση ελήφθη κατόπιν της διαπιστώσεως ότι 20 στις εκατό από τις κυρίες και 25 στους εκατό από τους κύριους που φέρουν ονόματα διάσημα στο κινηματογραφικό σπέρμα, δεν συμπεριφέρονται ικανοποιητικώς στις κοσμικές συγκεντρώσεις. Στη σχολή οι κύριοι θα διδάσκονται κυρίως να χορεύουν κομψά και να τρώνε αξιοπρεπώς και οι κυρίες να μιλούν με φωνή διακριτική και να μη χαχανίζουν θορυβωδώς.

● **ΚΑΘΕ** λεπτό, σ' όλο τον κόσμο, καταναλώνονται 600.000 φλυτζάνια καφέ. 6.737 κορίτσια βλέπουν για πρώτη φορά τον μέλλοντα σύζυγό τους: οι καπνιστές καπνίζουν 3 τόνους καπνό ταχυδρομούνται 2.500.000 γράμματα και διαπράττονται 3.500 εγκλήματα.

● **Η ΙΣΤΟΡΙΑ** του βατραχανθρώπου Λάιονελ Κράμπ, που εφρέθηκε νεκρός στον λιμένα του Πόρτσμουθ λίγο μετά την άφιξη ενός σοβιετικού καταδρομικού, θα γίνει ταινία από την βρετανική κινηματογραφική εταιρία Ρόμολους.

● **ΚΑΝΕΙΣ** δεν ξέρει τον ακριβή αριθμό των τόμων της βιβλιοθήκης του Βρετανικού Μουσείου, αλλά υπολογίζεται ότι θα είναι 5.000.000 περίπου. Η κατόρθωση ενός λεπτομερούς καταλόγου άρχισε το 1931, αλλά ύστερ από 23 χρόνια, οι ειδικοί διαπίστωσαν ότι θα χρειασθούν τουλάχιστον άλλα 82 χρόνια για να συμπληρωθεί η απογραφή. Με τον σημερινό ρυθμό της εργασίας, ο πλήρης κατάλογος θα είναι έτοιμος το 2036 και θα αποτελέσει από 200 τόμους. Έως τότε τα ράφια της βιβλιοθήκης του Μουσείου θα εκτείνονται σε μήκος 128 χιλιομέτρων.

● **ΔΙΑΦΗΜΙΣΗ** σ' ένα εντράνγκ-στόα (φαρμακείο όπου παλυνονται τα πάντα) της Νέας Υόρκης: «Αν δεν έχωμε αυτό που ζητείτε, θα πη ότι δεν το χρειαζόσθε».

● **ΕΝΑΣ** μονάδης της δανικής πόλεως Σκέρν έδωσε στη διτρίνα του μαγαζιού του, λίγο πριν απ' τις κοινοβουλευτικές εκλογές, την ακόλουθη διαφήμιση: «Παλυνονται εξαιρετικά φθηνές ντομάτες για τις προεκλογικές συγκεντρώσεις». Τη μεγαλύτερη ζητηση είχαν οι ασπίες ντομάτες.

● **ΔΥΟ** ‘Εγγλέζοι, ο κ. Σπένσερ Κράντοκ και η κ. Τζέις ‘Ασκέυ, δεν θα μπορούν πια να έχουν γάτες στο σπίτι τους. Το δικαστήριο του Ντέντμπερς τους αφαίρεσε αυτό το δικαίωμα με το αιτιολογικό ότι είχαν αφήσει χωρίς καμιά περιποίηση ένα γατάκι που είχε σπασεί το πόδι του σ' ένα ατύχημα. ‘Επι πλέον, οι δυο ‘Εγγλέζοι υποχρεώθηκαν να καταβάλουν τα έξοδα της δικής και της ιατρικής περιθαλψέως τού γατιού. Η σχετική καταγγελία είχε γίνει από τον τοπικό Σύλλογο Προστασίας Ζώων.

● **ΑΓΝΩΣΤΟΙ** έκλεψαν απ' ένα τυπογραφείο της Μελβούρνης τα 10.000 αντίτυπα ενός υπό έκτυπωση φυλλαδίου. Το φυλλάδιο περιέγραφε διάφορους τρόπους για την ανακάλυψη κακοποιών και επρόκειτο να διανεμηθή στους αστυνομικούς.

ΤΙ ΛΕΝΕ:

‘Η εύγλωττία είναι ή ποίηση του πεζού λόγου.

Βύρων

Εύτυχία —καλό κομπόδεμα, καλός μάγειρος, καλό στομάχι. Ρουσσώ

Φυλάξου απ' τον έχθρο σου κι απ' το φίλο σου ο Θεός να σε φυλάξη.

‘Ελληνική παροιμία

‘Η πραγματική καλωσύνη είναι να κάμης πολλές μικρές αγαθές πράξεις, κάθε τόσο, και όχι μία μεγάλη αγαθοεργία κάπου-κάπου.

Ράσκιν

Καλλιεργήστε τη μεγάλη τέχνη να μην ανακατεύετε στις υποθέσεις των άλλων, ακόμη και στις υποθέσεις εκείνων που νομίζετε ότι έχετε δικαίωμα να καθοδηγήτε.

Μαίτερλινγκ

‘Η αύρη δεν έρχεται ποτέ δυο φορές για να ξυπνήση έναν άνθρωπο.

‘Αραβική παροιμία

Δεν υπάρχει επιχείρημα πειστικότερο από ένα πρόσχαρο χαμόγελο.

‘Ανώνυμο

Κανένα ανθρώπινο πλάσμα δεν ήλθε σ' αυτόν τον κόσμο χωρίς να αύξησθ ή να ελαττώσθ την ανθρώπινη εύτυχία στο σύνολό της, όχι μόνον κατά το παρόν, αλλά και σε κάθε μελλοντική εποχή της ανθρωπότητας.

Μπλάιγκ

‘Ενας άνθρωπος χωρίς σκοπό είναι σαν ένα πλοίο χωρίς πηδάλιο

Κάρλαϊλ

● **ΕΝΑΣ** νεόφυλος ‘Αμερικάνος απέφασε πως ο γιος του έπρεπε να πάρη μαθήματα βιολιού. Μπαίνει λοιπόν σ' ένα κατάστημα και ζητάει ν' αγοράσθ ένα βιολί, φυσικά, το καλύτερο, το ακριβότερο. Ο καταστηματάρχης τού δείχνει ένα γνήσιο Στραντιβάριους.

—Αυτό το βιολί, εξηγεί, κατασκευάστηκε το 1748. ‘Η τιμή του είναι 50 χιλιάδες φράγκα.

—Το 1748, έ; μουρμουρίζει ο ‘Αμερικάνος. Και στοιχίζει 50 χιλιάδες... Δέ μου λέτε, το έργοστάσιο που το έφτιαξε αυτό το βιολί υπάρχει ακόμη;

—Όχι, κύριε.
—Οχι; Τότε δεν το παίρνω το βιολί. Και που θα βρώ έπειτα ανταλλακτικά;

● **Ο ΔΙΑΛΟΓΟΣ** σε μία κομμουνιστική συγκέντρωση στην Πράγα.
—Πας τη βλέπεις, λοιπόν, τη Λαϊκή μας Δημοκρατία, σύντροφε; ρωτάει κάποιον ο γραμματέας της ‘Επιτροπής.
—‘Ακριδώς όπως και σύ, σύντροφε. Τότε πρέπει να σε αναφέρω αμέσως.

● **ΣΤΟΝ** Πετράκη (5 χρονών) που δηλώνει: ‘Εγώ γεννήθηκα σε μία κλινική, ο μικρός Χρήστος (6 χρονών) απαντά: ‘Εγώ γεννήθηκα στο σπίτι. Δεν ήμουν άρρωστος».

● **ΜΙΑ** ώραία μέρα, ένας παπας κουδέντιασε μ' ένα χαριάτη κάτω απ' ένα δένδρο όταν, άσφασ, ο δεύτερος δέχτηκε ένα μικρό ενθύμιο απ' ένα πουλάκι. Ο χαριάτης άρχισε να θλαστημάη.

—Τέκνον μου, τέκνον μου! τόν μάλωσε ο παπάς. Πώς μιλάς έτσι; Πρέπει πάντοτε να υμνής τα έργα του Θεού...

—Μά τι θέλεις τώρα, γέροντα; Να υμνήσω το Θεό γι' αυτό που έπαθα;

—Σκέψου, είπε ο παπάς πολύ σοβαρά, ότι ο Παντοδύναμος, έν τη σοφία του, δεν έδωσε φτερά στις αγελάδες...

● **ΣΤΟ** δικαστήριο:

—Όμολογείς ότι έγκατέλειψες τη γυναίκα σου και αδιαφορείς για τη συντήρησή της;

—Τό όμολογώ, κύριε πρόεδρε, αλλά δεν άντεχα περισσότερο: μιλούσε, μιλούσε πάρα πολύ.

—Δεν το ξέρεις πως κάθε πολίτης, άντρας ή γυναίκα, έχει το δικαίωμα να μιλάει όσο θέλει;

—Μά ή γυναίκα μου δεν εκλείνει ποτέ τό στόμα της. Πρώτ, μεσημέρι, βράδυ, όλη τη νύχτα, ή γλώσσα της δε σταματά ούτε στιγμή. Σας είπα, ή ύπομνη μου είχε εξαντληθί.

—Και για ποιά πράγμα μιλάει;

—Ο κατηγορούμενος κουνάει θλιμμένα το κεφάλι.

—Δεν το λέει, κύριε πρόεδρε.

● **Η ΝΕΑ** και ώραία κυρία οδηγεί το αυτοκίνητό της. ‘Ακριδώς μπροστά σε μία διασταύρωση ή μηχανή σθνήει. ‘Η κυρία έκνευρίζεται, ιδρώνει, θυμώνει, ζαρώνει το μουντάκι της, παλεύει να βάλη εμπρός τη μηχανή, τίποτε! Τα φώτα της τροχαίας αλλάζουν: Κόκκινο, κίτρινο, πράσινο. Μία άτελειωτή ουρά από αυτοκίνητα έχει σχηματισθ πίσω απ' το άμάξι της κυρίας. Τέλος ένας αστυφύλακας πλησιάζει και ρωτάει γλυκά:

—Τι συμβαίνει, κυρία μου; Δεν είναι κανένα από τα χρώματα της άρεσκείας σας;

● **Ο ΜΗΝΥΤΗΣ** είχε ζαλισθ με τις ερωτήσεις του δικηγόρου τού αντιδίκου του.

—Είσαστε δέσμιος, τόν ρώτησε ο δικηγόρος, πως ο πελάτης μου είναι ο άνθρωπος που έδωκε το αυτοκίνητό σας;

—Να σας πώ, αποκρίθηκε ο μηνυτής, ήμουνα δέσμιος ως τη στιγμή που άρχισατε να μου κάνετε ερωτήσεις. Τώρα άμφιβάλλω άν είχα ποτέ αυτοκίνητο.

“Γνώμη”

6 ΝΕΟΙ ΧΡΩΜΑΤΙΣΜΟΙ

rouge à lèvres
Christian Dior

Ζητήσατε τούς κυκλοφορήσαντες 6 Νέους Χρωματισμούς.

N° 00, 10, 20, 3, 33 & 39

● **ΔΥΟ** κυρίες άνεβαίνουν στο γεμάτο λαφωρείο. ‘Η μία λέει δυνατά: —Θαύλα πολύ εκείνος εκεί ο συμβαθτικός κύριος να μου έδινε τη θέση του.

Πέντε επιβάτες σηκώθηκαν άμέσως.

● **Σ' ΕΝΑ** επίσημο γεύμα ένας γνωστός για την εύστοχία του δικηγόρος έτυχε να καθήσθ πλάι σε μία κυρία της οποίας τ' όνομα δεν είχε άκούσει καλά. Κάποια στιγμή, βλέπει στα δεξιά τού οικοδεσπότη έναν άλλο δικηγόρο που τού είχε κερδίσει μία υπόθεση.

—Τόν βλέπετε εκείνον εκεί; λέει στην διπλανή του κυρία. Τόν μισώ όσο κανέναν άλλον στον κόσμο.

—Εκείνος εκεί, άπαντά ή κυρία, είναι ο άντρας μου.

—Ναι, τόν ξέρω, συνεχίζει άμέσως ο δικηγόρος, γι' αυτό ακριδώς τόν λόγο τόν μισώ.

Ρίπ Κίρμπυ

Ρίπ Κίρμπυ

ΞΕΝΟΙ

«Ξένε, πού, μόνος κ' ἔρημος, μέσ' στὴν Ἀθῆνα τρέχεις,
Πές μου, ποιός εἶναι ὁ τόπος σου, καὶ ποιά πατρίδα ἔχεις;»

• Ἡ παρωδία αὐτῶν τῶν στίχων, πού κάποτε μαθαίναμε στὸ σχολεῖο, μούρχειται πάντοτε στὸ νοῦ κάθε καλοκαίρι, σὰν βλέπω τὴν Ἀθῆνα νὰ γεμίζει ἀπὸ ἀνθρώπους, πού κ' ἡ θωριά τους κ' ἡ μιλιὰ τους δείχνουν πῶς δὲν ἔχουν μεγαλώσει μεταξὺ Λουκιανῶν καὶ Φωκίωνος Νέγρη.

• Ξένοι εἶμαστε, βέβαια, ὅλοι μεταξὺ μας, σὲ τούτῃ τὴν ἀπίθανη πολιτεία, παρ' ὅλο τὸν συνεχῆ μας συγχρωτισμό. Τὸ μόνο πού μᾶς διακρίνει ἀπὸ τοὺς ἄλλους, τοὺς ἁλλοδαπούς, πού μπαίνουν σὲ τούτῳ τὸν τόπο μὲ κάποιο διαδατήριο, εἶναι ὅτι ἐμεῖς, σὰν βασική μας ψυχαγωγία, μπορούμε νὰ γράζουμε τὰ μάτια ὁ ἕνας τοῦ ἄλλου, ἐνῶ ἐκεῖνοι, ὡς ἁλλοδαποί, μὲ τὰ παραένα φερόματα καὶ τοὺς καλοὺς τρόπους, ξέρουν τουλάχιστον νὰ φυλάν... τὰ μάτια τους!

• Ξέρουν ἐπίσης νὰ φυλάγονται ἀπὸ τὴ σκόνη. Γρήγορα-γρήγορα περνᾶνε τὴν ταλαιπωρία τῆς διαμονῆς στὸ κλεινὸν Ἀστὺ, μεσοῦντος Αὐγούστου, ὀφίστανται τὶς Ἀκροπόλεις μας καὶ τὰ Μουσεία μας (στὰ ὁποῖα εἶθισται νὰ μπαίνεις ἀπὸ τὴν πίσω πόρτα), τὰ νταβαντούρια μας καὶ τὰ μπουζούκια μας καὶ τὰ πολλὰ μεγαφῶνα μας (θεε τοῦ μηχανικοῦ πολιτισμοῦ, καὶ σένα δρῆκαμε τρόπο νὰ σὲ μολέψουμε!) καὶ παίρνουν τὸ δισάκκι τους καὶ φεύγουν ἄρον-ἄρον — γιὰ ὅτι δὲν εἶναι Ἀθῆνα...

• Γιὰ τὶς κορφές, γιὰ τὰ νησιά, γιὰ τοὺς γιολοῦς, γιὰ τὰ φεγγάρια.

• Ἄν ἔχουν χρήματα, κοιμούνται σὲ κρεβάτι. Ἄν δὲν ἔχουν, στρώνουν τὸν ἐνύπνιον σάκκο τους (χυδαῖστί: σουλουμπάμια) στὴν ἀμμουδιά.

• Πότε-πότε ἀνταλλάσσουν καὶ καμμιὰ κουβέντα: μὲ κανένα φορᾶ, μὲ κανένα δαρκάρη, μὲ κανένα τελωνοφύλακα.

• Πότε-πότε, ἐπίσης, δρίσκει κανένας χριστιανός, συνήθως Μπρούκλινς, Ἑλληνοαμερικανός, καὶ τοὺς λέει κανένα λόγο στὴ γλῶσσα τους — ἡ τουλάχιστον σ' αὐτὸ πού νομίζει ὅτι εἶναι γλῶσσα τους. Ὑστερα ξαναγυρίζουν στὴν Ἀθῆνα (ὁ ἑλληνικὸς ὕδροκεφαλισμὸς δὲν μπορούσε ν' ἀφήσει ἄθικτο τὸν Τουρισμὸ μας), ξεδουλεύουν τὰ τελευταῖα τους ὀδὸλα, ἀπερνᾶται καὶ μεταφράζονται σὲ στατιστικὴ καὶ σὲ συνάλλαγμα. Ἐνῶμιση τοῖς ἑκατὸ μὲν ὁ νὸς ἀπὸ αὐτοὺς πρόκειται νὰ ξανδράθουν μέσα στὰ ἐπόμενα χρόνια, κι ἂν δὲν πέρασαν καλά, δικὸς τους τὸ λάθος!

• Βέβαια, σὲ καμμιὰ μεγάλη χώρα δὲν περιμένει κανεὶς νὰ βγῇ ὁ ντόπιος στὸ κατῶφλι καὶ νὰ καλωσορίσῃ τὸν τουρίστα — οὔτε οἱ Γάλλοι, οὔτε οἱ Ἑγγλεῖοι, οὔτε οἱ Γερμανοὶ φημίζονται γιὰ τὰ πολὺ φιλόξενα αἰσθήματα τους.

• Μὰ ἐμεῖς ἐδῶ, τούτῃ ἀκριβῶς τὴν Ξενία τὴν ἔχουμε κάνει μπαίρακι μας, συνθῆμα μας, λοφίο μας. Ὑπάρχουν ἀφελεῖς ἀναγνώστες ξένων περιοδικῶν, πού νομίζουν πῶς φθάνοντας στὴν Ἑλλάδα θὰ βροῦνε τὶς πόρτες ἀνοιχτές, τὸ τραπέζι στρωμένο, τὸ κρεβάτι ἑτοιμὸ. Ἄν εἶναι κάτι πού μᾶς ξεχωρίζει ἀπὸ τοὺς γείτονές μας (ἐνθὲν καὶ ἐνθὲν), λέμε, εἶναι ἀκριβῶς αὐτὴ ἡ ἀπαρέσκεια νὰ θεωροῦμε τὸν Τουρισμὸ σὰν κάτι ἐμπορικὸ, σὰν βιομηχανία.

• Σύμβολοι μας, λέμε, εἶναι ὁ Ξένιος Ζεὺς. Κ' ἐμεῖς, οἱ ἐκλεκτοὶ Ἀθηναῖοι, οἱ προναυτοὶ καὶ κάτοικοι τῆς πρωτεύουσας τοῦ Βασιλείου, ἀφήσαμε ὅλη τὴν εὐθύνη γιὰ τὴν ἐκπροσώπησή του στὴν Ὑπαίρου.

• Βέβαια, ἂν φτάσῃς ὡς ἐκεῖ τὸ πρᾶγμα ἀλλάζουν. Οἱ Ἑπαιρώτες, οἱ Ρουμελιώτες, οἱ Μωραῖτες, οἱ Κυκλαδίτες, οἱ Χιώτες, οἱ Κρητικοὶ κάνουν κάτι παραπάνω κι ἀπὸ τὸ πρεπούμενο γιὰ νὰ μᾶς δγάλουν ἀποπροσώπους. Φιλέματα, χαμόγελα, μπαστζολέτες — ἕνας μεζές, ἕνα νεραντζάκι, μιὰ τσικουδιά (καὶ πῶς νὰ ξεχάσουμε καὶ τὸ κομμάτι τῆς φίλης Κερκύρας!), κάθε τί, τέλος πάντων, πού θὰ κἀν τὸν ξένο νὰ αἰσθανθῇ πῶς δὲν εἶναι αὐτὸ ἀκριβῶς πού εἶναι: ξένος!

• Κάνουν, ἀραγε, τὸ ἴδιο οἱ Ἀθηναῖοι; Φοβοῦμαι πῶς, τοῦτον τὸν καιρὸ, ἀρχίζουμε νὰ χάνουμε λιγάκι τὸν ἐνθουσιασμὸ ἐκεῖνο πού χαρακτηρίζει τοὺς παλιότερους ἐποχές. Ἀκόμα καὶ στὰ κέντρα, καὶ στὶς ταβέρνες, ἐμεῖς οἱ ἐγχώριοι δείχνουμε κάποια ἐπιφυλακτικότητα, πού σὲ ὀρισμένες περιπτώσεις, φυσικά, εἶναι ἐθνικῶς δικαιολογημένη, μὰ πού παίρνει σάρνα κι ὅλες τὶς ἄλλες φυλές.

• Κάποτε πρέπει νὰ πάρουμε μιὰν ἀπόφαση: ἢ κάνουμε Τουρισμὸ ἢ δὲν κάνουμε, κι ἂν κάνουμε δὲν ἔχουμε τὸ δικαίωμα νὰ ἀφήνουμε ὅλες αὐτές τὶς ομάδες τῶν ξένων νὰ περιφέρονται μόνι κ' ἔρημοι, χωρὶς μερικὲς στοιχειώδεις φιλοφρονήσεις, πού νὰ δείχνουν πῶς ἐκτιμοῦμε τὴν παρουσία τους ἐδῶ καὶ πῶς δὲν τοὺς θεωροῦμε μονάχα σὰν μέσο ἰσοσκελισμοῦ τοῦ ἰσοζυγίου τῶν πληρωμῶν.

• Ἐμεῖς, οἱ μεγάλοι χαϊδεμένοι τῆς ἑλληνικῆς ὑπαίθρου, οἱ Ἀθηναῖοι, κάπως θὰ ἔπρεπε νὰ ἔχουμε διδαχθῇ πῶς φέρεται κανένας σ' ἕνα ξένο.

• Φυσικά, τὸ πρῶτο πράγμα θὰ ἦταν νὰ μὴν τὸν κοιτᾶμε σὰν περίεργο φαινόμενο...

• Μὰ τί νὰ κάνουμε, ἀφοῦ εἶναι;

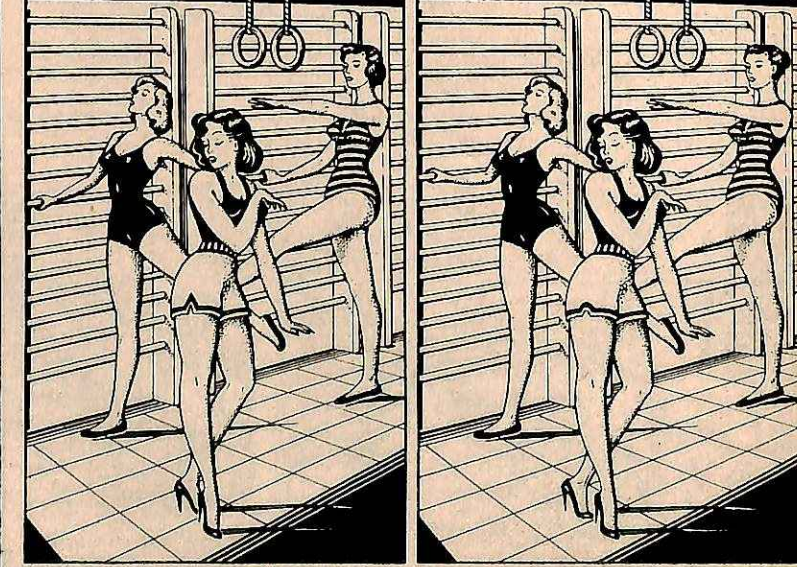
Index

ΤΙ ΛΕΝΕ ΤΑ ΣΤΑΡΑ

Γιὰ τὴν ἑβδομάδα ἀπὸ 9 — 16 Σεπτεμβρίου 1957

- ΚΡΙΟΙΣ.**—Γιὰ ὅσους γεννήθηκαν ἀπὸ 21 Μαρτίου-20 Ἀπριλίου: Οἱ μικροδιαφορές δὲν πρέπει νὰ δυσκολεύουν τὴν οὐσία. Προσπαθήστε νὰ ἐλθετε πρὸς τὸν ἀνθρώπου τοῦ πολὺ στενοῦ σας περιβάλλοντος. Θάρρος. Εὐνοϊκὴ ἡμέρα: Τετάρτη, ἀριθ. 10.
- ΤΑΥΡΟΣ.**—Γιὰ ὅσους γεννήθηκαν ἀπὸ 21 Ἀπριλίου-20 Μαΐου: Οἱ καλύτερες εὐκαιρίες χάνονται ἐὰν δὲν ἐπωφεληθῇτε ἀμέσως. Νὰ προσέχετε τὰ λόγια σας καὶ νὰ μὴ ἐμπιστεύεσθε τοὺς συναδέλφους σας. Ὑπάρχουν κακίες. Εὐνοϊκὴ ἡμέρα: Σάββατον, ἀριθ. 8.
- ΔΙΑΥΜΟΙ.**—Γιὰ ὅσους γεννήθηκαν ἀπὸ 21 Μαΐου-21 Ἰουνίου: Κάποια συνάντηση πού θὰ ἔχετε τὴν ἐρχομένη ἑβδομάδα, θὰ σᾶς δο-ηθῇ νὰ περάσετε ἀπὸ τὸ δύσκολο μονοπάτι πού βρίσκεσθε. Καλύτερα νὰ περιμένετε λίγο. Εὐνοϊκὴ ἡμέρα: Κυριακὴ, ἀριθ. 4.
- ΚΑΡΚΙΝΟΣ.**—Γιὰ ὅσους γεννήθηκαν ἀπὸ 22 Ἰουνίου-22 Ἰουλίου: Οἱ στενοχωρίες δὲν πρέπει νὰ ἀνακόπτουν τοὺς ἐνθουσιασμούς σας. Ἡ ζωὴ χρειάζεται κέφι καὶ ἀπόφαση. Διαφορετικὰ δὲν θὰ μπορέσετε ν' ἀποδώσετε σὲ κανένα τομέα. Εὐνοϊκὴ ἡμέρα: Τρίτη, ἀριθ. 5.
- ΛΕΩΝ.**—Γιὰ ὅσους γεννήθηκαν ἀπὸ 23 Ἰουλίου-22 Αὐγούστου: Ἐκερδίζετε τὴν μάχη. Οἱ ὑπεράνθρωποι προσπάθειές σας θὰ βροῦν ἀνταπόδοση σὲ καθὲν ἑσῶς. Εὐτυχισμένες ἡμέρες θὰ σᾶς κάνουν νὰ ξεχάσετε τὴν ταλαιπωρία. Εὐνοϊκὴ ἡμέρα: Κυριακὴ, ἀριθ. 8.
- ΠΑΡΘΕΝΟΣ.**—Γιὰ ὅσους γεννήθηκαν ἀπὸ 23 Αὐγ. -22 Σεπτ. ὁρίου: Σκεφθῆτε πολὺ πρὶν βγάλετε ἀποφάσεις καὶ συμπεράσματα. Καμμιὰ φορὰ τὰ φαινόμενα ἀπατούν. Πρέπει νὰ εἰσθεῖς δίκαιος ἀνθρώπος καὶ νὰ κρίνετε μὲ σοβαρότητα. Εὐνοϊκὴ ἡμέρα: Πέμπτη, ἀριθ. 2.
- ΖΥΓΟΣ.**—Γιὰ ὅσους γεννήθηκαν ἀπὸ 23 Σεπτ.-22 Ὀκτωβρίου: Ἐκέρδιστε κάποιο γράμμα ἀπὸ μακριά, πού θὰ σᾶς φωτίσῃ ὀρισμένα ἐπαγγελματικὰ σκοτεινὰ σημεία. Νὰ ἐνδιαφερόσθε περισσότερο γιὰ τὴν οἰκογένειά σας. Κουράγιο. Εὐνοϊκὴ ἡμέρα: Παρασκευὴ, ἀρ. 5.
- ΣΚΟΡΠΙΟΣ.**—Γιὰ ὅσους γεννήθηκαν ἀπὸ 23 Ὀκτ.-22 Νομβρίου: Προσέξτε διότι ἄνθρωποι τῆς ἐμπιστοσύνης σας σᾶς ἀπατούν. Νὰ περιωρίσετε τὶς κοινωνικὲς σας σχέσεις. Χρειαζέσθε οἰκογενειακὴ γαλήνη καὶ ἀνάπαυση. Εὐνοϊκὴ ἡμέρα: Δευτέρα, ἀριθ. 6.
- ΤΟΞΟΤΗΣ.**—Γιὰ ὅσους γεννήθηκαν ἀπὸ 23 Νοεμ.- 21 Δεκεμβρίου: Θὰ ἐπιτύχετε σὲ ὅτιδήποτε ἀποφασίσετε τὴν ἐρχομένη ἑβδομάδα. Νὰ εἰσθεῖς ἀποφασιστικὸς καὶ νὰ μὴ παρασύρεσθε ἀπὸ τὶς συμβουλὲς ἀεισθύνων ἀτόμων. Συκοφαντοῦν. Εὐνοϊκὴ ἡμέρα: Πέμπτη, ἀριθ. 1.
- ΑἴΓΟΚΕΡΩΣ.**—Γιὰ ὅσους γεννήθηκαν ἀπὸ 22 Δεκ.-19 Ἰαν.: Καλύτερα νὰ μὴ ἐπαναλάβετε ἕνα σφάλμα, πού σᾶς ἔφερε στὴν δυσκολότερη θέση τῆς ζωῆς σας. Συνεχίστε τὶς προσπάθειές σας στὸν ἐπαγγελματικὸ τομέα. Εὐνοϊκὴ ἡμέρα: Τετάρτη, ἀριθ. 6.
- ΥΔΡΟΧΟΟΣ.**—Γιὰ ὅσους γεννήθηκαν ἀπὸ 20 Ἰαν.-18 Φεβρουαρίου: Ὁ ἐγωισμὸς καὶ ἡ σκληρότης δὲν φέρνουν κανένα ἀποτέλεσμα στὴν ζωὴ. Καλύτερα νὰ προσπαθήσετε νὰ ἐλθετε πρὸς τὸν κοινὸν ἀνθρώπου πού σᾶς ἀπασχολοῦν. Εὐνοϊκὴ ἡμέρα: Πέμπτη, ἀριθ. 9.
- ΙΧΘΥΕΣ.**—Γιὰ ὅσους γεννήθηκαν ἀπὸ 19 Φεβρ.- 20 Μαρτίου: Μ' ἀποφασιστικὴν ὁλὴν τὰ μέσα καὶ δὲν θ' ἀγυῖσθε νὰ ἐπιτύχετε καταπληκτικὰ πράγματα. Μὴ ξεχάσετε μόνον ἐκείνους πού σᾶς βοήθησαν στὶς δύσκολες στιγμὲς σας. Εὐνοϊκὴ ἡμέρα: Παρασκευὴ, ἀριθ. 7.

ΠΟΙΕΣ ΔΙΑΦΟΡΕΣ;

Τὸ δεύτερο σκίτσο διαφέρει ἀπὸ τὸ πρῶτο σὲ ἑξὶ σημεία. Μπορεῖτε νὰ τὰ βρεθεῖτε;

ΣΤΑΥΡΟΛΕΞΟ

ΟΡΙΖΟΝΤΙΩΣ:

1. Πρωταγωνίστριες ...
2. Καθηγουμένη ὑπὸ τῆς ἀκαδημαϊκῆς — Ὁ μὴ ἐλθόντος
3. Ἀναφέρεται συνήθως εἰς τὴν νεοελληνικὴν μετὰ τοῦ νὰ ἢ τοῦ ἄς (αἰτ.)
4. Πόλις καὶ λιμὴν τῆς Ἀργεντινῆς ἐπὶ τοῦ ποταμοῦ Παρανά — Ὑῖος τοῦ Νόε, ἀντιστροφῶς
5. Συντεταγμένη ἡ κατεύθυνσις τοῦ γαρμπή! — Ἡ ἐντελὴς τελευταία
6. Ταλαίπωρος, δύστυχος (αἰτ.) — Ἀριθμὸς, ὁπτικὸς — Πρόθεσις
7. Ὁμηρικὸς... ἐπαιτής — Ὁρίσασαν κατὰ τὸ 1941 — Μ' ἀλακωτὰ τὴν διὰ τὸ καθημερινὸ φαγητὸν λέξις
8. Αὐτοὺς στεροῦνται, δυστυχῶς, πολλοὶ ἀνθρώποι — Οἱ ναυτικοὶ ἀλλάται... τοῦ ἑαυ
9. Εὐφροσύνη καὶ ὁραία αὐτοκράτειρα τῆς Ρωσίας (γεν.)
10. Πολυσύχναστον ἐλθετικὸν κέντρον παραθεριστῶν εἰς τὸ καντόνιον τῆς Βέρνης
11. Ἐδωρήσα — Καὶ γογγύλι τὴν λέ-
12. Ἀσιατικὴ χώρα (γεν.) — Εἰδος τέρατος καὶ μεταφορ. ἀνθρώπου εὐστρόφους (δὴμ.)

ΚΑΘΕΤΩΣ:

1. Ἡ ἐνική διὰ τὸν πνιγέα λέξις εἰς τὴν γενικήν (μουσικ.)
2. Παλαιοὶ τίτλοι ἡγεμόνων τῆς Βλαχίας, Μολδαβίας καὶ Πολωνίας — Οὐρανισκόφωνον
3. Ἡ δ' Δανιδὶ διὰ τὸν Ἰεσσαί — Γυναικεῖον ὄνομα (αἰτ.)
4. Ἑλληνικὸν ἀκρωτήριο (δὴμ.) — Τοῦ ἀμνοῦ αἰτιατικὴ, ὑπὸ ἑλλην. μορφῇ, ἀντιστροφῶς (ἀρχ.)
5. Ἀδελφὸς τοῦ Ἀδράμ, πατὴρ τοῦ Λώτ — Θεὸς τῶν Φρυγῶν καὶ Λυδῶν
6. Διάστροφος τραγικὸς ποιητὴς τῆς Γαλλίας — Πρωτοστάτης συχνὰ στὶς ἀναζητήσεις ἀγνοουμένων (ἀρχικά)
7. Στὴ σειρά θὰ τὸ βρῇτε ὡς γράμμα... Ζῆτα (γεν.) — Πόλις τῆς Α. Μακεδονίας (αἰτ.)
8. Ὁμᾶς ἐθνὸν τῆς Βορείου Ἰνδίας — Μουσικὸς φθόγγος τῆς Γαλλικῆς πόλως, γενετήρια τοῦ Ἑβραίου Ἀλφά (ὅπως προφέρεται γαλλιστί)
9. Μία ἑξίς (ξεν.) — Ἀμνὸς σιτευτός, ἐνάρθρων (δὴμ.)
10. Τέτα νησιά ἔχει πολλὰ τὸ Αἰγαῖον — Χρόνος τοῦ ἀνῆκω
11. Μουσικαὶ συνθέσεις — Δ' ἀδιδά-ζονται πρὸς σοβαρὰ καὶ ἀνώτερα πρόσωπα
12. Ἡ ἐνική ἐνὸς ὕδροχαροῦς πτηνοῦ (δὴμ.) — Μάρκα αὐτοκινήτων

ΖΙΓΚ ΖΑΓΚ

Ὁ σκοπὸς τοῦ ἐνδιαφέροντος καὶ διασκεδαστικοῦ αὐτοῦ ἀτομικοῦ, ἀλλὰ καὶ ὁμαδικοῦ παιχνιδιοῦ, εἶναι νὰ ἐπιτύχῃ κανεὶς ὅσο τὸ δυνατόν μεγαλότερη βαθμολογία στὸ σχηματισμὸν λέξεων.

Ἀρχίστε λοιπὸν ἀπὸ ὁποιαδήποτε γραμμὴ θέλετε καὶ προχωρεῖτε ἀπὸ τὸ τετράγωνον αὐτὸ σὲ ὁποιοδήποτε γειτονικὸ πάντοτε τετράγωνον ὁρίωνται, καθεὶς ἢ διαγωνίως, προσπαθώντας νὰ διαβάσετε τὴν μεγαλύτερη λέξι πού μπορεῖτε νὰ βρεθεῖτε.

Σημειώστε τώρα τὴ λέξι, πού βρῆκατε καὶ ἀσῆστε στὰ τετράγωνα τὰ γράμματα πού μεταχειρισθήκατε.

Ψάξτε τώρα γιὰ μιὰν ἄλλη λέξι καὶ συνεχίστε ὡς ὅπου δὲν μπορεῖται νὰ βρεθεῖ ἄλλες.

ΠΩΣ ΓΙΝΕΤΑΙ Ἡ ΒΑΘΜΟΛΟΓΙΑ

Γιὰ καθὲν λέξι τῶν δύο γραμμῶν μετρήσετε 1 βαθμὸν.

Γιὰ καθὲν λέξι τῶν 3 γραμμῶν μετρήσετε 3 βαθμούς.

Γιὰ καθὲν λέξι τῶν 4 γραμμῶν μετρήσετε 5 βαθμούς.

Γιὰ καθὲν λέξι τῶν 5 γραμμῶν μετρήσετε 7 βαθμούς.

Γιὰ καθὲν λέξι τῶν 6 γραμμῶν μετρήσετε 9 βαθμούς.

Γιὰ καθὲν λέξι τῶν 7 γραμμῶν μετρήσετε 11 βαθμούς.

Γιὰ καθὲν λέξι τῶν 8 γραμμῶν μετρήσετε 13 βαθμούς.

Γιὰ καθὲν λέξι τῶν 9 γραμμῶν μετρήσετε 15 βαθμούς.

Γιὰ καθὲν λέξι τῶν 10 γραμμῶν μετρήσετε 17 βαθμούς.

Καὶ οὕτω καθ' ἑξῆς, προσθέτοντας δύο πάντοτε βαθμούς γιὰ καθὲν πρόσθετον γράμμα.

Προσέξτε τώρα τὸ σύνολον τῶν βαθμῶν πού μπορεῖτε νὰ πετύχετε. Βαθμοὶ ἀπὸ 1-29 βαθμολογούνται μὲ «ΜΕΤΡΙΑ».

Βαθμοὶ ἀπὸ 30-35 βαθμολογούνται μὲ «ΑΡΚΕΤΑ ΚΑΛΑ».

Βαθμοὶ ἀπὸ 36-40 βαθμολογούνται μὲ «ΚΑΛΑ».

Βαθμοὶ ἀπὸ 41-45 βαθμολογούνται μὲ «ΠΟΛΥ ΚΑΛΑ».

Βαθμοὶ ἀπὸ 46 καὶ ἄνω βαθμολογούνται μὲ «ΕΞΑΙΡΕΤΙΚΑ».

Γιὰ καθὲν λέξι τῶν 10 γραμμῶν μετρήσετε 17 βαθμούς.

Καὶ οὕτω καθ' ἑξῆς, προσθέτοντας δύο πάντοτε βαθμούς γιὰ καθὲν πρόσθετον γράμμα.

Προσέξτε τώρα τὸ σύνολον τῶν βαθμῶν πού μπορεῖτε νὰ πετύχετε. Βαθμοὶ ἀπὸ 1-29 βαθμολογούνται μὲ «ΜΕΤΡΙΑ».

Βαθμοὶ ἀπὸ 30-35 βαθμολογούνται μὲ «ΑΡΚΕΤΑ ΚΑΛΑ».

Βαθμοὶ ἀπὸ 36-40 βαθμολογούνται μὲ «ΚΑΛΑ».

Βαθμοὶ ἀπὸ 41-45 βαθμολογούνται μὲ «ΠΟΛΥ ΚΑΛΑ».

Βαθμοὶ ἀπὸ 46 καὶ ἄνω βαθμολογούνται μὲ «ΕΞΑΙΡΕΤΙΚΑ».

Οἱ ΛΥΣΕΙΣ ΣΤΗ ΣΕΛ. 42

ἡ ἀπορροὰ ἀρχίζει μετὰ τὸν SCHERK

Πούδρα Mysticum Scherk

Τὰ 5 σπουδαιότερα προσόντα τῆς πούδρας ΣΕΡΚ:

- Περιέχει ἀγνὰ συστατικά
- Εἶναι αἰθέρια ἀρωματισμένη
- Εἶναι λεπτὴ σὰν ἄχνος
- Ἀφομοιώνεται μὲ τὴν ἐπιδερμίδα
- Δημιουργεῖ τὸν ἐλκυστικὸν τύπον πού ποθεῖτε

Scherk Mysticum Compact

Scherk Face Lotion

Γιὰ τὸ καθάρισμα τῆς ἐπιδερμίδος.

- Ἀφαιρεῖ τελείως τὴ σκόνη, τὸ μακιγιάζ καὶ τὸ σμίγμα ἀπὸ τοὺς πόρους.
- Ἐξολοκληρεῖ τὴν μιμικία
- Σανανιώνει τὴν ἐπιδερμίδα

Γιὰ ἕνα διακριτικὸ μακιγιάζ τοῦ προσώπου: Βάλετε τὸ ἐξασυλμένο Κομπάκ ΣΕΡΚ μὲ τὰ ὕμνητρα καὶ φυσικὰ χρώματα.

ΑΔΕΛΦΟΙ ΜΑΓΚΡΙΩΤΗ • ΑΘΗΝΑΙ, ΝΙΚΗΣ 9 - ΤΗΛ. 25-739

ΒΟΛΙΔΕΣ ΚΑΙ ΚΟΥΝΟΥΠΙΑ

Ἐνῶ καταρρίπτεται ἕνα ἱλιγγιώδες ἀεροπορικὸ ρεκόρ, ρομαντικὸ νουταλγοῦ τῶν πρώτων πτήσεων ριφκοινδυνεύουν τὴ ζωὴ τους μὲ σαραβαλᾶκια ἀεροπλάνων ἀπὸ τὸν «τελειοποιημένο» τύπον τοῦ Μπλερίο, πού μοιάζει τόσο μὲ χαρταετὸ, μέχρι τὰ τρομερὰ «διπλάνα» τοῦ φόν Ριχτχόφεν, πού ἔσπευραν τὸν Ὀλεθρο στὸν Α' Παγκόσμιον Πόλεμον.

Ἀκολούθως, φορώντας τὴν πρό τεσσαρακονταετίας στολὴ τοῦ Ἀμερικανοῦ ἀεροπόρου καὶ ἐπιβαίνων ἐνὸς γαλλικοῦ διπλάνου τύπου Νιουπόρτ τοῦ Α' πολέμου, διέσχισε τὴν ἀμερικανικὴ ἥπειρον, ἀκόλουθώντας περίπου τὴν ἴδια διαδρομὴν πού ἀκολουθοῦν τὰ ἀεριοπλάνα στὸ ἱλιγγιώδες κυνήγημα τῆς μειώσεως τῶν δευτερολέπτων. Στὸ ταξίδι του, τὸν συνόδευε ὁ φίλος του Κίλφ Ἀντερσον, ἀδελφὸς τῆς εἰδικῆς ὑπηρεσίας τοῦ ἀμερικανικοῦ Ναυτικοῦ, ἐκάλυψε ἀπόσταση 2.460 μιλίων, μὲ μέση ὥριαία ταχύτητα 726 μιλίων. Δηλαδή τὸ ἀεριοπλάνο τοῦ Τζῶν Γκλέν πλησίασε τὴν ταχύτητα τοῦ ἥχου καὶ τῆς περιστροφῆς τῆς γῆς καὶ ὑπερέβη τὴν ἀρχικὴν ταχύτητα θλήματος τυφεκίου.

Ἐν τῷ μεταξύ ἕνας ρομαντικὸς ἐραστὴς τοῦ παρελθόντος, ὁ κ. Φράνκ Τῶλμαν, ἐώρτασε μὲ δύο τελείως διαφορετικὰ ἐκδηλώσεις τὰ πενήνταχρονα τῆς ἀμερικανικῆς ἀεροπορίας. Ὁ κ. Τῶλμαν ἔχει τὴν κατοχὴν τοῦ ἀφοροῦ παμπάλαους τύπου

ἀεροπλάνων ἀπὸ τὸν «τελειοποιημένο» τύπον τοῦ Μπλερίο, πού μοιάζει τόσο μὲ χαρταετὸ, μέχρι τὰ τρομερὰ «διπλάνα» τοῦ φόν Ριχτχόφεν, πού ἔσπευραν τὸν Ὀλεθρο στὸν Α' Παγκόσμιον Πόλεμον.

Ἀκολούθως, φορώντας τὴν πρό τεσσαρακονταετίας στολὴ τοῦ Ἀμερικανοῦ ἀεροπόρου καὶ ἐπιβαίνων ἐνὸς γαλλικοῦ διπλάνου τύπου Νιουπόρτ τοῦ Α' πολέμου, διέσχισε τὴν ἀμερικανικὴ ἥπειρον, ἀκόλουθώντας περίπου τὴν ἴδια διαδρομὴν πού ἀκολουθοῦν τὰ ἀεριοπλάνα στὸ ἱλιγγιώδες κυνήγημα τῆς μειώσεως τῶν δευτερολέπτων. Στὸ ταξίδι του, τὸν συνόδευε ὁ φίλος του Κίλφ Ἀντερσον, ἀδελφὸς τῆς εἰδικῆς ὑπηρεσίας τοῦ ἀμερικανικοῦ Ναυτικοῦ, ἐκάλυψε ἀπόσταση 2.460 μιλίων, μὲ μέση ὥριαία ταχύτητα 726 μιλίων. Δηλαδή τὸ ἀεριοπλάνο τοῦ Τζῶν Γκλέν πλησίασε τὴν ταχύτητα τοῦ ἥχου καὶ τῆς περιστροφῆς τῆς γῆς καὶ ὑπερέβη τὴν ἀρχικὴν ταχύτητα θλήματος τυφεκίου.

Ἐν τῷ μεταξύ ἕνας ρομαντικὸς ἐραστὴς τοῦ παρελθόντος, ὁ κ. Φράνκ Τῶλμαν, ἐώρτασε μὲ δύο τελείως διαφορετικὰ ἐκδηλώσεις τὰ πενήνταχρονα τῆς ἀμερικανικῆς ἀεροπορίας. Ὁ κ. Τῶλμαν ἔχει τὴν κατοχὴν τοῦ ἀφοροῦ παμπάλαους τύπου

ΤΙ ΓΝΩΡΙΖΕΤΕ ΓΥΡΩ ΑΠΟ ΤΙΣ ΣΑΛΑΤΕΣ;

Είναι πολύτιμες για την διαίτά σας
έφ' όσον όμως τρώγονται με μέτρο

Οι σαλάτες είναι μία πολύτιμη τροφή, γιατί είναι πλούσιες σε νερό, βιταμίνες και κυτταρίνες (ή κελουλόζη — μία ουσία που αποτελείται από δέντρο, υδρογόνο και άνθρακα). Ένας διάσημος διαιτητικός χαρακτηρισμός τις σαλάτες ως τον «επιούσιο μας σε όρυκτα». Και πραγματικά, οι σαλάτες δίνουν στον οργανισμό βιταμίνες και όρυκτα άλατα που απορροώνονται πολύ εύκολα. Έτσι πλέον, χωρίς στην κυτταρίνη τους, ασκούν συσταλτική ενέργεια στα έντερα (δηλαδή ευνόουν την κίνηση με την οποία τα έντερα συστέλλονται μόνο τους για να διακλύουν τη χώνευση).

Οι σαλάτες είναι πολύτιμες για τις δίαιτες αδυνατίσματος, γιατί έχουν σχεδόν μηδαμινές θερμικές ουσίες. Μόνο το λάδι που βάζει κανείς και το αλάτι — που μπορείτε να τα περιορίσετε στο ελάχιστο — μπορούν να προσθέσουν μερικές θερμίδες.

Πάντως, δεν πρέπει να πιστεύετε πως μπορείτε να καταναλώσετε άφοβα μεγάλες ποσότητες σαλάτας. Πρώτα-πρώτα, οι φυτικές τροφές δίνουν στον οργανισμό πολύ νερό, και σε μερικές μορφές παχυσαρκίας υπάρχει λόγος να περιοριστεί η εισαγωγή υδάτος στο σώμα. Έπειτα, σε μερικές άλλες περιπτώσεις οι σαλάτες προκαλούν έντερικες διαταραχές.

Αν και οι σαλάτες έχουν κάποια καθαριστική ενέργεια, δεν πρέπει να νομισθεί πως όλα τα πρόσωπα που πάσχουν από δυσκοιλιότητα πρέπει να χρησιμοποιούν και μάλιστα να κάνουν κατάχρηση σαλάτας. Μερικά άγνηρα έντερικα συστήματα, αντί να διεγείρονται απ' αυτή την εισαγωγή κυτταρίνης, κουράζονται κ' ερεθίζονται απ' αυτή την προσθήκη έργα. Σε άτομα που πάσχουν από καλιτίδες (φλογώσεις των εντέρων) η κατανάλωση σαλάτας πρέπει να περιοριστεί ή και να καταργηθεί. Οι δίαιτες που αποτελούνται σχεδόν αποκλειστικά από χορταρικά, και μάλιστα άμυα, μπορούν να προκαλέσουν σοβαρές έντερικες διαταραχές.

Πολλά άτομα που πάσχουν από δυσκοιλιότητα είναι προτιμότερο να μην τρώνε σαλάτες το μεσημέρι (το γεύμα αυτό θ' αφιερωθεί κυρίως στο κρεας και τα δημηλώδη), αλλά μόνο το βράδυ, μαζύ με φρούτα. Το δείπνο αυτό είναι πραγματική «ακούσα» για τα υπολείμματα του μεσημεριανού γεύματος.

Πώς να φτιάχνετε τις σαλάτες: Τα φύλλα πρέπει να πλένονται καλά. Να προτιμούνται τα πράσινα από τα άσπρα, γιατί μόνο τα πράσινα έχουν βιταμίνες, και να πετιούνται τα πολύ σκληρά.

Για ν' αuzάνετε την περιεκτικότητα της σαλάτας σε βιταμίνες, καλό είναι να της προσθέτετε μαιντανό, άνηθο κ' άλλα αρωματικά χόρτα. Η θεραπευτική αξία της σαλάτας αυξάνει με την προσθήκη τομάτας και ιδίως βραστών αυγών.

Οι βρασμένες πατάτες χάνουν ένα μέρος απ' τις βιταμίνες τους, αλλά επειδή είναι εύκολοχώνευτες και ελαφρώς καθαριστικές, είναι πολύτιμες για τα παιδιά και τις αρρώστιες. Μπορεί άλλως τε κανείς ν' αναπληρώσει ένα μέρος απ' τις βιταμίνες που χάθηκαν στο βράσιμο χρησιμοποιώντας το νερό όπου έβρασαν για σουπές και ζωμούς.

ΚΥΡΙΩΤΕΡΕΣ ΣΑΛΑΤΕΣ:

Το μ α ρ ο ύ λ ι: Είναι η καλύτερη σαλάτα — τρυφερή, εύκολοχώνευτη, πλούσια σε αφομοιώσιμες βιταμίνες (Α, Β, Γ, Ε). Υπάρχουν πολλές ποικιλίες μαρουλιού, μα όλες είναι καλές.

Είναι προτιμότερο να τρώγεται το μαρούλι άμυα, για να μη χάνη τις βιταμίνες και τα όρυκτα του άλατα με το βράσιμο. Πάντως, για όσους πάσχουν από τα έντερα και δεν κάνει να τρώνε άμυα πράγματα, το βραστό μαρούλι είναι πολύτιμο. Είναι καλό επίσης για τους διαβητικούς. Για να το κάνη κανείς πιο θρεπτικό, μπορεί να προσθέση γάλα και τυρί.

Η ά ν τ ρ ά κ λ α: Η αντράκλα είναι μία περίφημη σαλάτα, που αξίζει να χρησιμοποιείται πολύ. Περιέχει άφθονο νερό, και δεν είναι καθόλου παχυντική.

Το ρ α δ ι κ ι: Τα άγρια ραδικία έχουν την ιδιότητα να διεγείρουν τη λειτουργία του σπυαίου και της χολής. Όλα όμως τα ραδικία έχουν βιταμίνες Α, προβιταμίνη ή καροτίνη, και βιταμίνη Γ.

Ειδικά στο ραδικί, όταν τρώγεται άμυα, πρέπει να προτιμάτε τα άσπρα και τρυφερά φύλλα, και να φυλάτε τα πράσινα για βράσιμο.

Το ραδικί είναι καλή τροφή για τις περιπτώσεις δυσκοιλιότητας και άτονιας. Πρέπει όμως να καταναλώσεται με μέτρο στις περιπτώσεις ερεθισμού των εντέρων. Το ραδικί μπορεί να φαγωθή άμυα ή βραστό. Το βρασμένο είναι προτιμότερο για όσους έχουν ευαίσθητα έντερα.

Ίδια αξία με το ραδικί έχει και η βρούδα, καθώς και τα άγρια χόρτα του βουνού.

Το ά ν τ ι δ ι: Το αντίδι είναι πολύ καλή σαλάτα, πλούσια σε βιταμίνες (Α, Β, Γ), πολύ αφομοιώσιμη, αλλά γενικά η ποιότητά της είναι ελαφρώς κατώτερη απ' του μαρουλιού.

Το ρ α π ά ν ι: Δεν έχει πολλή θρεπτική αξία, πράγμα που το καθιστά χρήσιμο στις δίαιτες αδυνατίσματος. Χρησιμοποιεί τότε για δρ ν' έβω, που γεγελάει την πείνα. Έχει επί πλέον το πλεονέκτημα ότι περιέχει βιταμίνες και μικρές ποσότητες θειαφίου και σιδήρου.

Ο β ι κ ο ς (ή αγριοαράκας): Ο βίκος είχε ανέκαθεν πολύ καλή φήμη, που είναι απόλυτα δικαιολογημένη. Πλούσιος σε βιταμίνες και όρυκτα άλατα, έχει πολλές δυναμωτικές και διουρητικές ιδιότητες. Έχει ευεργετική επίδραση στο σκώτι και στη χοληδόχο κύστη.

Η σ ό γ ι α: Η σόγια είναι το πιο πλούσιο σε άζωτο, λίπη και βιταμίνες λαχανικό, πράγμα που του δίνει μεγάλη θρεπτική αξία. Επί πλέον, έχει καθαριστικές ιδιότητες. Είναι όμως δυσκολοχώνευτη και δεν άρσεται στους Δυτικούς, ακόμη και με τη μορφή αλευριού ή τυριού.

Η τ ο μ ά τ α: Η ώμη και ώριμη τομάτα είναι μία θαυμάσια τροφή, πλούσια σε βιταμίνες Γ (αντισκληροβουτική). Έχει πολύ νερό και λίγο σάκχαρο, γι' αυτό δεν είναι παχυντική και μπορεί να τρώγεται άφοβα.

Η τομάτα μπορεί να μαγειρευτεί με χίλιους - δυο τρόπους και είναι εύκολοχώνευτη. Δεν περιέχει σχεδόν καθόλου αλάτι, και επιτρέπεται στις δίαιτες των καρδιακών, νεφρικών και διαβητικών.

Αυτὰ παθαίνει ἕνας τουρίστας

ΕΝΑΣ ΧΑΡΙΤΩΜΕΝΟΣ ΑΠΟΛΟΓΙΣΜΟΣ ΜΕΡΙΚΩΝ ΠΛΗΜΑΤΩΝ ΤΗΣ ΠΕΡΙΟΔΟΥ ΤΩΝ ΔΙΑΚΟΠΩΝ

Στο Τετουάν, την πρωτεύουσα του Βορειοδυτικού Μαρόκου (δεν λέγεται πια 'Ισπανικό Μαρόκο, γιατί είναι θεωρητικά ανεξάρτητο), έφτασε ένα λεωφορείο με Σουηδούς περιηγητές. Έρχοντο απ' τη Θεούτα, την πόλη που βρίσκεται απέναντι απ' το Γιβραλτάρ. Μόλις κατέβηκαν, βρέθηκαν μπροστά σ' ένα τζαμί, που ύψωνόταν έκθαμβωτικά άσπρο στον μπλέ ούρανο κ' είχε επάνω ένα χρυσό μισοφέγγαρο. Αυτό έκανε έντυπωσή στους τουρίστες και προχώρησαν προς την μεγάλη είσοδο του τεμένους, που είχε σχήμα πετάλου. Πάνω απ' αυτή την πόρτα

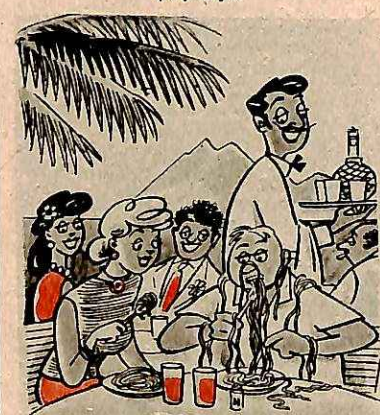
ξύλινη πόρτα, που ήταν γεμάτη σιδερένια καρφιά. Ένας γέρος με γένεια, που φορούσε άσπρο τουρμπάνι και σκούρα γκελεμτία, σηλώθηκε με αξιοπρέπεια και τους είπε πως δεν μπορούσαν να μπουν στο τζαμί, γιατί δεν ήταν μουσουλμάνοι.

—Μάλιστα, κατάλαβα! Έκανε ένας απ' τους τουρίστες, κλείνοντας το μάτι στους άλλους.

Και βγάζοντας απ' την τσέπη του μερικά χαρτονομίσματα, τα πρότεινε, χαμογελαστός, στον θυρωρό του τζαμιού.

Το αποτέλεσμα ήταν τρομαχτικό. 'Ο γέρος τον κοίταξε μ' ένα θλέμμα γεμάτο περιφρόνηση, ώστε ο εξεμπνοος τουρίστας κεραυνοβολήθηκε κυριολεκτικά. Έπειτα, ο μουσουλμάνος έφτυσε επιδεικτικά μπροστά στους ξένους, έκανε μεταβολή κ' εξαφανίστηκε, χτυπώντας δυνατά την ξύλινη πόρτα...

—Έγω δεν μπορώ να το πάθω αυτό, Τζωρτζ! Πριν απ' το ταξίδι, πήρα μερικά μαθήματα σπαγγετοφαγίας...

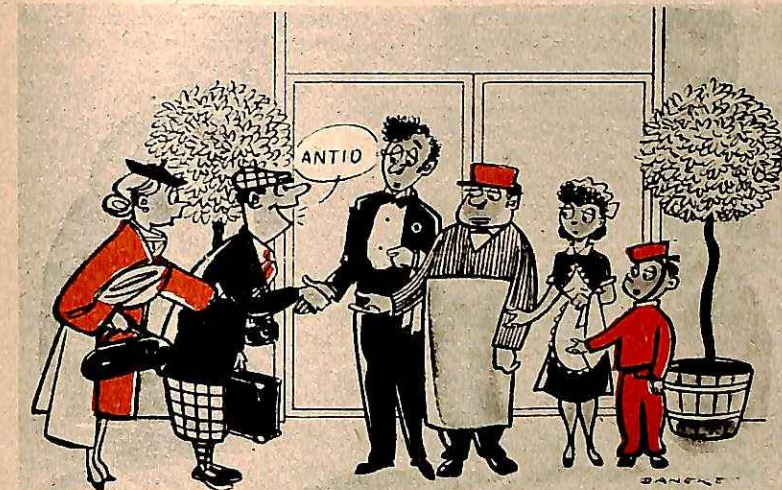

Λίγη προσοχή

Ο μύθος δηλοί, ότι όσοι έπιχειρούν ταξίδια σε άγνωστες χώρες, πρέπει να έχουν φροντίσει προηγουμένως να μάθουν μερικά πράγματα γι' αυτές. Στην περίπτωση αυτή το σφάλμα του Σουηδού τουρίστα δεν ήταν πολύ μεγάλο: Στο 'Αλγέριο και στην Τυνησία υπάρχουν τζαμιά όπου επιτρέπεται η είσοδος ακόμα και σε «κρίστους», ενώ στο Μαρόκο δεν επιτρέπεται ποτέ. 'Αλλά το πάθημα αυτών των περιηγητών δείχνει ότι πρέπει να είναι κανείς κάπως κατατοπισμένος στα ήθη και τα έθιμα της χώρας που θέλει να επισκεφθή.

Νεάπολη, Τυρόλο, 'Αθήνα

Μιά από τις μανίες που έχουν οι τουρίστες είναι να δοκιμάζουν τις «σπεσιαλιτέ» που έχουν άκουστά ότι υπάρχουν στις διάφορες χώρες ή πόλεις που επισκέπτονται, χωρίς να ξέρουν καλά-καλά περί τίνος πρόκειται. Οι ξένοι θέλουν σπαγγέττο ή ραβιόλια στη Νεάπολη, διεννέζικο σνίτσελ στο Τυρόλο, κοκορέτσι ή «μουζάκα» (όπως λένε τον μουσακά) και ρετσίνα στην 'Αθήνα. 'Αλλά λησμονούν ότι πολλές κ' αυτές τις σπεσιαλιτέ χρειάζονται κάποια προετοιμασία. Δεν μπορεί κανείς εύκο-

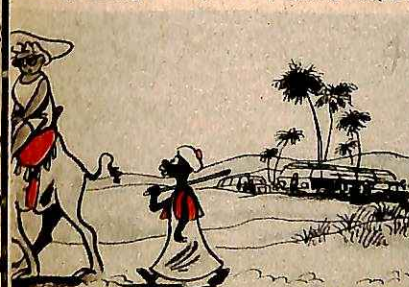
—Μά όχι, 'Αλνέρτο! Δεν θέλουν χειραψία...νομίζω πως περιμένουν πουργουρά!

λα, λ.χ., να φάη... βατραχάκια στη Βενετία, αν και μαγειρεύονται εκεί θαυμάσια. 'Ο περίεργος τουρίστας πρέπει ν' αρχίση πρώτα με κανένα απλούστερο φαγητό, όπως το «φεγκάτο ά λά βενετσιάνια», δηλαδή, μοσχάρησιο σκώτι που μαγειρεύεται στο λάδι με κρεμμυδάκια και σερβίρεται με πολέντα. Στο Μιλάνο, πάλι, δεν είναι ανάγκη να γευθή άμέσως

—Τού διάβασα τη φράση όσο μπορούσα πιο καθαρά, αλλά μου φαίνεται πως δεν ξέρει καλά τη μητρική του γλώσσα!

δεν βρίσκουμε λίγο παγωμένο νερό!

τη χελωνόσουπα, ούτε στην 'Ισπανία τις «χιπιρόνες», τα γεμιστά καλαμαράκια, που σερβίρονται μέσα σε σάλτσα καυμένη από τον μέλινα ζωμό των έντοσθίων τους...

Στη Βαλέντσια της 'Ισπανίας σερβίρουν στους ξένους «παέλλας», ένα είδος ρυζιού μαγειρεμένου με διάφορα ψαράκια, στρείδια, μύδια, μικρά καβουράκια, που του δίνουν μια δυνατή κι όχι πάντα ευχάριστη μυρωδιά. Σιγά-σιγά, δέβαια, ο ξένος τη συνηθίζει —όπως και την άθρηναϊκή ρετσίνα, που στην αρχή φαίνεται πικρή και προκαλεί σε πολλούς άηδια... 'Αλλά χρειάζεται ύπομονη και —φυσικά— καιρός! Οι διαστικοί τουρίστες, αμερικανικού τύπου, που είναι δυστυχώς συνηθισμένο φαινόμενο της εποχής μας, δεν χάνουν μόνο την ατμόσφαιρα κ' ένα σωρό ζωτικές λεπτομέρειες της χώρας που επισκέπτονται! Χάνουν και τις άραίες «σπεσιαλιτέ» τους, που είναι κι αυτές ζήτημα κάποιου έθιμου και έγκλιματισμού.

Δεν είναι το πάν...

'Αλλά οι «σπεσιαλιτέ» δεν είναι το πάν σ' έναν τόπο. Υπάρχουν τόσα άλλα πράγματα, που έχει κανείς να ιδή, και για τα οποία πρέπει να είναι στοιχειώδως προετοιμασμένος! Τον Σεπτέμβριο επισκέφτηκε την Κέρκυρα μία ομάδα από ξένους τουρίστες, που έγιναν έξω φρενών όταν, στην Παλαιακαστρίτσα, τους πληροφορήσαν ότι δεν υπήρχαν άστακοί —οι περίφημοι άστακοί του άραιού αυτού όρμου— γιατί ήταν η εποχή της αναπαραγωγής! Κι όμως, μπορούσαν ν' αποζημιωθούν με το παραπάνω για τους άστακούς, αν πήγαιναν έναν περίπατο ως το Μοναστήρι ή στην «Μπέλλα Βίστα». Το παράξενο, όμως, είναι πως οι φουρκισμένοι αυτοί περιηγηταί δεν ήξεραν τί θα πή 'Αχιλλεύς, παρ' όλο που ήταν συμπατριώτες του Κάιζερ...

πούδρα
Schiaparelli
14 άπαράμιλλοι χρωματισμοί έξ ών οι 5
OCRE, ÉTE, PRINTEMPS, BRONZÉ, CENDRE
προσαρμοσμένοι στην έφετηνή παριζιάνικη μόδα

ΤΑ ΝΕΑ ΕΛΛΗΝΙΚΑ

ΗΡ. & Ρ. ΑΠΟΣΤΟΛΙΔΗ

Το περιοδικό με τα εκλεκτότερα κείμενα και την πλέον ανεξάρτητον και άδέσμευτον κριτικήν στάσιν.

Κάτι πράγματι διαφορετικό!

Έκυκλοφόρησαν το Σάββατον 31 Αυγούστου

Ανάγκη Έλευθερίας
Ανάγκη Ουσίας
Ανάγκη Ποιότητας

Αυτά θα υπηρετήσουν

ΚΥΚΛΟΦΟΡΟΥΝ
ΕΙΣ 10.000 ΑΝΤΙΤΥΠΑ

Διά του Νέου Πρακτορείου 'Εφημερίδων εις όλα τα περίπτερα και τα βιβλιοπωλεία.

—Το παντελόνι σας, άφεντικό!
—Μην άνησυχής, κούκλα μου. Τάχω άσφαλισμένα όλα στού Πλυτά!

(Τού Β. Χριστοδούλου)

—Αχ... Σ' εύχαιστώ, Θεούλη μου, που με φωτίσες να άσφαλίσω τά... πιατάκια μου στού Πλυτά!

(Τού 'Αρχέλαου)

—'Οχι, δεν έπαθε τίποτα! Καινούργιο είναι, αλλά δεν το κυκλοφορώ πριν του κάνω άσφαλεια στού Πλυτά!

(Τού 'Αρχέλαου)

Η ΣΟΛΙΣΤ ΚΑΙ ΧΟΡΟΓΡΑΦΟΣ ΡΑΝΙΑ ΑΒΔΕΛΟΠΟΥΛΟΥ ΣΕ ΜΙΑ ΣΤΑΣΗ

ΑΠΟ ΤΗΝ ΔΕΛΦΙΑΔΑ ΤΟΥ 1957

Ἡ ἑλληνικὴ χορευτικὴ ὁμάς Ματέυ στὸ φεστιδάλ τῆς διεθνoῦς πανεπιστημιακῆς νεολαίας Γενεύης

Ένας Γερμανὸς καθηγητὴς τῆς ἑλληνικῆς φιλολογίας, ὁ αἰμίμητος Λαίχσουςεν, εἶχε τὴν ὥραϊς ἰδέα νὰ συγκεντρῶνῶνται, κάθε δυὸ χρόνια, φοιτητικὲς ὁμάδες ἀπὸ τὰ πανεπιστήμια τῆς Σορβόνης, τῆς Γένοδας, τῆς Μαγεντίας, τῆς Ὁξφόρδης, καὶ ἄλλων, σὲ μιὰ διαφορετικὴ, κάθε φορὰ, πόλη. Στὶς συγκεντρώσεις αὐτὲς οἱ νέοι κ' οἱ νέες ἐκτελοῦν λαϊκοὺς χοροὺς τῆς πατρίδας τους, ἀρχαῖα δράματα, μεσαιωνικὰ μυστήρια — κ' ἔτσι, μὲ τὸ χορὸ καὶ τὴ θεατρικὴ τέχνη ἡ γνωριμία γίνονταν πιδ θαθειά, πιδ οὐσιαστικὴ.

Δελφιάδες ὀνομάσθηκαν οἱ συγκεντρώσεις αὐτὲς, πού ἡ ἐπιτυχία τους ἀποδεικνύει τὴν ἀλήθεια πού ἐκρυσσε στὸ σπέρμα τῆς ἰδέας τοῦ ἑλληνολάτρη σοφοῦ. Φέτος, στὴ Γενεύη, ἔγινε ἡ 5η Διεθνὴς Δελφιάς μὲ συμμετοχὴ, ὅπως πάντα, νέων ἀπὸ πολλὰς εὐρωπαϊκὰς χώρες, κ' ἡ ἐπιτυχία τῆς ἔσπεψε τὴν ὥραϊς προσπάθεια.

Ἡ Ἑλλάς ἀντιπροσωπεύθηκε ἀπὸ τὴν χορευτικὴν ὁμάδα τῆς Σχολῆς Ματέυ, πού εἶχε πραγματικὰ θαυμασθῇ στὴν ἐμφάνισή της στὸ ἀρχαῖο θέατρο τῆς Λυών, κατὰ τὴν Δελφιάδα τοῦ 1953. Ἐφέτος ἡ χορευτικὴ ὁμάδα Ματέυ ἐξετέλεσε μιὰν ἀρχαῖκή σύνθεση σὲ κομμάτια, πού σώζονται ἀπὸ τὴν ἀρχαιότητα, τοῦ Πινδάρου, τῆς Σαπφούς, τοῦ Μεσομήδους καὶ ἄλλων, μὲ χορογραφία Ράνιας Ἀβδελοπούλου καὶ κοστῦμια Γιώργου Βακαλό.

Ἐπίσης ἐξετέλεσε λαϊκοὺς χοροὺς, κατὰ διδασκαλίαν Εὐαγγελίας Καπράλου καὶ κοστῦμια Γιάννη Μόραλη, πού ἀπέδιδαν θαυμάσια τὸν ἑλληνικὸ χαρακτήρα.

Γενικά, ἡ συμμετοχὴ τῆς ἑλληνικῆς ὁμάδος, στὸ διεθνὲς αὐτὸ φεστιδάλ πανεπιστημιακῆς νεολαίας, ἔγινε δεκτὴ μ' ἐνθουσιασμὸ καὶ ἐγκωμιαστικὰ σχόλια.

Οἱ κοπέλες τῆς ὁμάδος ἐκτελοῦν ἕναν ἑλληνικὸ χορὸ

ΤΟ «ΠΑΓΚΟΣΜΙΟΣ ΛΑΜΠΡΟΤΗΣ»

(Συνέχεια ἀπὸ σελ. 13)

δρέας Γκισιώτης, ἀξιωματικὸς τοῦ «Παγκόσμιος Λαμπρότης», ἐδήλωσε ὅτι τὴν ὥρα τῆς πρώτης ἐκρήξεως ἔγραφε μιὰν ἐκθεση στὴ γραφομηχανή του. «Τὸ σκάφος, πρόσθεσε, ἐκαλύφθη ὑπὸ τεραστίων φλογῶν. Ἐκαλύφθη ὑπὸ πετρελαίου ἀπὸ κεφαλῆς μέχρι ποδῶν. Μοῦ φαίνεται ἀπίστευτον ὅτι ἐσώθημεν».

Ἀλλὰ τὴν πιδ σύντομη καὶ πιδ ζωντανὴ περιγραφή τὴν ἔκανε ἕνας παλιὸς ναυτικός, ὁ Γάλλος πλοίαρχος τοῦ «Κομπάντ», πού εἶπε: «Κατὰ τὴ διάρκεια τῶν 31 ἐτῶν, κατὰ τὰ ὁποῖα ταξιδεύω, παρέστην μάρτυς εἰς πολλὰ ναυάγια, ὀφειλόμενα εἰς πυρκαϊάν. Οὐδέποτε, ὅμως, εἶδον πυρκαϊάν προσλαμβάνουσιν τόσον τεραστίας διαστάσεις, ἐντὸς τόσον ἐλαχίστου χρονικοῦ διαστήματος. Τὸ πλήρωμα τοῦ δεξαμενοπλοίου ἐπέδειξε λαμπρὰν στάσιν, εἰς τὴν προσπάθειάν του νὰ σώσῃ τὸ πλοῖον».

Κοντὰ στοὺς ναυαγούς, ὅταν ἔφθασαν στὸ λιμάνι τοῦ προορισμοῦ τους, βρέθηκαν οἱ ἐκπρόσωποι τοῦ πλοιοκτῆτη κ. Νιάρχου, ἔτοιμοι νὰ τοὺς προσφέρουν κάθε βοήθεια, καθὼς καὶ οἱ ἀντιπρόσωποι τῆς ἐνδιαφερομένης ἀσφαλιστικῆς ἐταιρίας καὶ τῶν συνηδικῶν ναυπηγείων, πού κατεσκεύασαν τὸ καράβι. Τώρα πιδ πρέπει νὰ ἐρευνηθῇ ἡ αἰτία τοῦ δυστυχήματος, πού εἶχε σὰν ἀποτέλεσμα 15 ἀνθρώπινα θύματα καὶ τὴν ἀπώλεια τοῦ σκάφους. Πῶς ἔγινε ἡ ἐκρηξὴ πού κατέστρεψε τὸ θαυμάσιο αὐτὸ σκάφος; Φταίνει τὰ ἀέρια πού δημιουργοῦνται ἀπὸ τὸ ὑπόλοιπα τῶν πετρελαίων στὰ τοιχώματα τῶν δεξαμενῶν τῶν πετρελαιοφόρων ἢ ὑπάρχει ἄλλη αἰτία; Οἱ ἐμπειρογνώμονες, πού ἀρχισαν κίολας νὰ ἐρευνοῦν, θὰ δώσουν ἐν καιρῷ τὴν ἀπάντησιν.

— Πάντα δολώνω μὲ... μαργαριτάρια.

ΛΥΣΕΙΣ

ΣΤΑΥΡΟΛΕΞΟ ΑΡ. 98

ΟΡΙΖΟΝΤΙΩΣ: 1. ΣΟΥΜΠΡΕΤΤΕΣ. 2. ΟΣΙΑ — ΑΚΑΙΡΟΣ. 3. ΥΠΟΤΑΚΤΙΚΗΝ. 4. ΡΟΣΑΡΙΟ — ΧΑΜ. 5. ΝΔ (Νοτιοδυτικά!) — ΠΑΝΥΣΤΑΤΗ. 6. ΤΑΛΑΝΑ — ΙΟ — ΕΝ. 7. ΙΡΟΣ — ΣΣ — ΜΑΣΑ. 8. ΝΟΥ — ΕΛΑΝ. 9. ΑΙΚΑΤΕΡΙΝΗΣ. 10. ΙΝΤΕΡΛΑΚΕΝ. 11. ΧΑΡΙΣΑ — ΡΕΒΑ. 12. ΚΙΝΑΣ — ΣΑΪΝΗΣ.

ΚΑΘΕΤΩΣ: 1. ΣΟΥΡΝΤΙΝΑΣ. 2. ΟΣΠΟΔΑΡΟΙ — ΧΙ. 3. ΥΙΟΣ — ΛΟΥΚΙΑΝ. 4. ΜΑΤΑΠΑΣ — ΑΡΝΑ. 5. ΑΡΑΝ — ΑΤΤΙΣ. 6. ΡΑΚΙΝΑΣ — ΕΕΣ (Ἑλλην. Ἑρυθρ. Σταυρός). 7. ΕΚΤΟΥ — ΣΕΡΡΑΣ. 8. ΤΑΪ — ΣΙ — ΛΙΑ. 9. ΤΙΚ — ΤΟ — ΚΑΝΑΡΙ. 10. ΕΡΗΜΑ — ΑΝΗΚΕΝ. 11. ΣΟΝΑΤΕΣ — ΣΕΒΗ. 12. ΧΗΝΑΣ — ΝΑΣ.

ΖΙΓΚ — ΖΑΓΚ ΑΡ. 98

Ὁ εἰδικὸς συνεργάτης μας ἐπέτυχε μὲ τὸν συνδυασμὸν τῶν λέξεων: ΠΕΝΤΗΚΟΝΤΑΕΤΗΡΙΔΟΣ — ΑΠΟΝΗ — ΑΝΑΞ — ΜΙ σύνολον 46 βαθμῶν.

Μερικὲς ἄλλες ἀπὸ τὶς πολλὰς λέξεις πού σχηματίζονται ἐδῶ: ΕΠΙΔΕΙΞΙΟΤΗΤΟΣ — ΑΤΤΙΚΗΝ — ΕΠΙΤΙΜΟΝ — ΑΝΙΔΕΟΣ — ΑΚΑΜΑΤΟΣ — ΠΡΟΣΤΑΚΤΙΚΗ — ΚΗΝΣΟΡΑ — ΑΝΑΞΙΟΣ — ΑΝΑΜΙΚΤΗ — ΙΔΕΑΤΟΣ κλπ.

ΠΟΙΕΣ ΔΙΑΦΟΡΕΣ ΑΡ. 98

1. Κεντρικὴς κοπέλας τὸ ἀριστερὸ πῶδι εἶναι τραηγμένο πιδ πίσω. 2. Κεντρικὴς κοπέλας τὸ σῶρτς στὸ πλάϊ δὲν κάνει γωνία στὸ σκίσιμο ἀλλὰ καμπύλη. 3. Κοπέλα μὲ μαῦρο μαγιὼ κρατεῖ τὸ πολύζυγο κατὰ ἕνα στήριγμα πιδ ψηλά. 4. Μαλλιὰ κοπέλας μὲ ριγὲ μαγιὼ διαφέρουν. 5. Τὸ σχοινὶ τοῦ ἀριστεροῦ κρικοῦ περνᾷ πίσω ἀπ' τὸ ἄνω ὀρίζοντο στήριγμα τοῦ πολυζύγου. 6. Στὸ δάπεδο κάτω δεξιὰ μετὰ τὸ μαῦρο τμήμα πρὸς τὰ πλακάκια ὑπάρχουν δυὸ λευκὰ γραμμαὶ ἀντὶ τριῶν.

Μη' κοιταζαίτε μαζί σας χρήματα!

— Κάμετε σὲ ὅποια-δήποτε Τράπεζα καὶ γιὰ τὸ μικρότερο ποσὸν πού διαθέτετε μιὰ «ΚΑΤΑΘΕΣΙΝ ΟΨΕΩΣ» πού εἶναι καὶ τοκοφόρος.

— Θὰ σᾶς ἐφοδιάσουν ἀμέσως μὲ ἕνα ΣΤΕΛΕΧΟΣ ΕΠΙΤΑΓΩΝ.

— Κόβετε ΜΙΑ ΕΠΙΤΑΓΗ γιὰ τὸ ποσὸν πού θέλετε νὰ πληρώσετε καὶ ἐξοφλεῖτε τὴν ὑποχρῶσιν σας.

— Διευκολύνεσθε ἀπολύτως στὶς συναλλαγὰς σας καὶ στὶς πιδ μικρὲς καὶ γιὰ τὰ πιδ μικρότερα ποσά.

— Ἐπὶ πλέον ἐνισχύετε τὴν πίστιν σας, ἢ ὅποια μὲ τὴν διαρκὴ κίνησιν τοῦ λογαριασμοῦ σας, σᾶς συνδέει μὲ τὴν Τράπεζάν σας.

ΚΑΤΑΘΕΣΕΙΣ ΠΑΡΑ ΤΡΑΠΕΖΑΙΣ ΟΨΕΩΣ

ΥΠΑΡΧΟΥΝ ΑΚΟΜΑ ΩΡΑΙΕΣ ΠΕΡΙΟΧΕΣ ΤΗΣ ΠΡΩΤΕΥΟΥΣΗΣ
ΠΟΥ ΜΕΝΟΥΝ ΑΠΗΓΟΡΕΥΜΕΝΗ ΖΩΝΗ ΓΙΑ ΤΟΥΣ ΠΟΛΙΤΕΣ

Η ΘΕΑ από τὸν Λυκα-
βηττὸ στὴν Ἀκρόπολη
εἶναι μαγευτική. Κι αὐ-
τὸ ἀκριδῶς τὸ ὠραῖο ὄ-
ραμα στεροῦσαν μέχρι
ἐδῶ καὶ λίγον καιρὸ, ἀ-
πὸ τοὺς ντόπιους καὶ
τοὺς ξένους ἐπισκέπτας,
οἱ ἐγκαταστάσεις τοῦ
Γενικοῦ Ἐπιτελείου Ἀε-
ροπορίας. Ἀλλὰ κι αὐ-
τὸς ἀκόμη ὁ Λυκαβητ-
τὸς, τὸ βουνὸ πού ὑψώ-
νεται στὴν καρδιά τῆς
Ἀθῆνας, ἦταν ἀπροσπέ-
λαστος σὲ πολλὰς γρα-
φικὲς γωνιὲς τοῦ καὶ
στὸ «μπελβεντέρ» τοῦ
σχηματίζεται κοντὰ στὸν
Ἀη Σιδερέα, ἀπὸ τὶς ἴ-
διες αὐτὲς ἀπηγορευμέ-
νες ζώνες. Τώρα ἡ κα-
τάσταση ἔλλαξε. Καλὴ
ἀρχὴ γιὰ τὴν ἀπελευθε-
ρωση καὶ ἄλλων περιο-
χῶν, ὅπου συνεχίζεται ἀ-
κόμη ἡ στρατοκρατία.

ΣΤΟΥΣ ΑΘΗΝΑΙΟΥΣ... ΟΛΟΚΛΗΡΗ Η ΑΘΗΝΑ!

Οἱ πολῖτες σέβονται καὶ ἀγαποῦν τὸν στρατό. Τὸν ἴδιο, ὅμως, σεβασμὸ καὶ τὴν ἴδια ἀγάπη ἔχουν τὴν ἀξίωση νὰ δείχνει κι ὁ στρατὸς ἀπέναντί τους. Ὑπάρχουν μερικὰ θέματα στὰ ὁποῖα, χωρὶς οὐσιαστικὰ κανένα λόγο, ἔχει ἀνακύψει μιὰ ὀξύτατη ἀντιδικία. Πρόκειται γιὰ μερικές ἀπὸ τὶς ὑραιότερες περιοχὲς τοῦ ἀττικοῦ λεκανοπεδίου, τὶς ὁποῖες κρα-
τοῦν δεσμευμένες οἱ ποικιλῶνμοι στρατιωτικοὶ σχηματισμοί. Ἡ ἔρευ-
να πού ἀκολουθεῖ δείχνει σὲ ποῖαν ἀπὸ τὶς δύο μεριὲς εἶναι τὸ δίκιο.

Τώρα πού ἡ πρωτεύουσα καὶ τὰ περίχωρά της ἄρχι-
σαν, ἐπὶ τέλους, νὰ ἐξαορίζονται μὲ μεγάλα ἔργα πρέ-
πει ἀσφαλῶς νὰ εὐρεθῇ κάποιος Ἡρακλῆς, γιὰ ν' ἀ-
ποτινάξῃ ἓνα ἰδιότυπο ζυγὸ πού, χρόνια τώρα, ταλαι-
πωρεῖ τοὺς κατοίκους τῆς τέως Διοικήσεως Πρωτευού-
σης. Ἐνας χάρτης τῆς περιφέρειας, μὲ σημειωμένες
ὅλες ἀνεξαιρέτως τὶς τοποθεσίες πού κατέχονται ἀπὸ
τοὺς μικροὺς ἢ τοὺς μεγάλους στρατωνισμοὺς τῶν Ἐ-
νόπλων Δυνάμεων, ἀσφαλῶς θὰ παρουσίαζε πολλὰς ἐκ-
πλήξεις. Θ' ἀποτελοῦσε μάλιστα ἀχίλλειο πτέρνα
γιὰ ὅσους ἐπιμένουν νὰ καταπατοῦν —χωρὶς εἰδικὸ
λόγο— τὶς ἀκρογιαλιές, τὶς δασωμένες ἐκτάσεις, τὰ
ἐωκκλήσια, τὶς πηγές, τὶς κορφές, ἀλλὰ καὶ ἓνα ὀ-
λόκληρο ἀθηναϊκὸ δρόμο (!), ὅλα, δηλαδή, τὰ ἐδάφη
πού δικαιοματικὰ ἀνήκουν στὸν Ἀθηναῖο πολίτη. Ἀ-

σφαλῶς, ἓνας τέτοιος χάρτης θ' ἀπεδείκνυε ὅτι μερικοὶ
«ἀρμόδιοι» δὲν ἔχουν ἀποκτήσει ἀκόμη σαφὴ ἀντίλη-
ψη, οὔτε γιὰ τὴν ἔκταση, οὔτε καὶ γιὰ τὸν ἀριθμὸ τῶν
τοποθεσιῶν τῆς περιέργης —γιὰ εἰρηνικὴ περίοδο—
στρατοκρατοχῆς!

Πρὶν ἀπὸ λίγα χρόνια, ἡ «στρατοκρατοχὴ» αὕτη ἔδι-
νε στοὺς κατοίκους ἓνα αἶσθημα ἀσφαλείας (ἂν καὶ
ὅλες οἱ μάχες ἐδόθησαν ἑκατοντάδες χιλιόμετρα μα-
κρύτερα τῶν Ἀθηνῶν). Ἀπὸ τότε, ὅμως, πέρασαν ἐπὶ
δόκλιηρα χρόνια, ὁ κίνδυνος χάθηκε καὶ οἱ στρατοπε-
δεῖες, ἀντὶ νὰ μεταφεροῦν, ἐμονιμοποίησαν τὶς ἐγκα-
ταστάσεις τους. Καὶ πάλι ἐπαληθεύθηκε τὸ γαλλικὸ
ἀξίωμα: «Τίποτε πῶς μόνιμο ἀπὸ τὸ προσωρινόν».
Ὑπάρχουν, ὅμως, καὶ οἱ ἐξαιρέσεις. Μ' αὐτὲς ἀκριδῶς
τὶς ἐξαιρέσεις θ' ἀσχοληθοῦμε στὸ σημερινὸ μας θέμα.

ΩΡΙΣΜΕΝΕΣ ΥΠΗΡΕΣΙΕΣ ΕΔΩΣΑΝ ΤΟ ΚΑΛΟ ΠΑΡΑΔΕΙΓΜΑ, ΟΙ ΑΛΛΕΣ ΟΦΕΙΛΟΥΝ ΝΑ ΤΟ ΑΚΟΛΟΥΘΗΣΟΥΝ

Το περίεργο είναι ότι υπάρχει διατάγη για να μετακινηθούν οι στρατιωτικές εγκαταστάσεις. Χρειάσθηκαν λοιπόν πολλοί και σκληροί αγώνες για να αποφασιστεί η κυβέρνηση, το 1955, υπό την προεδρία του αειμνήστου Παπάγου, την μεταφορά των στρατιωτικών. Έγινε ένα σχέδιο, ενεκρίθη, δόθηκε μάλιστα και μεγάλη πίστωση χρόνου, δρέθηκαν τα απαραίτητα κονδύλια των εξόδων, αλλά, όπως όλοι οι πολίτες προέβλεψαν,.... καμιά μονάδα δεν έφυγε από τη θέση της! Έγραψαν οι εφημερίδες, διαμαρτυρήθηκαν οι ενδιαφερόμενοι δήμαρχοι και κοινοτάρχαι, φώναξαν οι περίοικοι, γκρίνιαζε ο κοσμάκης και, τέλος, μετά χίλια-δύο δάσανα και πολλές καθυστερήσεις, άρχισαν να μεταφέρονται οι πρώτες στρατιωτικές εγκαταστάσεις και ν' άπελευθερώνονται οι εσοχές.

Οι Λόχοι 'Ορεινών Καταδρομών που, αντί των όρειων, προτιμούσαν τις πευκόφυτες άκρογαλιές της Βουλιαγμένης, εγκατέλειψαν στο λαό την περιοχή, οι στρατιωτικές αποθήκες των δαρέων ή άχρηστων υλικών απομακρύνθηκαν από την παραλία του Καλαμακίου, τα θαλακκισμένα μεταερέθηκαν από την Μαγκουφάνα, ενώ συγχρόνως απελευθερώνονταν η Γλυφάδα, η Κηφισιά, η Αγία Παρασκευή και άλλοι περιούσιοι τόποι. Με πόνο ψυχής και σπαταμά καρδιάς έφευγαν οι στρατιώτες, οι ναύτες, οι σπηλιτες από τις «καταβλήτες» αυτές περιοχές, όπου το στρατιωτικόν απόρρητον τους «υπεχρέωνε» να μένουν, ενώ συγχρόνως τους απαγόρευε να πούν το διατί αυτά τα θέρετρα ήταν κατάλληλα για την εκπαίδευση εν καιρώ ειρήνης.

Άτυχός, όμως, η αρχή, η καλή αρχή δεν θρήκε συνέχισα. Τα πάντα σταμάτησαν και τίποτε άλλο δεν μετακινήθηκε, εκτός από όσα...δίαστηκαν, ζώντος του Παπάγου, να φύγουν!

ΤΟ ΕΓΚΛΗΜΑ

Τίποτα, όπως είπαμε, δεν διαρκεί περισσότερο από το προσωρινό! Τί θα πρέπει όμως να πούμε γι' αυτούς που τις πρόχειρες στρατιωτικές εγκαταστάσεις τις έκαναν μόνιμες, ώστε ν' αποκλείεται η μελλοντική τους μεταφορά, λόγω υπερόγκων δαπανών;

Η πλησιέστερα, λοιπόν, παραλία για τον κάτοικο του αθηναϊκού περιφεγούς λεκανοπεδίου είναι τα δυο Φάληρα. Είς το Νέον, όμως, εξακολουθούν να καταλήγουν οι όχητοι της πρωτεύουσας, αν και από είκοσι ετών, πολλές φορές, πανηγύρισαν οι περίοικοι την έναρξη των σωτηρίων έργων αποχετεύσεως, που προχωρούν με δόξα... σημειωτόν! Μένει, λοιπόν, το Παλαιό Φάληρο. Εκεί, παρά τον 'Ιππόδρομο, εκτός από μια μεγάλη στρατιωτική εγκατάσταση, υπάρχει και ο τεράστιος χώρος που κατέχει η 'Αεροπορία. Σήμερα, δεδαίως, εύσταθι η δικαιολογία των εξόδων που συνεπάγεται η μεταφορά των υπάρχοντων κτισμάτων. Μετά όμως το 1945, τα περισσότερα παραθαλάσσια οικήματα ήσαν άπλουστα ερείπια. Πολλές φορές ζητήθηκε να μην οικοδομηθούν εκ νέου εκεί, αλλά μάταια. Όχι όμως κτίσθηκαν απλώς τα ίδια τα παλαιά, αλλά ανηγέρθησαν και νέα, τερατώδη συγκροτήμα-

τα. Είναι πράγματι κομικό, παραθαλασσίως —στο Φάληρο—να υπάρχουν το Κρατικόν 'Εργοστάσιον 'Αεροπλάνων και οι αποθήκες, όταν τα πλησιέστερα αεροδρόμια —που υποτίθεται ότι χρησιμοποιούν τις αποθήκες και το εργοστάσιο—βρίσκονται στο Τατόι και στην 'Ελευσίνα! Διέρχονται λοιπόν μέσα από την πρωτεύουσα και τους στενούς δρόμους τα μεγάλα μήκους φορτηγά με τις ρυμούλκες που κουβαλούν τα φτερά ή τους κινητήρες, από το βουνό στη θάλασσα... Συγχρόνως, εκεί, απέναντι, στην από ετών σχεδιαζόμενη «'Αποβάθρα-εξέδρα των έπισήμων» που συχνά μιάς επισκέπτονται, εκτίσσε η 'Αεροπορία δλόκληρο τενεκεδένιο συνοικισμό, αντιαισθητικό, άπαισιο στη θέα, με πολλές σειρές από πράσινες αποθήκες που, καμιά φορά, τις προστατεύει μάλιστα και μέ... αντιαεροπορικά πυροβόλα βεατά από τη λεωφόρο! Γεγονός είναι ότι τώρα τελευταία η διοίκηση της 'Αεροπορίας προσπάθησε και έπέτυχε κάπως να μειώσει την κακή εντύπωση με ωραίες δενδροφυτεύσεις, με καλωπιστικά φυτά, με άνθη, εύπρεπες κιγκλίδωμα και λαμπρό φωτισμό. Άλλά αυτά όλα, στον τουριστικό χώρο του Δέλτα, μάλλον υποσημειώνουν το αίσχος των «παταγονικήτων» αποθηκών, που κτίσθηκαν αν και ήταν γνωστό ότι κάποτε θα έπρεπε να μεταφθεθούν.

Η έρευνα των ΕΙΚΟΝΩΝ για «να φύγουν οι στρατιωνισμοί από τις τουριστικά χρήσιμες περιοχές» περιέλαβε την «απαιτούμενη ζώνη» του Λυκαβηττού. Διπλό το αίτημα: "Η να απομακρυνθούν οι εγκαταστάσεις ή να περιορισθούν έτσι, ώστε το κοινό να μην ένοχληται όταν επιθυμή να κινηθή γύ-

ρω από τον ώρειο, αλλά και συγκοινωνιακά απαραίτητο χώρο που κατέχει η 'Αεροπορία.

Ο 'Αρχηγός του Γενικού 'Επιτελείου 'Αεροπορίας, αντιπτεράρχος κ. Μαργαρίτης, άκουσε με κατανόηση την παράκληση αυτή και απήντησε ότι από καιρό έχει διατάξει την ελευθέρω διαβαση των πολιτών (φυσικά μόνο την ημέρα), την αποκάθαρση της περιοχής από κάθε κίνδυνο (νάρκες κλπ.), τον υπερισμίο του όλου χώρου (δενδροφύτευση, δοχεία άπορριμμάτων, άνθη, πεζούλια) και ότι άπορεί για την δημοσιογραφική αυτή έρευνα, δεδομένου ότι η 'Αεροπορία, έπειδη αντιλαμβάνεται άπολύτως τα δικαιώματα των πολιτών στις τουριστικές αξιοποιήσιμες περιοχές, φροντίζει (έκει δ, που εκ των πραγμάτων υποχρεούται να μένη, π.χ., Παλαιό Φάληρο, Καβούρι, Λυκαβηττός κλπ.) να καλλωπίζη τον χώρο που κατέχει και τις προσβάσεις του. Μετά από τις δηλώσεις αυτές, και έπειδη η διάθεση της διοικήσεως της 'Αεροπορίας δεν έπιδεχόταν άμφισβήτηση, ο γράφων ανέθηκε —πρώτη φορά μετά το 1936— για να διαπιστώση τη σημερινή κατάσταση.

Χάνει, λοιπόν, όποιος δεν συνέχισε, από την όδο Δημόκριτου, τον άσφαλτοστρωμένο δρόμο ως τον 'Αγιο 'Ισίδωρο. Χάνει γιατί η εκεί εγκατεστημένη υπηρεσία της 'Αεροπορίας έχει κάνει πνοή για να καλλωπίση την περιοχή. Η διοδος είναι άπολύτως ελευθέρη (έν καιρώ ημέρας, φυσικά), κανένα έμπο-όιο δεν ένοχλει τους περαστικούς, παντού υπάρχουν άνθη, δενδρύλλια, διακοσμήσεις. Η παλαιά κατά-

ΒΑΣΕΩΣ ΤΑΤΟΙΟΥ. ΛΥΤΟ ΜΕΝΕΙ ΤΟ ΠΡΟΒΛΗΜΑ

σταση της στρατοκρατίας δεν υπάρχει, γιατί έδωσε τη θέση της στην εξυπηρέτηση των πολιτών.

ΤΟ ΝΑΥΤΙΚΟ ΣΤΗΝ ΞΗΡΑ

Το Ναυτικό —έδω όπως και σ' δλόκληρο τον κόσμο— διατρήει γραφεία και έπί της... ξηράς, εις την ένοχώρα και όχι μόνο στα παράλια. Το ύπουργείο των Ναυτικών της 'Ελλάδος βρίσκεται ως γνωστόν πίσω από την αθηναϊκή πλατεία της 25ης Μαρτίου (που όλοι, άδικοιολογίως, εξακολουθούμε από δεκαετηρίδων να την ονομάζουμε πλατεία Κλαυθμώνος). Η είσοδος του είναι έπί της όδου Παπαρρηγοπούλου και πλαισιώνεται άνατολικά μόν από την όδο Γερμανού (μοναδική κατεύθυνση προς τα άνω), δυτικά δέ από την όδο Πραξιτέλους. Η όδος Γερμανού είναι μόν μονής κατευθύνσεως, αλλά όχι... όμοιας καθ' όλο το μικρό της μήκος! Πράγματι, στο μισό τμήμα επιτρέπεται η άνοδος, από τους 'Αγίους Θεόδωρους, και στο άλλο μισό, από τον 'Αγιο Γεώργιο τον Καρύτση, επιτρέπεται η κάθοδος. Σημείο συναντήσεως των δυο αντίθετως έρχομένων αυτοκινήτων είναι η γωνία του ύπουργείου Ναυτικών. Εκεί, όμως, μόνο προς την κατεύθυνση της όδου Σταδίου μπορεί κανείς να κινηθή (άνατολικά). Κι' αυτό γιατί οι ναυτικοί κρατούν την όδο Παπαρρηγοπούλου (μεταξύ Γερμανού και Πραξιτέλους) μόνο για τα δικά τους μεταφορικά μέσα, όχι, φυσικά, τα πλεούμενα (ποιάς, όμως, γνωρίζει τί επιφολλάσσει το μέλλον;), αλλά τα τροχόφορα!

Η κατάσταση αυτή είναι άπολύτως άπαράδεκτη τυπικά και ουσιαστικά. Η έλευθεροκινωνία, εκεί, επιβάλλεται διότι: α) Όλοι οι περίε δρόμοι είναι μοναδικής κατευθύνσεως, β) Η κυκλοφορία είναι πάντοτε έντατική, γ) Ένας τεράστιος αριθμός τροχοφόρων καθημερινώς διέρχεται, και δ) Όυτε η λογική, ούτε ο νόμος δικαιολογεί αυτή την άθαιρεία.

Το πρόβλημα είναι γνωστό και η λύση του μοιάζει εύκολη. Δεν επιτρέπεται, δηλαδή, στον ούρανό της Κηφισιάς και της 'Εκάλης, όλημερίς οι όλονυχτίς, να περνούν συνεχώς τα αεροπλάνα των μαθητευόμενων πιλότων. Τα πρόστα αυτά φιλοξενούν περιηγητές, παραθεριστές, μόνιμους κατοίκους, οι όποιοι δικαιούνται ήρεμα να διμηνούν, γαλήνια να διανυκτερεύουν, χωρίς να ζαλίζονται από τον θόρυβο, να τριβελλίζονται από το θόρυβο, να τρομάζουν από τις εκρήξεις ν' αναπνεύσουν, να τρέμουν και να τρέμουν και να νευρώνουν χωρίς άναπαύλα, 365 ημέρες το χρόνο. Το αεροδρόμιο Τατοίου πρέπει να φύγη. Κι αν αυτό δεν γίνεται για λόγους οικονομικούς, τότε οι εκπαιδευτικές πτήσεις πρέπει να γίνονται μακριά, εκεί που δεν θα ένοχλούν, π.χ., επάνω από την Κωπαΐδα.

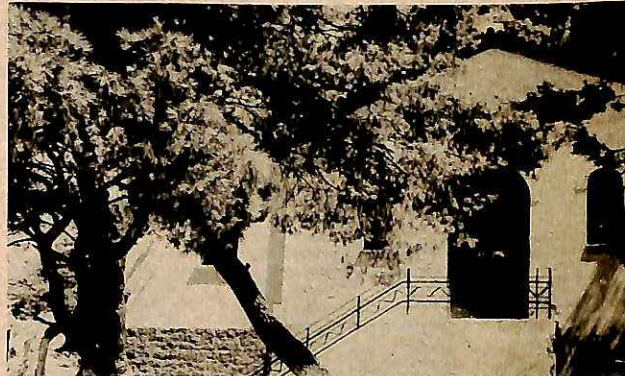
Το αεροδρόμιο Τατοίου λειτουργεί, ως σχολή από 25 σχεδόν ετών. Άλλοτε —προπολεμικά— ο θόρυβος των Ιπταμένων μαθητών δεν ένωχλούσε κανένα, για τον άπλούστατο λόγο ότι τόσο η 'Εκάλη, όσο και η Κηφισιά δεν είχαν επέκταθι προς δυσμάς. Άφ' ότου, όμως, όλοένα με ταχύτερο ρυθμό, τα πολεοδομικά σχέδια άπλωναν προς την κατεύθυνση του αεροδρομίου και περιελάμβαναν τους οικισμούς αυτούς, μοιραίως οι κάτοικοι έμπαιναν μέσα στις ζώνες (κάτω από τον ούρανό) όπου άκούοντο οι πιλότοι! Οι νέοι κάτοικοι αυτών των περιοχών, πριν γίνουν κύριοι του οικοπέδου ή ιδιοκτήτες του σπιτιού, ήσαν πολύ καλά ότι προϋπήρχε το αεροδρόμιο-σχολείο με τον δικαιολογημένο και άπαραίτητο θόρυβό του. Θα έπρεπε, λοιπόν, να είχαν συλλογισθι ότι η εξέλιξη του όπλου μοιραία θα έφερε πολλαπλασιασμό του αναγκαίου προσωπικού, δηλαδή, περισσότερους μαθητές, άρα και περισσότερα εκπαιδευτικά αεροσκάφη. Γιατί, λοιπόν, να φταίη η 'Αεροπορία για την αναμφοισθήτητη ενόχληση και όχι αυτοί που, εν γνώσει τρυς, δέχθηκαν να στεγασθούν υπό έναν μόνιμο ύπαρχοντα θόρυβο, που κάθε χρόνο διακόως θα ήξευαν; Η μόλις ετών, έκτισαν πολυτελείς έπαυλεις, μέγαρον μετά λέρσην μετά γηπέδου για γκόλφ, σχεδόν παρά το ή λέρσην μετά γηπέδου του Τατοίου, δικαιούνται να πεδίων προσγειώσεως του Τατοίου, δικαιούνται να διαμαρτυρηθούν τώρα για τον θόρυβο;

Η οικονομική μελέτη της μεταφοράς του αεροδρομίου παρουσιάζει τρεις αριθμούς: 500.000.000 νέων δραχμών θα στοιχίση η νέα εγκατάσταση εις άλλην, έρημικήν, τοποθεσίαν. Είς 200.000.000 νέες δραχμές αποτιμώνται οι εγκαταστάσεις του Τατοίου, που μπορούν να χρησιμοποιηθούν υπό μη αεροπορικής υπηρεσίας, δηλαδή, να πωληθούν σε τρίτους. Άρα, λείπουν 300.000.000 νέων δραχμών. Αυτά, και αν ακόμη ευρεθούν, θα βαρύνουν όποιον πολιτικό τα χρησιμοποίησθι, αντί σε ό,τι όποτε άλλο έργο χρήςιμο στην όλότητα, για να μεταφέρη ένα... θόρυβο σε μια άλλη περιοχή, που μοιραίως κι αυτή ενδέχεται κάποτε να πυκνοκατοικηθή! Το αεροδρόμιο, λοιπόν, του Τατοίου δεν θα μεταφερθή γιατί οικονομικώς δεν συμφέρει.

Τί, όμως, η σημερινή διοίκηση έχει έφαρμόσει για να μην ένοχλη τους κατοίκους της Κηφισιάς ή της 'Εκάλης; 1) Άπαγορεύει τις θρινές πτήσεις μεταξύ των ώρων 13.30 ως 17. 2) Διακόπτει

ΤΟ ΣΤΑΔΙΟ όπως φαίνεται από την φυσική εξέδρα που σχηματίζεται ψηλά στον Λυκαβηττό.

Ο ΑΗ ΣΙΔΕΡΕΑΣ, το συμπαθητικό εκκλησάκι του 'Αγίου 'Ισιδώρου, με την ώραία εξέδρα του.

την εκπαίδευση ακριβώς το μεσονύκτιο. 3) Τον 'Ιούλιο, τον Αύγουστο και τις δυο πρώτες εβδομάδες του Σεπτ.μβρίου δεν πραγματοποιεί νυκτερινές πτήσεις εκπαιδευσεως. 4) Άπασχολεϊ για πολλές προσγειώσεις το άνατολικό τμήμα του αεροδρομίου 'Ελευσίνος. 5) Άπαγορεύει τον έλεγχο του συστήματος προσγειώσεως εκτός του ούρανού του αεροδρομίου. 6) Μελετά τρόπον έφαρμογής τριώρου μόνον πρωϊνής εκπαιδευσεως. Αυτά όλα τα μέτρα έχουν φέρι ήδη άγαθα άποτέλεσματα.

Ειδικότερα, η άλλαγή του συστήματος προσγειώσεως είναι αυτή που έκανε τον πιό ένοχλητικό, τον διαπεραστικό θόρυβο. Για να πληροφορηθι ο πιλότος ότι «κατέβηκε» το σύστημα προσγειώσεως πρέπει ν' αλλάξη το «έθιμα», δηλαδή, το ρυθμό κινήσεως, τις στροφές της μηχανής. Άλλοτε η άλλαγή «έθιματος» γινότανε επάνω από την Κηφισιά, δηλαδή, στην άποσταση που άπαιτούν οι διεθνείς κανονισμοί. Τώρα, έδω μόνον, δοκιμάζουν το σύστημα επάνω από το αεροδρόμιο. Και αυτό άποτελεί μια μεγάλη ύποχρηση των άροπών προς τους κατοίκους.

Το απόρρητο δεν επιτρέπει να σημειωθούν πόσα εκπαιδευτικά αεροπλάνα κινούνται καθημερινά για τις πτήσεις των μαθητών. Πάντως, κάθε αεροσκάφος χρησιμοποιείται ήμερησίως έπί 5 ώρες, σε δυο περιόδους, των 2½ ώρων έκαστη. Σε κάθε μία από αυτές εκπαιδεύονται δυο μαθηταί. Άρα, το σκάφος θα μηϊ και θα βγη στο Τατόι 4 φορές. Ο αριθμός διπλοσιάζεται όταν ο μαθητής, αφού πεταγή με τον καθηγητή του, σπκωθή, μετά, μόνος του. Έτσι έχουμε, στις δυο περιόδους, 8 ή 16 διελεύσεις ήμερησίως για κάθε αεροσκάφος. Άν όμως αυτό άσχοληται με το μάθημα «προσγειώσεις-άπογειώσεις», τότε, μέσα στις 5 εργάσιμες ώρες, θα κατεβή και θ' ανεβή 30 ως 40 φορές.

Οι αριθμοί αυτοί, του ένός σκάφους, μάς δίδουν την... θορυβώδη πραγματικότητα, όταν πολλαπλασιασθούν έπί τον αριθμό των εκπαιδευτικών αεροπλάνων που καθημερινώς χρησιμοποιούνται. Το πόσα είναι δεν επιτρέπεται να λεχθι. Άν όμως ήσαν μόνον 10 τα εκπαιδευτικά (είαι πράγματι πολύ περισσότερα) τότε, στις 5 εργάσιμες ώρες, θα είχαμε 80 ή 160 διελεύσεις, από το σημείο εισόδου-εξόδου, και 300 ως 400 προς άπογειώσεις! Δηλαδή, ένα αεροσκάφος, κατ' ελάχιστο δυο, θα έκινεϊτο άνα πρώτο ληπτό, αν πετούσαν μόνον 10 αεροπλάνα!

Ίδου λοιπόν γιατί ύπάρχον δίκαια παράπονα των περιόικων, και γιατί η διοίκηση της 'Αεροπορίας έλαβε τόσο δραστήρια μέτρα προς καταστολήν του θορύβου. Γεγονός πάντως παραμένει ότι άποκλείεται να μην εκπαιδεύονται καλώς οι μέλλοντες πιλότοι. Αυτοί, φυσικά, πετούν συχνότατα προς δυσμάς, δηλαδή, προς την Πάρνηθα και όχι προς Κηφισιά-Έκκλη, αλλά δεν επιτρέπεται να εκπαιδεύονται στην Κωπαΐδα (όπως συχνά προτείνεται) γιατί το κάθε μάθημα-πτήση διαρκεί από 45 λεπτά ως 1 ώρα και 20 λεπτά. Άπό το Τατόι, η Κωπαΐδα απέχει 25-30 λεπτά, και άλλα τόσα ο γυρισμός, δηλαδή, ύσυχλον 50 λεπτά ως μια ώρα. Ποιό περιθώριο, λοιπόν, μένει για την κυρίως εκπαίδευση;

Α. Γ. Κ.

ΑΤΕΛΕΥΗΤΕΣ ΟΙ ΔΙΑΜΑΡΤΥΡΙΕΣ ΣΤΟΝ ΤΥΠΟ ΓΙΑ ΤΗΝ ΕΝΟΧΛΗΣΗ ΠΟΥ ΠΡΟΚΑΛΟΥΝ ΜΕ ΤΟΝ ΘΟΡΥΒΟ ΤΟΥΣ ΤΑ ΕΚΠΑΙΔΕΥΤΙΚΑ ΑΕΡΟΠΛΑΝΑ ΤΗΣ

ΤΑ ΠΡΩΤΑ ΕΡΓΑ ΤΩΝ ΧΕΙΜΕΡΙΝΩΝ ΘΕΑΤΡΩΝ

Για τα τελευταία έργα του καλοκαιριού μιλήσαμε την περασμένη εβδομάδα. Έν τώ μεταξύ, σ' όσα είπαμε προσετέθησαν δυο ακόμη αλλαγές. Άλλαξε πρώτα έργο το «Περοκέ» ανεβάζοντας στα πρόχειρα μια νέα επιθεώρηση, που είναι στα ίδια καλούπια με τις δυο προηγούμενες. Κ' επίσης, ο Μάνος Κατράκης, όταν θα ξαναγυρίσει στο θέατρό του —που παίζεται τώρα, από το «Θέατρο Τέχνης», ο «Πλούτος» του 'Αριστοφάνη— θα επαναλάβει τον «Καραϊσκάκη», ύστερα από το γεγονός ότι ο «Μονοσάνδαλος» δεν προσήλκυσε το ενδιαφέρον του κοινού. 'Αν εξαιρέσουμε μιά-δυο επανυληψεις, που ίσως γίνουν και σε άλλα θέατρα, και την «Λυσιστράτη» που θα δώσει ο Καρζής στο Στάδιο, τίποτε άλλο καινούργιο δεν προβλέπεται πλέον, ως το τέλος της σεζόν, δηλ., ως το τέλος αυτού του μηνός.

Αντιθέτως, άρχισε με αρκετά ζωηρό ρυθμό η προετοιμασία για τα έργα της χειμερινής περιόδου. Αυτά και θα μάς απασχολήσουν σήμερα. Θα σάς μεταδώσω, δηλαδή, τις πρώτες πληροφορίες που υπάρχουν για τις προοπτικές της σεζόν 1957—1958. Θ' αρχίσουμε, φυσικά, από τα δυο Κρατικά Θέατρα. Το 'Εθνικόν προοιμίζει όριστικά ότι έναρκτήριο έργο του τόν άλλο μήνα θα είναι ο «Κυμβελίον» του Σαίξπηρ. 'Η Βάσω Μανωλίδου θα υποδυθή τον κύριο γυναικείο ρόλο και μαζί θα εμφανισθούν στο έργο αυτό, που άρχισε να προετοιμάζει ο Αλέξης Σολομός, οι γνωστότεροι πρωταγωνιστές της Κρατικής Σκηνής. Θα παίξουν όλοι —Παππάς, Γληνός, Κατσόπουλος, Παρσκευάς, Διαμαντόπουλος κλπ.— εξαιρέσει μόνον του ζεύγους Παζινού—Μισωτή. Οι δυο διαπρεπείς πρωταγωνιστές θα εμφανισθούν στο δεύτερο έργο του Βασιλικού Θεάτρου, που θα είναι η σκηνική δημιουργία του Φράντ «Το σκοτάδι είναι πολύ φανερό». Θα ακολουθήσουν άλλα 9 ή 10 έργα ανάμεσα στα οποία μιά επανάληψη, «Ο Βασιλεύς Αήρ», κ' ένα ελληνικό έργο, «Το Ζαμπέλακι» του Ρώμα. Ένα κλιμάκιο του Κρατικού Θεάτρου με την Αρώνη, τον Διαμαντόπουλο και την Συνοδινού, θα πάη τόν Φεβρουάριο στην Πάτρα, τόν δε Μάιο τόν 1958 τόν κλιμάκιο της αρχαίας τραγωδίας θα εμφανισθή με τρία αρχαία δράματα και μιά άττική κωμωδία στο Φεστιβάλ τών Παρισίων. Αργότερα, τόν Ιούλιο, θα δώσει παραστάσεις τραγωδίας και στίς Βρυξέλλες, με την εκκάρια της εκεί Διεθνούς

Η Λυρική και τὰ «Ολύμπια»

Το άλλο κρατικό θέατρο, δηλαδή η 'Εθνική Λυρική Σκηνή, ύστερα από τόν «Φιντέλιο» τόν Μπετόβεν, που παρουσιάζει τώρα, ετοιμάζεται τόν χειμώνα να κάνει μιά μεγάλη εξόρμηση με την ευκαιρία που θα ανοίξουν τόν καινούργιο «Ολύμπια». Όλες οι πληροφορίες συμπίπτουν εις τόν ότι τόν εκ βάθρων ανοικοδομηθέν θέατρον της οδού 'Ακαδημίας θα είναι τής πρώτης τάξεως μ' ένα ομολογουμένως θαυμάσιο τεχνικό εξοπλισμό. Φυσικά, η απόκτησις καινούργιας αιδούσης και μάλιστα συγχρονισμένης και με τὰ τελευταία τεχνικά μέσα, είναι μιά μοναδική ευκαιρία για τήν Λυρική Σκηνή να επιδιώξη να επαναυφάνη τούς δισμούς της με τούς άπογορευμένους από τὰ χάγια της φίλους της 'Οπερας. Γίνεται ήδη μιά προεργασία, που είναι άγνωστον όμως ως τήν ώρα που θα καταλήξη. Έγινε μεταξύ άλλων πρόταση στόν Νίκο Μοσχονά για μιά σειρά εμφανίσεων, πρότασις στην οποία ο διάσημος 'Ελληνας θαυμάσιος επιφυλάσσει ν' απαντήσει μόλις ανυψήσεται η 'Αμερική τις εκεί υποχρεώσεις του. Έγινε επίσης πρόταση εις τόν ακηνοβέτην Ντέ Μπάμφιλντ, που ήλθε εδώ για τόν α νέβασμα τού έργου τόν Μπετόβεν. Όμως η αναπάντησις ήταν άωρητική, γιατί ο συνεπής τούς τόν Μητροπούλου στο ανέβασμα τού 'Ερβάντ δεν είναι ελεύθερος τόν χειμώνα. Έγινε άνειλημμένες υποχρεώσεις στην

Θέατρο Πειραιώς. Όπως καταλαβαίνετε, δλ' αυτά είναι εκάστεις, που τις κατέστησε ακόμη πιο περίπλοκες τόν γεγονός ότι διά τόν θίασο τού 'Ακροπόλ —τόν θίασο 'Ηλιοπούλου—Καρέζη—έγινε πρότασις και εις τήν κ. Κυβέλη. 'Η μεγάλη πρωταγωνίστρια έπεσε κατ' άρχήν τόν «ναί», αλλά έξηψε πριν άποφασθή άριστικά να διαβάσει τόν έργο. Τό έργο αυτό τόν γράφουν ο Σακελλάριος και Γιαννακόπουλος. Τό θέμα Κυβέλης, όμως, ήλθε έτσι σάν καινούργια περιπλοκή στην άλη υπόθεση. Γιατί τόν έργο γράφεται τώρα. Έάν, λοιπόν, τελικά γραφή με βάση τήν κ. Κυβέλη και άν ύστερα δεν της άρέσει ο

Η ΤΙΤΙΚΑ ΝΙΚΗΦΟΡΑΚΗ, η πρωταγωνίστρια του θεάτρου του 'Εθνικού Κήπου η οποία υποδύεται τόν βασικό γυναικείον ρόλον εις τήν καινούργια ελληνική κωμωδία τού κ. 'Αναγνωστάρα «Χωρίς μου, χωρίς δάκι μου» που εμφανίζει ο θίασος Χατζίσκου.

ρόλος, τόν πράγμα υπερδεύεται, διότι, φυσικά, θα είναι δύσκολο να ευρεθή άλλη άποστολή κατάλληλη να υποκαταστήσει τήν άγέρστατη πρωταγωνίστρια στό μέρος που θα έχη γραφή ειδικά γι' αυτήν.

Τρία ξένα έργα

Και διά να φύγουμε από τήν ελληνική παραγωγή: Τρία χειμερινά θέατρα, τὰ θέατρα Κώστα Μουσούρη, 'Κεντρικό» και 'Ιντεά», θ' άρχισουν με ξένες σκηνικές δημιουργίες. Ο Κώστας Μουσούρης θ' ανεβάσει τις «Σκηνές τού δρόμου» τού 'Ελιερ Ραΐς, που έρχε παίζει πριν από 20 χρόνια η Κατερίνα και που εκτυλίσσεται μέσα σε μιά πολυκατοικία. 'Ο θεατής παρακολουθεί τήν ζωή και τήν κίνηση διαφόρων ενοίκων της και κυρίως τήν αίσθηματική ιστορία μιάς φτωχής κοπέλας που θα ζωντανέψη η 'Αντιγόνη Βαλάνου, η οποία εν τώ μεταξύ συνεχίζει τήν τούρνε της εις τήν ελληνική έπαρχία με ίκανοποιητική ως έπί τόν πλείστον απόδοση. 'Οσον άφορά τόν θίασο τού 'Ιντεά», η Κατερίνα έχει διαλέξει και άναγγέλει 2—3 ξένα έργα, αλλά έως τήν ώρα δεν μπορούμε να πούμε ότι ύπαρχει σάφως καθορισμένοι τόν έργον της άνδρός. 'Η διακεκριμένη πρωταγωνίστρια έχει αυτή τήν άδυναμία: Άλλαξή, δηλαδή άρκετά συχνά γνώ, για ένα έργο και έτι μόνον όταν έχισσαν και προχωρήσουν οι δοκιμές θα είναι δυνατόν να μιλήσουμε θετικά για τόν ποιο έργο θα εμφανισθή ο θίασος της ύστερα από τόν 'Κονσέρτο», που παίζει τώρα. Έν πάση πε

ριπτώσει, μέχρι στιγμής άπόφασις της Κατερίνας είναι ν' άρχισή με τόν «Δικέφαλο 'Αετό» τού Κοκτώ και συγχρόνως να δημιουργήση και μιά δεύτερη άπογευματινή σκηνή, στην οποία, όμως, δεν θα παίζη η ίδια. 'Η σκέψις που επικρατεί είναι η άπογευματινή αυτή σκηνή να έγκαινισθή με τόν έργον 'Ιπτάτας» τού Μαρσέλ 'Ασσάρ, στό όποιο τούς κυρίως ρόλους θα υποδυθούν ο Κωνσταντάρης, η Βουγιουκλάκη και ο Φαρμάκης.

Τό τρίτο χειμερινό θέατρο που θα έγκαινισθή τήν σεζόν, με ξένο έργο είναι τόν «Κεντρικόν». Εις αυτό η τόνον δημοφιλής δάς Λαμπέτη—Χόρν έχει τήν προοπτική ν' άρχισή με τόν «Νυφικό κρεβάτι» τού Γιάν ντε Χάρτογκ, που έχει παιχθή και στόν κινηματογράφο με τόν Ράλ Χάρισον και τήν Λίλη Πάλμερ και που συνθέτει τήν ζωή ενός άνδρόγυνου σ' όλη τήν περίοδο της κοινής διαβιώσεως του. Τό έργο αυτό με δυο κυρίως πρόσωπα, θα τόν σκηνοθετήση ο Κακογιάννης και θα δώσει τήν εκκάρια στούς δυο εξαιρετους πρωταγωνιστάς να διαπλάσουν δυο τύπους μοναδικού ενδιαφέροντος. Μέσα στά σχέδια τού Χόρν είναι, έξ άλλου, η παρουσίασις εντός της χειμερινής σεζόνς είναι γνωστόν, τόν σαιξπηρικό ζών 1957—58 και τού «'Αμλετ». Καθώς έχει ήδη παιχθή από τόν ίδιο εκλεκτό καλλιτέχνη στά μεγάλα έπαρχιακά κέντρα και τώρα δεν μένει παρά να δοκιμάση τις δυνάμεις του στό δυσκολότατο ρόλο τού μεγαλοκόλου Δανού πρίγκιπος και στην άθηναϊκή σκηνή.

Μένει, όμως, και ένα ακόμη θέατρο—τέταρτον αυτό—που θα έγκαινισθή τήν χειμερινή σεζόν με σκηνική δημιουργία ξένου συγγραφέως και μάλιστα δημιουργία ξεχωριστών καλλιτεχνικών αξιώσεων. Πρόκειται για τόν Θέατρο Τέχνης, που εφέτος ο Κάρλος Κούν θα κάνει εισαγωγή ένα έργο η τού Λόρκα η τού 'Αρθουρ Μίλλερ. Θ' άποφασίσαι αυτές τις ημέρες.

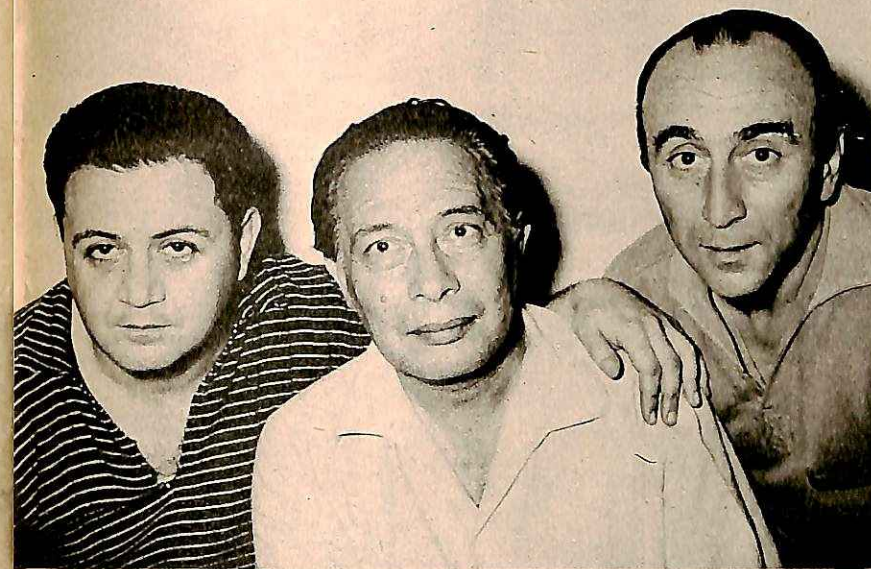
Δυο ακόμη μουσικά θέατρα

Από πλευράς μουσικών θεάτρων, εκτός από τόν συγκρότημα τού 'Ακροπόλ, που, καθώς είπαμε, δεν είναι ξεκαθαρισμένο πώς και πού θα εμφανισθή, θα έχωμε τόν χειμώνα στην 'Αθήνα δυο ακόμη μουσικούς θιάσους. Ένα μουσική κωμωδία στην «Διάνα», που πρωταγωνιστριά του θα είναι η Ρένα Βλαχοπούλου και βασικό άνδρικό στέλεχος τού ο Νίκος Σταυρίδης και ο 'Αλέκος Λειβαδίτης, με μουσικό πάντοτε στυλοβάτη τόν συνθέτη Μινέλο Θεοφανίδη. 'Ο άλλος θίασος θα είναι και δεν θα είναι μουσικός. Πρόκειται για τόν συγκρότημα Σοφίας Βέμπο, που ύστερα από τήν ιδιαίτερη επιτυχία τήν οποία γνώρισεν τόν καλοκαίρι με τόν «Στουρνάρα 288»—έργον, ως γνωστόν, μικτού τύπου—θα έγκαταστή από τόν 'Οκτώβριο στό θέατρο 'Κυβέλης» και θα συνεχίσουν επάνω στην ίδια γραμμή. 'Ο Τραϊφόρος και ο Βασιλειάδης παμπάζουν πάλι ένα έργο ανάμικτο από πρόβα και μουσική, που τόν τίτλο φέρουν προσωρινώς «Έν πλώ» και που φιλοδοξεί να συνεχισή τήν παράδοση τού βερνιού τούς έργον, που έθρασε εν τώ μεταξύ αίσιας τις 150 παραστάσεις.

Αυτά είναι έπί τόν παρόντος τὰ στοιχεία που υπάρχουν για τήν θεατρική κίνηση της καλλιτεχνικής περιόδου που θα έγκαινισθή τόν άλλο μήνα. 'Επιφυλάσσομαι σε προσέχη σημειώματα να δώσω πιο αναλυτικές και πιο συγκεκριμένες πληροφορίες, αφού, καθώς είπατε, για άρισμένα θέατρα τὰ πράγματα δεν είναι ακόμη άπολύτως ξεκαθαρισμένα.

ΑΧ. ΜΑΜΑΚΗΣ

ΕΙΔΗΣΕΙΣ ΚΑΙ ΚΡΙΣΕΙΣ ΑΠΟ ΤΟΝ ΚΟΣΜΟ ΤΗΣ ΣΚΗΝΗΣ ΚΑΙ ΤΗΝ ΚΙΝΗΣΗ ΤΩΝ ΘΕΑΜΑΤΩΝ ΠΛΗΡΟΦΟΡΙΑΙ - ΣΧΟΛΙΑ ΤΟΥ Κ. ΑΧ. ΜΑΜΑΚΗ

Ο ΚΑΡΛΟΣ ΚΟΥΝ και οι δυο βασικοί συνεργάτες του κατά τήν παρουσίαση της κωμωδίας τού 'Αριστοφάνους ο «Πλούτος» που εμφανίζει τόν συγκρότημα τού Θεάτρου Τέχνης εις τόν θέατρο τού Πειθίου τού 'Αρεως. 'Αριστερά από τόν δημιουργό και έμπνευστή τού Θεάτρου Τέχνης εικονίζεται ο δημοφιλής συνθέτης Μάνος Χατζηδάκης εις τόν όποιον όφειλεται η μουσική επίδουτς τού 'Πλούτου». Δεξιά από τόν Κούν ο διακεκτός ζωγράφος και καθηγητής της 'Αναστάτης Σχολής Καλών Τεχών Γιάννης Μόραλης ο όποιος έφιλοτέκνησε τὰ σκηνικά και τὰ κοστούμια της 'Αττικής κωμωδίας η οποία και θα έξασκοιούη να παίζεται στό θέατρο τού 'Αλκυος ως τήν έρχομένη Τρίτη.

ΠΑΡΑΣΚΗΝΙΑ

ΚΑΙ ΚΑΤΙ κάπως καθυστερημένο γύρω από τόν θαυμάσιο κλιμάκιο της Κρατικής 'Οπερας της αυστριακής πρωτεύουσας που απέδωσε τόσο ικανοποιητικά τόν «Μαγεμένο Αύλο». Μέσα λοιπόν στό πρόγραμμα της παραμονής των ξένων καλλιτεχνών εις τας 'Αθήνας ήταν και μιά δεξίωση στην αυστριακή πρεσβεία. Στίς δεξιώσεις αυτές συνήθως οι τιμώνοντες καλλιτέχναι γνωρίζονται μ' ένα σωρό ανθρώπους που δεν πρόκειται... να τούς ξαναδούν ποτέ και οι φιλοξενούντες πάλι άγωνίζονται να δημιουργήσουν έναν κύκλον ενδιαφέροντος παρουσιάζοντας τούς τιμωμένους στούς έπισημούς και στούς άλλους προσκεκλημένους τούς. Έτσι στη δεξίωση αυτή της αυστριακής πρεσβείας—μια ξεχώριση, σημειώστε, πάρα πολύ επιτυχημένη—κάποιος, όνομα και μη χωριό, ανέλαβε να παρουσιάσει εις τήν κ. Τσάτσου τόν ένδυματολόγο της 'Οπερας της Βιέννης Σκαλίντσκι. 'Ο όμως ο άναλόγος να κάνει τας συστάσεις... άγνωστος ότι έπρόκειτο περί τού ένδυματολόγου και παρουσίασε παμπάζοντας εις τήν σύζυγον τού ύπουργού της Προεδρίας της Κυβερνήσεως τόν κύριο Σκαλίντσκι με τήν έξής άναγγελία:

«Επιτρέψατέ μου να σάς συστήσω τόν κ. Γκιλλεν, άρχιμουσικό της 'Οπερας της Βιέννης». 'Ευτυχώς που η κ. Τσάτσου είχε ήδη τόν Μίκαελ Γκιλλεν να διευθύνει και εις τόν πρόσωπον τού κ. Σκαλίντσκι δεν έδωκεν τίποτε τόν κοινόν με τόν μάεστρο τού συγκροτήματος. Έτσι δεν έσημασθη καμμία παρεξήγηση και ο ένδυματολόγος δεν ήρωτήθη διά τήν ποιότητα των 'Ελλήνων μουσικών. Άλλα! ούτε φυσικά και διά τήν ποιότητα των ύψισμάτων που έφορου-

σε η 'Ελληνική Χορωδία κατά τας παραστάσεις τού «Αύλου»...

Ο «ΠΛΟΥΤΟΣ», τόν όποιον παρουσιάζει τώρα ο Κάρλος Κούν στό θέατρο τού Πειθίου τού 'Αρεως έχει δώθ δυο ακόμη φορές από τόν έμπνευστή τού Θεάτρου Τέχνης. 'Η μιά ήταν εις τὰ 1935. Τότε ο Κούν ήταν καθηγητής των 'Αγγλικών εις τόν Κολέγιον 'Αθηνών. Έκεί, λοιπόν, ώργάνωσε κατά καιρούς ένα κύκλον έρασι-τεχνικών παραστάσεων. 'Ανάμεσα σ' αυτόν έβωσε πριν 22 χρόνια τήν κωμωδία τού 'Αριστοφάνη, που εμφανίζει τώρα στό Φεστιβάλ 'Αθηνών. Τόν βασικό ρόλο τού Μίστιου έπαιξε τότε ένας σήμερον πολύ γνωστός παραγωγιστοχός των 'Αθηνών. Σ' άλλα έργα που άνέβασε τότε ο Κούν έκαμε τόν πρώτο του ντεμπούτο στό θέατρο—μαθητής τότε τού Κολλεγίου—ο σήμερινός σκηνοθέτης τού 'Εθνικού Θεάτρου 'Αλέξης Σολομός και σ' ένα από αυτά (μιάμιση έπίσημη έκδοση τού καιρού) ο Δημήτρης Χόρν. 'Ο «Πλούτος» ξαναδόθηκε από τόν Κούν τόν ίδιο χρόνο—δηλαδή στό 1935—και σ' ένα έπαγγελματική παράσταση ενός συγκροτήματος που είχε δημιουργήσει ο ίδιος με τόν τίτλο «Λαϊκή Σκηνή». Σ' εκείνη τήν παράσταση της ίδιαις 'Αττικής κωμωδίας που παίζει σήμερα τόν Θεατρο Τέχνης» στό άλλο τόν Πειθίο τού 'Αρεως έλαβαν μέρος μερικοί γνωστότατοι τώρα ήθοποι. οι. Συγκεκριμένα η 'Ελένη Χαλκού, ο Λυκούργος Καλλέργης, ο Παντελής Ζερβός, η Φρόσω Κόκοτα και ο Λαυρέντης Διανέλλος. Τότε οι περισσότεροι ήταν τελείως άγνωστοι.

ΤΙ ΘΕΛΕΤΕ ΝΑ ΜΑΘΕΤΕ

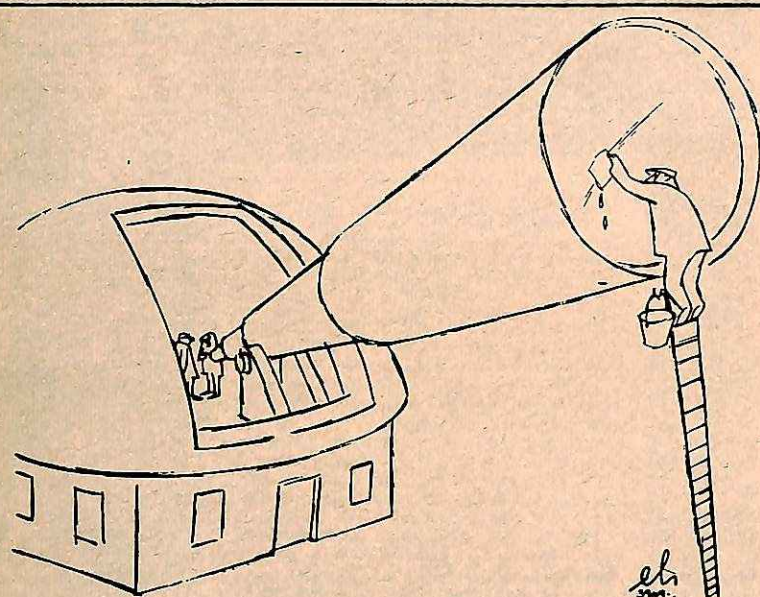
Ο ΜΗΤΡΟΠΟΥΛΟΣ, κύριε Γεώργιε Ζερβέ (Χανιά) δεν πρόκειται να έλθι έφετος στην 'Αθήνα. Οι πληροφορίες που διαδόσανε στίς έφημερίδες άφορούν τόν Σεπτέμβριο να διευδύη 4 συναυλίες στό 'Ιδριον 'Ηρώδου τού 'Απτικού με τήν φιλαρμονική όρχήστρα της Βιέννης, τήν όποιαν οίηθνε τώρα στό Φεστιβάλ τού Σάλτσμπουργκ. Έχει μάλιστα δηλώσει ότι και άν τόν Φεστιβάλ 'Αθηνών δεν συμφωνήση με τήν Φιλαρμονική της Βιέννης, εκείνος εν πάση περιπτώσει δεχεται να έλθι και να διευδύη τότε τήν Κρατική 'Ορχήστρα 'Αθηνών. Αυτή τήν στιγμή ο μεγάλος μας μάεστρος θα πρέπει να έχη άρρηκτα τόν Σάλτσμπουργκ και να έρσκηται στην Βιέννη. Έχει να διευδύη και εκεί μιά σειρά από συναυλίες και μ' οδρωματικές παραστάσεις. 'Ανάμεσα σ' αυτές είναι και μιά σειρά παραστάσεων Μπατέρφλαυ, στίς όποιες ο συμπαράς ο τενόρος της Σκάλας τού Μιλανού Ζαμπιέρι που είναι τώρα στην 'Αθήνα και τραγουδάει στόν «Φιντέλιο». Σημειώστε ότι ο Δημήτρης Μητροπούλος έχει από τώρα υποσχεθεί συμβόλαια για εμφανίσεις ως τόν καλοκαίρι τού 1959. Πριν έλθι τόν χρόνο εις τήν 'Ελλάδα θα πάη για μιά σειρά συναυλιών και στό 'Ισραήλ. Έπειδή σάς φαίνεται περίεργο πώς δεν κουράζεται με τούτη δουλειά προσθέτω ακόμη ότι στην 'Αμερική διευθύνει κάθε έβδομάδα στην Ν. 'Υόρκη 3-4 συναυλίες. Μάλιστα, 3 με 4 συναυλίες τήν έβδομάδα!

ΕΥΧΑΡΙΣΤΩΣ, κύριε Μιχαήλ Σάββα, ('Αρσινόης 11 'Αμμοσίου Κυπρού) να σάς διευκολύνω να έπικοινωνήσετε με τήν 'Ελληνική Λαμπέτη, τόν Νίκο Σταυρίδη, τόν Βασίλη Αλωνιτή και τόν 'Ορέστη Μακρή. Στείλτε στίς Ε.ΚΟΝΕΣ τις έπιστολές που θέλετε να τούς απευθύνετε για να τις διαβάσουμε. Όσον άφορά όμως τις πληροφορίες που λέτε να σάς δώσω θα έπρεπε να διατυπώσετε πιο συγκεκριμένα έρωτήματα. Γιατί φυσικά δεν είναι δυνατόν να ματρώσω τί σάς ενδιαφέρει από τήν ζωή και τήν δράση των δημοφίλων αυτών καλλιτεχνών.

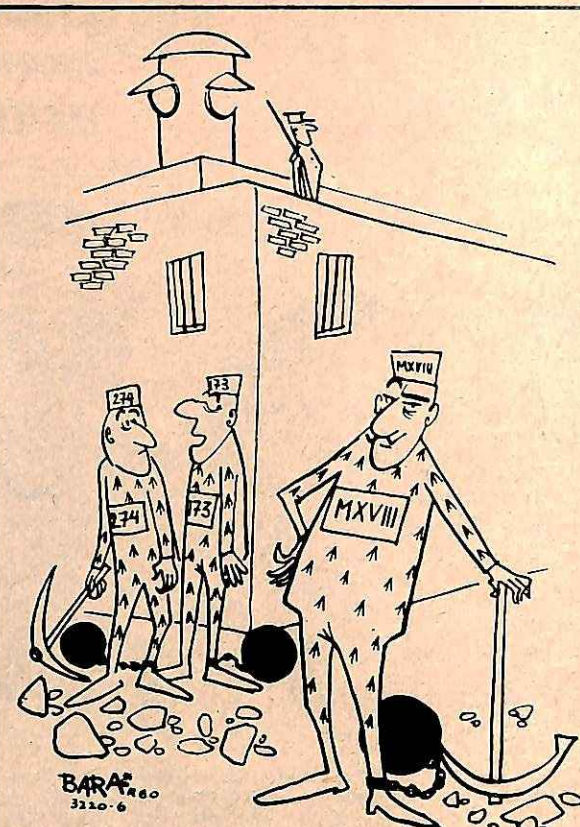
Η ΖΩΝΙΤΣΑ ΚΟΥΡΟΥΚΛΗ, δεσποινίς Ρένα Παπαγιωτοπούλου (Νέον Φάληρον) έχει γεννηθή στην 'Αθήνα τόν 1937. Στίς 21 'Ιουλίου (είναι δηλαδή σήμερα 20 έτών και ενός μηνός). Πρωτόδουκε στη σκηνή όταν ήταν 6 χρονών στόν «Τελευταίο χορό» που έπαιζαν τότε η 'Αρώνη και ο Μουσούρης. Έκανε έπειτα πολλές εμφανίσεις σάν ήταν παιδάκια με διαφόρους θιάσους και στην Λυρική στίς 'Μποές». Στά 1949 πρωτοτραγουδίσσε στόν Σταθμό 'Ενόςλων και στα 1950 έδωσε έξετασεις και περιέληθη στίς Σολίστ τού Ε.Ι.Ρ. Στά 1955 πήγε στην Νέα 'Υόρκη και ένεφανισθή στην Τηλεόραση και από πέμυρι με κέντρο τόν Μόναχο—όπου τώρα είναι έγκατεστημένος μόνιμος—ο πατέρας της—έκαμε τούρνε στην 'Ιαπωνία, τήν 'Ελβετία, τήν Αυστρία και τήν Γερμανία. Ναι, πρόκειται να ξαναγυρί. Θα ξαναπάη προσεχώς στην Γερμανία.

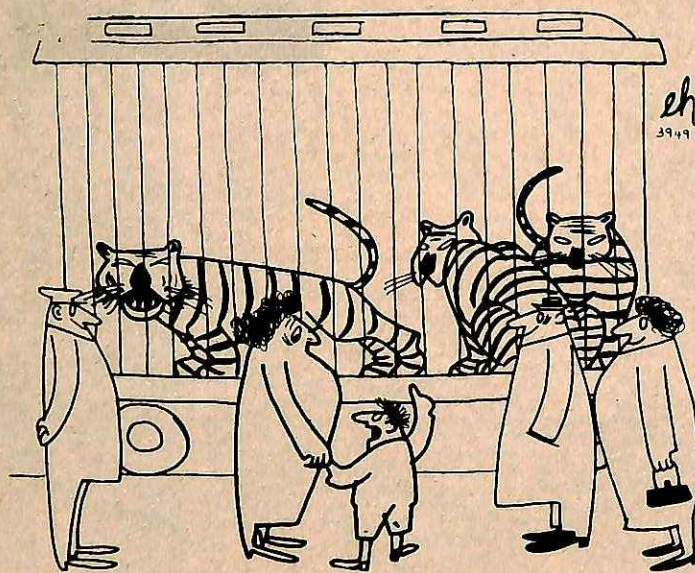
Χιούμορ

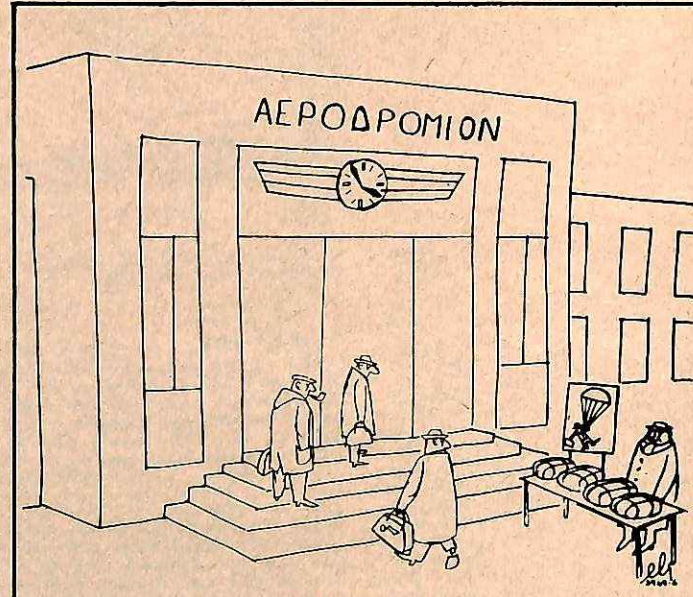
—Κ' ἐγὼ σοῦ λέω πὼς στὴ σελήνῃ υπάρχουν ἀνθρώπινα πλάσματα.

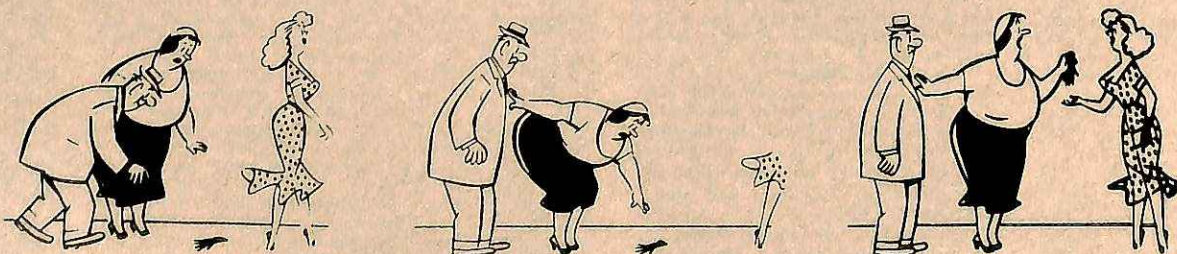
—Αὐτὸς εἶναι σνομπάρια...

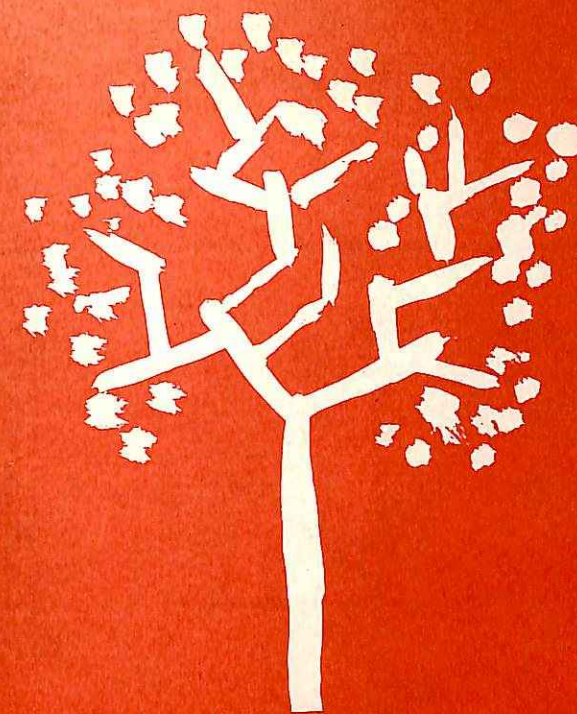
—Γιατί δὲν ἔχουν νούμερα στὴν πλάτῃ σὰν τὸν μπαμπάκα;

ΧΩΡΙΣ ΛΟΓΙΑ

ΕΛΑΒΕ ΤΑ ΜΕΤΡΑ ΤΗΣ

ΦΥΤΟΦΑΡΜΑΚΑ

ΕΤΑΙΡΙΑΣ

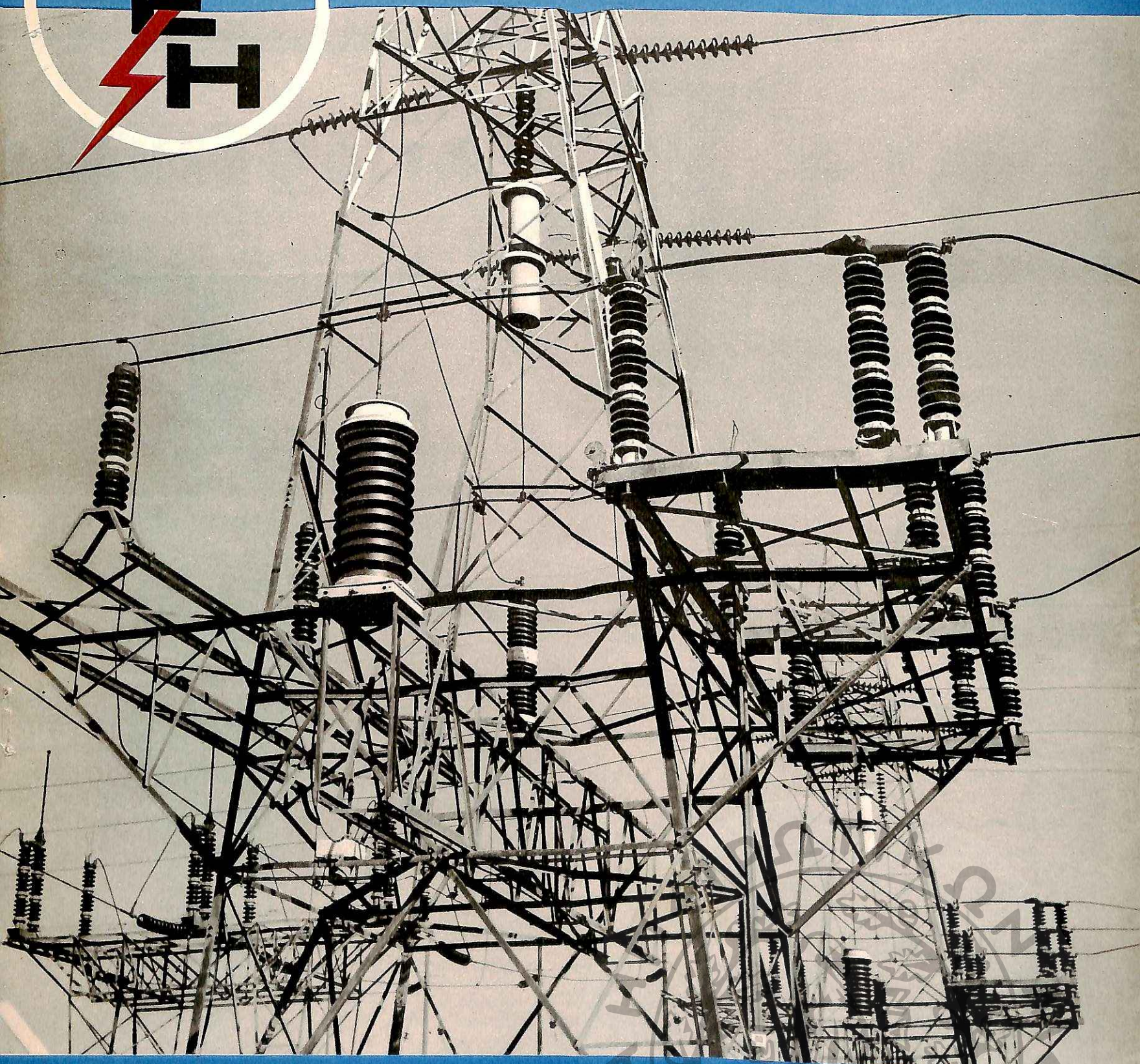
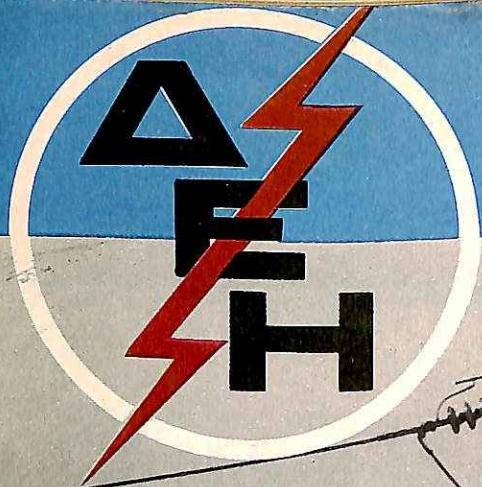
ΛΙΠΑΣΜΑΤΩΝ

ΕΝΤΟΜΟΚΤΟΝΑ

ΑΚΡΙΑΟΚΤΟΝΟΝ: Γιά δολώματα κατά ακρίδων, σκουληκιών κ. λ. π.
ΑΡΙΣΤΕΡΙΚΟΙ ΜΟΛΥΒΔΟΣ: Γιά τὰ σκουλήκια φρούτων καὶ τῆς κάρπης.
ΔΑΥΛΙΤΙΝΗ: Κατὰ τοῦ δαυλίτου καὶ τῆς ψείρας.
ΔΕΝΔΡΟΣΑΛ (Θερμὸς πολτός): Γιά τὴν καταπολέμησι ἐντόμων (ψύρες κ. λ. π.)
ΔΙΝΙΤΡΟ-ΔΕΝΔΡΟΣΑΛ: Γιά τὴν καταπολέμησι τῆς ψύρας καὶ τῶν καμπῶν, νυμφῶν καὶ ἐντόμων.
ΕΝΤΟΜΟΣΑΛ: Γιά τὴν καταπολέμησι πολλῶν ἀσθενειῶν ἀπωροφόρων δένδρων καὶ λαχανικῶν.
ΕΞΑΧΛΩΡΑΛ - ΒΡΕΞΙΜΟΝ (Σκόνη ὑδατοδιαλυρμένη): Γιά ὀνίσματα. Καταπολεμᾷ ὅλα τὰ ἐντομα καὶ σκουλήκια.
ΕΞΑΧΛΩΡΑΛ ΣΚΟΝΗ ΔΟΣΙΜΟΝ: Γιά τὴν καταπολέμησι τῆς ψείρας τῶν σιτηρῶν καὶ τῶν ἀποθηκευμένων σπόρων.
ΕΞΑΧΛΩΡΑΛ-ΣΚΟΝΗ: Γιά τὴν καταπολέμησι τῶν ἐντόμων.
ΘΕΪΚΟΙ ΣΙΔΗΡΟΙ: Ἐναντίον τῆς χλωρώσεως τῆς ἀμπέλου καὶ ὡς ἀντι-παρασιτικόν.
ΘΕΙΟΧΑΛΚΙΝΗ Β.: Γιά τὴν καταπολέμησι τῆς Βούλας, τοῦ Ὠιδίου καὶ τοῦ Τετρανύχου τῆς μηλιάς καὶ τῆς ἀχλαδιάς, τοῦ Περονόσπορου, Ὠιδίου, Τετρανύχου τῆς ντομάτας, τοῦ πεπονιοῦ.
ΘΕΙΟΧΑΛΚΙΝΗ: Περιέχει θειάφι καὶ χαλκὸ γιὰ τὴν καταπολέμησι τοῦ Ὠιδίου (λόβα) καὶ τοῦ περονόσπορου.
ΚΟΛΛΟΕΙΔΕΙ ΘΕΙΟΝ: Γιά τὴν καταπολέμησι τῶν Ὠιδίων, τῆς ἀμπέλου, τῶν δένδρων.
ΛΙΝΔΟΣΑΛ 15: Καταπολεμᾷ τὰ ἐντομα ποὺ προσβάλλουν τὰ ἀπωροφόρα δένδρα, τὰ λαχανικά κ. λ. π.
ΛΙΝΔΟΣΑΛ 3: Γιά τὴν καταπολέμησι τῶν ἐντόμων τοῦ ἐδάφους κ. ἄ. ἐντόμων.
ΜΕΛΙΓΚΡΙΝΗ Νο 1: Γιά τὴν καταπολέμησι τῆς μελιγκρας τῶν μπροστινῶν, ἀγγουριῶν κ. ἄ. ἐντόμων.
ΜΕΛΙΓΚΡΙΝΗ Νο 2: Γιά τὴν καταπολέμησι μελιγκρῶν, τῶν καὶ μικρῶν καμπῶν.
ΝΗΜΑΤΟΣΑΛ ΕΒΒ: Γιά τὴν καταπολέμησι τῶν νηματόδων σκουληκῶν.
ΝΙΚΟΤΙΝΑΛ: Σκοτώνει τῆς μελιγκρας, τῆς κάρπης, τὰ διάφορα ἀκάρεα κ. λ. π.
ΟΣΑΛ - D. D. T.: Χρησιμοποιεῖται ἐναντίον τῶν ἐντόμων τῶν σιτιῶν.
ΟΣΥΧΛΩΡΙΟΥΧΟΣ ΧΑΛΚΟΣ 50: Γιά τὴν καταπολέμησι τοῦ περονόσπορου τῶν λαχανικῶν, τῆς βούλας τῆς μηλιάς, τῆς ἀχλαδιάς καὶ τοῦ περονόσπορου τῆς ἀμπέλου.
ΠΕΡΟΣΠΟΡΙΝΗ Β.: Γιά τὴν καταπολέμησι τοῦ περονόσπορου τῆς ἀμπέλου, τῆς ντομάτας καὶ τῆς πατάτας.
ΠΕΡΟΣΠΟΡΙΝΗ: Γιά τὴν καταπολέμησι τοῦ περονόσπορου ὅλων τῶν φυτῶν.
ΠΡΑΣΑΓΓΟΥΡΙΝΗ: Γιά τὴν καταπολέμησι τοῦ πρᾶσαγγουρα καὶ ἄλλων σκουληκῶν τοῦ ἐδάφους.
ΣΤΕΡΕΟΝ ΚΟΛΛΟΕΙΔΕΙ ΘΕΙΟΝ 40: Γιά τὴν καταπολέμησι ὅλων τῶν ἀσθενειῶν ποὺ καταπολεμοῦνται μὲ θειάφι π. χ. τὸ Ὠίδιο.

ΑΘΗΝΑΙ ΠΑΤΕΙΑ ΜΗΤΡΟΠΟΛΕΩΣ

...ΕΙΣ ΤΗΝ ΥΠΗΡΕΣΙΑΝ ΤΟΥ ΕΛΛΗΝΙΚΟΥ ΛΑΟΥ